

20 år etter

11. september 2001

Reidar Kaarbø

Forord

”Dette er en dør ingen vil åpne”, sa professor Leroy Hulsey da hans team fant at NIST sin offisielle versjon av årsaken til kollapsen av WTC7 var feil.

Så enkelt er det egentlig. Du kan argumentere til du blir blå, men du får ikke rokket ved folks hellige tro og overbevisning. Ingen vil åpne den døren. Det blir simpelthen for fryktelig.

Min påstand, etter å ha jobbet med stoffet i snart 20 år, er at neo-konservative krefter i USA sto bak terrorhandlingene 11. september 2001 for å skaffe seg et ”legitimt” påskudd til å invadere Afghanistan og nedkjempe Taliban. De hadde motiv, mulighet, midler og makt til å planlegge, gjennomføre, rydde opp etter, og ikke minst holde en jernhånd over medier og folkemeninger i etterkant.

Jobben må ha tatt rundt tre år å planlegge, inklusive planlegging av øvelsene i Egypt og Oman slik at styrker var sentralt plassert eller underveis til området da de fyrte av 9/11. En viktig del av planen var valgkuppet i Florida i 2000 som fikk plassert Dick Cheney i visepresidentstolen der han hadde full kontroll over gjennomføringen av planene mens George W. Bush spilte golf. Mange har kalt Cheney for USA egentlige president i perioden.

Hvorfor kunne de ikke tatt Afghanistan uten 9/11? Jo, da ville USA hatt samme problemer som Russland har i Ukraina i dag: de ville blitt anklaget for en ulovlig angrepskrig, en forbrytelse mot menneskeheten, og risikert sanksjoner og fordømmelser. Da var det bedre å lage et skikkelig påskudd selv om dette krevde å ta livet av 3000 egne landsmenn for å bli godt nok til krig.

Dick Cheney, Donald Rumsfeldt, Paul Wolfowitz og et tjuetalls andre neokonservative må ha stått bak planleggingen og gjennomføringen av 9/11, det som skulle bli ”et nytt Pearl Harbor”

fordi de mente det ville tjene USA foruten dem selv, og fordi de måtte ha et påskudd til krig. At Larry Silverstein fikk 4,5 milliarder dollar i erstatning for terrorhandlingene etter en svært uvanlig forsikringsavtale, var ikke del av motivet for 9/11, det var bare en ekstra bonus samtidig som han fikk revet de gamle asbestbefengte byggene uten ytterligere kostnader.

Hvis du leser om Afghanistan fra 1990 til 2001, vil du se at alt dreier seg om olje, gass og rørledning. Enron fikk i november 1993 grønt lys for å lage et svært gasskraftverk nær Bombay i India. I juni 1996 fikk Enron 400 millioner dollar av USA til å utvikle et gassfelt i Usbekistan. Problemet var å frakte gassen fra kilden til markedet ved det Indiske havet. Planene til den Transafghanske rørledningen ble forhindret av Taliban. USA forsøkte alle triksene i boka: love, forhandle, korrumpere og true. Ingen ting hjalp. Det siste som gjensto, var å krige.

Samtaler mellom den nye Bush-administrasjonen og Taliban begynte i februar 2001, et par måneder etter at George W. Bush var innsatt. En utsending fra Taliban kom til Washington i mars 2001 med presanger til den nye statsjefen, inklusive et kostbart Afghansk teppe. Men samtalene ble en katastrofe. En reporter sa det slik: *”en gang under forhandlingene sa USA sin representant til Taliban at ’enten aksepterer dere vårt tilbud om et teppe av gull eller så begraver vi dere under et teppe av bomber’.”* I ettertid vet vi hva resultatet ble.

Men det er et problem. Folket i USA kan ikke godta at dets egen regjering på en kynisk og ondskapsfull måte har tatt livet av 3000 av landets egne innbyggere for å nå et strategisk militært mål.

Frykten for denne sannheten gjør at det ikke er blitt eller vil bli noen ny kommisjon etter 9/11 som oppfyller naturlige krav til en slik kommisjon, nemlig at den er uavhengig av involverte ledere eller institusjoner, at vitner får forklare seg under ed uten å bli

påvirket av en ”minder”, at vitner kan stevnes og avkreves forklaring med makt, at presidenten opphever alle taushetserklæringer rundt det som skjedde denne dagen og at kommisjonen får status som en rettsinstans slik at vitnesbyrdene kan brukes i en rettsak. Dette er helt selvfølgelige krav i enhver kommisjon. (Langversjonen finner du i kapittel 25)

9/11 kommisjonen som ble nedsatt av Bush-administrasjonen var en del av denne administrasjonen og hadde som hovedformål å frikjenne den samme administrasjonen for alle kriminelle handlinger. Administrasjonen hadde full kontroll over hele prosessen frem til kommisjonen la frem sin offisielle rapport. Når man i ettertid retter mistanke mot Bush-administrasjonen, fremstår denne kommisjonen inhabil og fullstendig korrumpert.

I tillegg lekker den offisielle versjonen etter 9/11 som en sil, det er ikke bare et par huller i forklaringene her og der som man kunne oversett, her er hull på hull hele veien. Utallige forfattere har skrevet bøker, laget dokumentarfilmer og holdt foredrag som viser selvmotsigelsene i den offisielle versjonen. De blir alle ignorert med total taushet og stor arroganse, også i Norge. Dette er en dør som ingen vil åpne.

Stoffet i boken har blitt formet siden 2004. I 2008 ble det til en gratis nettbok ”9/11 en åpen sak” som ble lastet ned rundt 10.000 ganger.

”20 år etter 11. september 2001” er en oppfølger, også den tilgjengelig gratis på nettet, som setter 9/11 inn i en spennende og bredere historisk sammenheng sammen med stoff som er lite kjent for mange lesere.

Reidar Kaarbø
tips@hvamenerpartiene.com

Pdf-filer gir ofte problemer når lenke går over flere linjer. De kan åpnes ved å kopiere hele lenken over i nettleseren eller åpnes fra egen internettside der alle lenker er merket med sidetall, se

<https://hvamenerpartiene.com/kilder3.htm>

Tekst fra boken kan kopieres og benyttes fritt.

Forsiden er laget av Jon Kramer.

Sist revidert 22. juni 2023

Innholdsfortegnelse

Innledning	10
Kildene	11
DEL 1: HISTORIEN RUNDT.....	13
1. USA sitt rykte	14
2. Definisjoner.....	17
3. Krig og konspirasjoner.....	19
4. Konspirasjonsteoriene 11. sept.	21
5. Andre konspirasjonsteorier	25
6. Dagens måter å krige på.....	51
DEL 2: HENDELSER 11. SEPT.....	57
7. Tidslinje	58
8. Innsidehandlene	60
9. Øverstkommanderende i USA	63
10. Detonasjoner i New York?.....	68
11. World Trade Center nummer 7	71
12. Hullet i bakken.....	76
13. Pentagon.....	80
14. Flyet som mistet feil motor?	88
DEL 3: MOTIV.....	90
15. Olje, gass og rørledning	91
16. USA planla krig lenge før 9/11	97
17. PNAC.....	102
18. USA skal invadere 7 land	105
19. Mennene bak?	107
20. Makt, motiv, midler og mulighet.....	121
21. Israel-sympatisørene	124
22. Anthrax	126
23. Debatten i Norge	128
24. En mulighet står tilbake	130

DEL 4: HVA NÅ?	133
25. Hva vil ”9/11 Truth”-bevegelsen?	134
26. White Helmets og Fredsprisen.....	138
27. Utrensking av meninger.....	140
28. Dokumentarfilmen SEVEN	146
29. Keiserens nye klær.....	150
30. Problemet	153

Ve dem som kaller det onde godt og det gode ondt.

Fra Jesaja kap. 5, vers 20

Innledning

Tankene går til Edward Snowden og Julien Assange som begge avslørte grove og utålelige kriminelle handlinger utført av USA. Ingen i USA er anklaget, stilt for retten og dømt for noen av disse handlingene. Nå er det varslerne som er de anklagede, siktet etter spionparagrafer, og de vil bli fengslet på livstid dersom de noen gang kommer til USA.

Barack Obama, advokat av utdannelse og fredsprismottaker, sørget for å få fengslet flere varslere i sin periode enn noen annen president i USA. USA vil åpenbart ikke at landets kriminelle handlinger skal bli kjent.

Døren skal ikke åpnes.

Dersom en liten del av denne boken er sann, da faller hele den offisielle versjonen rundt 11. september 2001 til jorden som en død fugl. Og det vil vi ikke. For da blir konsekvensene så uhyrlige til at vi ikke kan fatte det eller våge å si det høyt. Men kanskje er konsekvensene for IKKE å berette alt dette ennå verre.

En av inspiratorene til denne boken var forfatteren Harold Pinter som gammel og alvorlig syk i 2005 leverte et nobelforedrag i litteratur der han hudflettet USA så det gnistret.

For USA har ALLTID løyet om det de har gjort verden over, enten det er kriger, intervensjoner, kupp, drap, regimeskifter eller annet. Konspirasjonene har vært utallige, men målsettingen den samme: å fremme amerikanske interesser og utbre det amerikanske riket verden over, uten hensyn til andre.

Målet med boken er ikke å gi alle svarene. Det er å reise noen av spørsmålene. Av stoff fra den forrige boken er tatt med et par av de mest utrolige og vanvittige historiene.

Kildene

Advarsel: Denne boken kan inneholde opplysninger som ikke er riktige. Leseren må selv gå både i dybden og bredden for å søke den hele og fulle sannheten og selv vurdere troverdigheten.

Kildehenvisninger i underliggende materiale kan være feil, oversetting kan være feil og innhold kan være mistolket. Feilkildene er mange, og det er all grunn å stille seg kritisk til alt du kommer til å lese her og alle andre steder. Her er ingen som har vært en flue på veggen til begivenhetene, dessverre.

For et par år siden hadde vi en skandale der en politiker i USA ble hudflettet for et sitat. Den horrible setningen var helt riktig sitert, men dersom sitatet hadde tatt med påfølgende linje, ville det gått frem at politikeren mente det motsatte av sitatet. Slik går det når ”Fanden leser Bibelen”.

Selv en uangripelig riktig dokumentasjon kan være feil. Dokumentarfilmer fra Cuba-krisen i oktober 1962 viser hvordan spenningen økte mellom president Kennedy og Sovjetunionens leder Nikita Khrushchev i en verden på randen av atomkrig. Noen av oss fulgte krisen på TV.

Vi fikk ikke vite hele historien. Ett år tidligere, i april 1961, forsøkte USA å invadere Cuba i strid med FNs charter, vi fikk slaget i Grisebukta. USA tapte så det suste og ble jaget hjem med uforrettet sak. Castro var ganske sikker på at USA ville forsøke seg igjen, og allierte seg med russerne for å etablere et solid forsvar mot en aggressiv fiende. Informasjonen endrer bildet litt.

Fortsatt var det noe som manglet. Det hørte vi senere fordi president Kennedy fikk tatt opp på bånd alt som ble sagt i Det hvite hus. Han sa noe slikt som: ”Det er virkelig crazy det Khrusjtsjov holder på med, utplassere atomvåpen på Cuba! Det er som om jeg

skulle utplassere atomvåpen i Tyrkia!” Presidentens sikkerhetsrådgiver svarte en smule beskjemmet: ”Vel, herr president, det har vi faktisk allerede gjort!” For i 1959 utplasserte USA atomvåpen i Tyrkia og Italia, uten at det ble noen ”Tyrkia-krise” av den grunn.

På ny endret bildet seg. Var det ikke bare rett og rimelig at russerne kunne utplassere atomvåpen på Cuba når USA hadde utplassert atomvåpen i Tyrkia?

Fritt gjenfortalt etter historiker Daniele Ganser:

<https://www.youtube.com/watch?v=vOuGpnORiwk&t=307s>

Da gassrørledningen Nord Stream ble sprengt den 26. september 2022, hadde NRK dekninger der de begynte med ”det *kan* ha vært russerne” som sprengte den, og så kom alle analysene hvordan og hvorfor og hvor onde motiver russerne ”*kan*” ha hatt for å lage gasskrise i Europa. Mange ventet på setningen at ”det *kan* ha vært amerikanerne” med tilhørende analyser hva USA ”*kan*” ha gjort og ment. Men denne setningen kom aldri. NRK spekulerte seg grønne over Russland, men ikke et ord om at det ”*kan*” ha vært amerikanerne som sto bak. Selv da Seymour Hersh publiserte en artikkel der han påsto at USA med bistand av Norge sto bak sprengningen, kom det ikke noe ”*kan*” verken om USA eller Norge.

Det er altså ikke nok å ha gode og historisk riktige kilder. Vi må ha *alle* kildene, se *alle* sidene av saken. Hvis du bare ser på *en* kilde, kan en reportasje være så riktig som bare det, og likevel blir totalbildet galt. Når NRK bare viser *en* side i en konflikt, blir en uangripelig riktig reportasje til reinspikka løgn.

Her er eksempel på hvordan Jeffrey Sachs arresterer BBC som snakker om brudd på menneskerettigheter i Kina men ikke i USA: <https://www.youtube.com/watch?v=UzeX945oe74>

DEL 1: HISTORIEN RUNDT

For å forstå nåtiden, må man kjenne fortiden, historien bak. Finner du gjentakelser? Finner du et mønster? Er mønsteret så tydelig at du kan spå om fremtiden at det samme vil skje igjen?

Det første politiet gjør når de setter øynene på en mistenkt, er å sjekke rullebladet, se om vedkommende har en skummel forhistorie. Deretter ser de om det finnes en ”smoking gun”, noe mistenkelig og kompromitterende som kan peke på den skyldige i den gitte saken.

Tradisjonelt ser vi på USA som Demokratiets forkjemper, som Guds utvalgte til å bekjempe ondskap, den store beskytter mot all verdens farer. Kan historien fortelle oss noe mer om hva denne supermakten holder på med? Kan vi tolke og forstå dagens politiske handlinger ut fra tidligere handlinger?

Kritisk sans er alltid sunt. Men vi har en grøft på andre siden av veien også. Nå roper folk ”false flag” og ”konspirasjon” for den minste ting, også der det ikke hører hjemme.

Enhver kan ha problemer med å orientere seg hvis falske hendelser støttes av falske nyheter og løgner som legges ut i seriøse medier. Da tar det mange år før eventuelle løgner blir avslørt.

Dette skrives i en tid der gravejournalister og kritiske røster i media er blitt en mangelvare, der selvstendig tenkende og frittalende journalister får sparken, og der kommentarfelt blir stengt fordi meningene ikke er stuerene. Ytringer i media er blitt en luksusvare for eliten.

1. USA sitt rykte

Også 11. september 2001 må sees på i lys av historien før og etter denne tragiske dagen. Når noen går så langt som å anklage Bush-administrasjonen for å stå bak terrorhandlingen, må vi se om det har skjedd før eller etter at USA har fremstått løgnaktig og fordekt. Hvilken agenda har USA hatt siden andre verdenskrig frem til i dag?

Her er et par utdrag fra Harold Pinter (1930 – 2008) sitt nobel-foredrag i litteratur i 2005:

<https://www.nobelprize.org/mediaplayer/?id=620>

Som hver eneste person her vet, var begrunnelsen for invasjonen av Irak at Saddam Hussein hadde en farlig mengde masseødeleggelsesvåpen, hvorav noen kunne bli avfyrt på 45 minutter og føre til rystende ødeleggelser. Vi ble forsikret om at dette var sant. Det var ikke sant. Vi ble fortalt at Irak hadde et forhold til al-Qaida og delte ansvaret for grusomheten i New York 11. september 2001. Vi ble forsikret om at dette var sant. Det var ikke sant. Vi ble fortalt at Irak truet sikkerheten i verden. Vi ble forsikret om at det var sant. Det var ikke sant.

USA støttet og fremkalte i mange tilfeller ethvert høyre-militært diktatur i verden etter slutten av andre verdenskrig. Jeg viser til Indonesia, Hellas, Uruguay, Brasil, Paraguay, Haiti, Tyrkia, Fi-

lippinene, Guatemala, El Salvador og selvfølgelig Chile. Forferdelsene USA påførte Chile i 1973 kan aldri vaskes rene og kan aldri tilgis.

Hundretusenvis av dødsfall skjedde i disse landene. Fant de sted? Og skyldes de i alle tilfellene USAs utenrikspolitikk? Svaret er ja, de fant sted, og de kan tilskrives amerikansk utenrikspolitikk. Men du vil ikke vite det.

USAs forbrytelser har vært systematiske, konstante, ondskapsfulle, uten anger, men veldig få mennesker har faktisk snakket om dem. Det må du gi Amerika: landet har utøvd en ganske klinisk manipulering av makt over hele verden mens det har utgitt seg for å styrke det universelt beste. Det er en strålende, til og med vittig, meget vellykket hypnose.

Den amerikanske forfatteren, historikeren og tidligere CIA-agenten William Blum (1933 – 2018) har gitt ut flere bøker om USA sin virksomhet rundt om i verden. Han oppsummerer det slik i boken *America's Deadliest Export: Democracy*:

- USA har bestrebet seg på å velte mer enn 50 fremmede regjeringer.
- USA har blandet seg inn i demokratiske valg i minst 30 land.
- USA har forsøkt å ta livet av mer enn 50 ledere i andre land.
- USA har sluppet bomber på folket i mer enn 30 land.
- USA har forsøkt å knuse folkelige eller nasjonalistiske bevegelser mot utålelige regimer i mer enn 20 land.

William Blum lister opp og belyser et 70-talls hendelser fra amerikansk deltakelse i verdenshistorien, enten det er bombing, intervensjon, fordekte operasjoner, drapsforsøk, regimeskifter eller støtte til kupp i boken *Rogue State*:

China 1945-51, France 1947, Marshall Islands 1946-58, Italy 1947-70s, Philippines 1945-53, Greece 1947-49, Korea 1945-53, Albania 1949-53, Eastern Europe 1948-56, Germany-1950s, Iran 1953, Guatemala 1953-1990s, Costa Rica 1970-71,

Middle East 1956-58, Indonesia 1957-58, Haiti 1959, Western Europe 1950s-60s, British Guiana 1953-64, Iraq 1958-63, Soviet Union 1940-60s, Vietnam 1945-73, Cambodia 1955-73, Laos 1957-73, Thailand 1965-73, Ecuador 1960-63, Congo Zaire 1960-65 77-78, France-Algeria 1960s, Brazil 1961-64, Peru 1965, Dominican Republic 1963-65, Cuba 1959-now, Indonesia 1965, Ghana 1966, Uruguay 1969-72, Chile 1964-73, Greece 1967-74, South Africa 1960s-80s, Bolivia 1964-75, Australia 1972-75, Iraq 1972-75, Portugal 1974-76, East Timor 1975-99, Angola 1975-80s, Jamaica 1976, Mozambique 1977-92, Honduras 1980s, Nicaragua 1979-90, Seychelles 1978-81, Philippines 1970s-90s, Diego Garcia 1960s-now, South Yemen 1979-84, South Korea 1980, Chad 1981-82, Grenada 1979-83, Suriname 1982-84, Libya 1981-89, Fiji 1987, Panama 1989, Afghanistan 1979-92, El Salvador 1980-92, Haiti 1987-94, Bulgaria 1990-91, Albania 1991-92, Somalia 1993, Iraq 1991-2003, Colombia 1990s-now, Yugoslavia 1995-99, Ecuador 2000, Afghanistan 2001-now, Venezuela 2001-2004, Iraq 2003-now, Haiti 2004, Libya og Syria fra 2011, trolig Ukraina i 2014 og mulig deltakelse i kuppforsøket i Tyrkia i 2016. (Libya 2011 og påfølgende er føyet til av undertegnede)

Med William Blum sin tillatelse er sidene fra boken om disse landene publisert på

https://hvamenerpartiene.com/newinvestigation/USA_terror.htm

Siden andre verdenskrig har USA bidratt til mellom 4 og 6 millioner drepte i ulovlige, uprovoserte, brutale angrepskriger. Norge har støttet og bidratt i et par av dem.

2. Definisjoner

”Nå skal vi ikke ha noe av at noen kommer her med konspirasjonsteorier!” sa George W. Bush den første dagen etter terrorangrepene 11. september 2001. En merkelig ytring sett i forhold til de katastrofale hendelsene som verden aldri har sett maken til. Konspirasjoner var det siste vi tenkte på, vi tenkte på terror, på krig, på gjengjeldelse. Men George W. Bush skulle få sine konspirasjonsteorier, og det i overflod.

Rundt tre år tok det før vi i Norge ble klar over at noe ulmet i USA da den første utgaven av filmen *Loose Change* gikk verden rundt på internettet. Det var ingen spesielt god film som hadde flere svært tvilsomme teorier, men den viste oss at noen faktisk stilte spørsmålstejn med det som skjedde 11. september 2001, nok til at ordene konspirasjon, konspirasjonsteori og konspirasjonsteoretiker ble satt på dagsorden.

Følgende definisjoner av blir benyttet i denne boken:

- En konspirasjon er to eller flere mennesker som stikker hodene sammen og planlegger onde handlinger i hemmelighet.

- En konspirasjonsteori er en teori om at noen har stukket hodene sammen, og det de har planlagt av onde handlinger.
- En konspirasjonsteoretiker er en person som forfekter en slik teori.
- En teori er realistisk begrunnede antagelser som er fremsatt som forklaring på kjensgjerninger.

Merk spesielt det siste punktet inspirert av SNL.no. Alt er ikke nødvendigvis en teori, dermed heller ikke en konspirasjonsteori, selv om vi kaller den for det.

Folk må gjerne tro at Elvis lever, at måneferden i 1969 ble filmet i et studio i USA eller at det var UFOer som forårsaket hendelse-
ne 11. september 2001. Dette har ikke noe med "teorier" å gjøre, men hører hjemme i psykiatrien. En konspirasjonsteori må ha en saklig begrunnelse som forklarer virkelige kjensgjerninger.

Etter 9/11 har ordet "konspirasjonsteoretiker" fått en ny betydning. Enhver som setter spørsmålsteget med den offisielle versjonen, er litt gal. Dette inngår i den retorikken som skal lukke munnen på alle som avviker fra "den offisielle versjonen" og skal bidra til at det ikke blir noen saklig og opplyst debatt rundt noen av de problemene vi finner for eksempel i denne boken. Vi *skal* ikke åpne denne døren.

Og for riktig å gjøre kaoset komplett, ser det ut som det finnes instanser i USA som organisert utplasserer enda villere konspirasjonsteorier med det formål å avspore debatten totalt. Mektige krefter med store ressurser er involvert.

3. Krig og konspirasjoner

Det er ikke lov å starte krig uten grunn. Formålet med de store konspirasjonsteoriene er nettopp å kunne starte krig uten å pådra seg ansvar etter internasjonal rett, å skaffe seg et ”legitimt påskudd” til å invadere eller bombe.

Alle FN-land samlet seg rundt et *Charter of the United Nations* den 24 oktober 1945 for å forhindre krig. Her tar vi med to punkter under Artikkel 2:

<https://www.un.org/en/about-us/un-charter>

All Members shall settle their international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered.

All Members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations.

Det er forbudt etter FNs charter å starte krig mot et annet land. Det er ikke lov å sende tropper eller leiesoldater eller bombefly eller droner dit for å bombe og drepe, det er heller ikke lov å nedkjempe og skifte ut et lands ledelse. Dette gjelder også land der

man ikke liker dets ledere, land der lederne oppleves som tyranniske despoter, land med et politisk system som man ikke liker eller land som ikke tillater ens eget næringsliv å tjene penger fritt slik man ønsker.

Derimot har man adgang til å beskytte seg mot krigshandlinger fra et annet land og å svare på angrep. Nettopp derfor har det vært så viktig for USA å få det til å fremstå som at Vietnam, Cuba, Irak og Afghanistan og Libya angrep USA først eller på annen måte utgjorde en reell trussel for USA, for bare da kunne USA starte kriger som var rettfærdiggjort ut fra internasjonal rett.

Vi i Vesten har alltid kjøpt den amerikanske versjonen ukritisk, uten sanksjoner og uten å gi våpen til de som ble angrepet av USA. Ikke bare det, men vi har deltatt aktivt i USA sine kriger flere steder.

Som en kuriositet sier en håndbok til CIA (2005) at USA per definisjon ikke kan utøve terrorisme, bare andre land kan det. Handlinger som USA gjør er ekskludert fra definisjonen, mens forsvar mot angrep fra USA er inkludert i definisjonen og er derfor terrorisme.

Vi har alle sett hvordan det går med Russland som startet ”en ulovlig angrepskrig” mot Ukraina uten noen legitim grunn.

Terrorhandlingene 11. september 2001 ga et beleilig grunnlag for å starte krigen mot Afghanistan i 2001. Beleilig, fordi krigsmaskineriet var allerede i området eller underveis dit, de manglet bare ordren om å starte opp.

Spørsmålet er hvem som egentlig sto bak 9/11.

4. Konspirasjonsteoriene 11. sept.

Etter 11. september 2001 har vi i hovedsak to rådende konspirasjonsteorier. Den ene er den offisielle teorien til Bush-administrasjonen, den andre kalles her for den alternative teorien. Det finnes også en drøss andre teorier som ikke blir omtalt i denne boken, noen av dem er trolig tilsiktede avsporinger.

Den offisielle konspirasjonsteorien sier at 19 terrorister, hvorav 15 fra Saudi-Arabia, ledet av Osama bin Laden fra Saudi-Arabia, ved hjelp av noen tapetkniver utklasset hele USA sitt multi-milliard-dollar-forsvar og førte til at USA angrep, nei, ikke Saudi-Arabia, men Afghanistan. Dette er teorien som er lansert av Bush-administrasjonen.

Den alternative konspirasjonsteorien sier at sentrale folk med makt, midler, motiv og mulighet i USA i flere år før 11. september planla et "nytt Pearl Harbor" for å fremme USA sine interesser i Afghanistan og Irak, og at de har ansvaret for alt som skjedde denne tragiske dagen. Denne teorien bæres frem av *9/11-truth* bevegelsen og andre som er skeptiske til den offisielle teorien.

Familien til Osama bin Laden var for øvrig nære venner med Bush-administrasjonen. Noen av dem satt i møte med The Carlyle

Group i Washington den 11. september 2001 mens flyene krasjet inn i tårnene i New York. Andre medlemmer av familien skal ha gått på universiteter i USA. Familien ble straks sanket sammen og fløyet ut av USA mens alle andre fly sto på bakken, uten at FBI spurte noen av dem ”Hva er det Osama holder på med for tiden?” – et spørsmål som var høyst berettiget tatt i betraktning at han ble lansert som hjernen bak terroranslagene samme dag de skjedde.

Rundt 3000 mennesker døde i angrepene 11. september 2001. Angrepene varte mindre enn to timer, og amerikansk økonomi, infrastruktur eller regjering ble ikke skadet. Til tross for mange falske alarmer, har ingen terrorhandlinger skjedd i USA siden denne dagen. I motsetning har mange CIA-initierte terroraktiviteter, som f.eks. Contras-kampanjen mot sandinistene i Nicaragua, vart i flere år, med katastrofal og langvarig konsekvens for landene de har rammet. Onde tunger sier tapene etter 11. september var akkurat store nok til å rettferdiggjøre en krig.

Til sammen 3500 amerikanske og allierte soldater ble drept i Afghanistan og rundt 4400 i Irak ifølge Wikipedia. En kvart million afghanere antas drept, mens i Irak ble rundt 1 million irakere blitt drept fra krigen startet i 2003 til 2020:

https://en.wikipedia.org/wiki/ORB_survey_of_Iraq_War_casualties

I begge landene ble viktige bygg, veier, broer og annen infrastruktur bombet til støv, folk ble fanget og torturert og drept, landene ble invadert og permanent destabilisert og ødelagt for lang tid fremover. USA oppløste regjeringer og innsatte nye styrever med egne folk.

Uansett hvordan vi snur og vender på det, kan ingen påstå at USA sin hevn etter 9/11 har vært proporsjonal.

Kilder til den offisielle teorien:

"The 9/11 Commission Report" av David Zelikow og 9/11-kommisjonen:

<https://hvamenerpartiene.com/911/9-11-Commision-Report.pdf>

"Final Report on the Collapse of the World Trade Center Towers" (sept. 2005) av National Institute of Standards and Technology (NIST):

<https://hvamenerpartiene.com/911/NIST.pdf>

"Final Report on the Collapse of World Trade Center Building 7" (nov. 2008) NIST:

https://hvamenerpartiene.com/911/NIST_Final_Report_WTC7.pdf

"Debunking 9/11 Myths: Why Conspiracy Theories Can't Stand up to the Facts" (2006) bok av medarbeidere fra magasinet Popular Mechanics

PNAC, (Project for the New American Century) sitt skriv "Rebuilding America's Defenses – Strategy, Forces and Resources For a New Century" fra september 2000:

<https://hvamenerpartiene.com/newinvestigation/RebuildingAmericasDefenses.pdf>

(noen vil hevde dette skrevet bidrar til å dokumentere at 11. september 2001 var en inside-jobb og hører til i avsnittet under)

Kilder til den alternative teorien:

"The 9/11 Commission Report: Omissions And Distortions" (2004), bok av David Ray Griffin der han påpeker svakhetene i den offisielle kommisjonens rapport

"SEVEN" (2020), dokumentarfilm av Dylan Avery i samarbeid med universitetet i Fairbanks om et faglig syn på kollapsen til World Trade Center nr. 7. Dokumentaren er anmeldt i et av de siste kapitlene i denne boken og kan sees på

<https://www.bitchute.com/video/N6gTexNhcWLe/>

"Debunking 9/11 Debunking: An Answer to Popular Mechanics and Other" (2007) bok av David Ray Griffin, et tilsvar til "Debunking 9/11 Myths" fra Popular Mechanics

"September 11: The New Pearl Harbor" (2014), dokumentarfilm gratis tilgjengelig på Youtube av Massimo Mazzucco, 5 timer (finnes også oppdelt i 3 deler), dette er kanskje den grundigste og beste gjennomgangen av "9/11" som er laget:

<https://www.youtube.com/watch?v=Rq9nUPs2RAk&t=8s>

Lettfattelige og engasjerende foredrag på engelsk på youtube av Daniele Ganser (sveitsisk historiker, fredsforsker og forfatter):

https://www.youtube.com/results?search_query=daniele+ganser+english

David Ray Griffin har skrevet mange bøker om 11. september 2001 og har holdt foredrag som ligger på Youtube. Han er kjent for å være akademisk, saklig, nøktern og etterrettelig:

<https://www.amazon.com/s?k=david+ray+griffin+9%2F11>

5. Andre konspirasjonsteorier

Her er konspirasjonsteorier som ikke har med 11. september å gjøre, flere av dem lite omtalt i norske medier. Sakene er sortert etter det året de skjedde. I de påfølgende avsnittene i dette kapitlet omtales hvert enkelt punkt litt grundigere. Nyere konflikter er ikke omtalt i boken.

- Berlin muren ble bygget i 1961 bl.a. for å få stoppet massive sabotasjeaksjoner initiert av CIA.
- Cuba holdt på å bli invadert av USA etter en konspirasjon i 1962 som designet falske angrep mot Guantánamo og falsk nedskyting av amerikansk passasjerfly.
- 22. november 1963 ble president John F. Kennedy drept i Dallas. Fortsatt hemmeligholdes dokumenter fra drapet.
- Vietnamkrigen startet i 1964 på grunn av en løgn om at USS Maddox ble angrepet av tre nordvietnamesiske torpedobåter.
- Revolusjonen i 1979 i Nicaragua ble knust av en konspirasjon ledet av USA.

- Den første Irak-krigen i 1990 ble startet etter at det på TV ble lansert et falskt vitne som fortalte at soldater fra Irak tok livet av babyer i Kuwait.
- Før George W. Bush ble president i 2000, hadde Irak lagt seg flat for alle USA sine krav og et utkast til en avtale var på plass. Bush snudde ryggen til avtalen da han ble president.
- George W. Bush ble president i 2000 på grunn av valgkupp i vippestaten Florida.
- Planleggingen av angrepet på Afghanistan startet trolig tre år før 11. sept. 2001. Invasjonen skulle sikre en planlagt rørledning fra Det Kaspiske hav til Det Indiske hav.
- Den andre Irak-krigen i 2003 skyldes USAs egenproduserte falske bevis på at Irak hadde avanserte masseødeleggelsesvapen, noe Irak ikke hadde.
- George W. Bush ble president i sin andre periode i 2004 på grunn av valgkupp i vippestaten Ohio.
- USA sto bak en konspirasjon som i 2011 satte ut ryktet at Muammar Gaddafi i Libya skulle starte et folkemord, noe som førte til bombing av Libya og at Gaddafi ble myrdet.
- Etter 2011 sørget USA for at ulike grupper av leiesoldater fikk opplæring, utrustning og finansiering og ble sendt inn i Syria fra USA-vennlige naboland. De rykket inn i landsbyer, drepte lederne og tok folket som gisler.
- USA investerte 5 milliarder dollar i regimeskiftet i Ukraina som skjedde i februar 2014.

- USA er det største fristed og treningssenter for terrorister i verden.

Berlin muren 1961

Mange av oss husker murens fall etter 9. november 1989 og hvordan østtyskere valfartet til Vest-Berlin i sine gamle trabanter. Verdenshistorien fikk et nytt kapittel. Men nesten ingen vet hvorfor muren ble bygget fra 13. august 1961.

To viktige grunner førte til muren. Vesten drev aktiv rekruttering av profesjonelle arbeidere som var utdannet i Øst-Berlin for kommunistenes regning. Dette førte til en alvorlig arbeids- og produksjonskrise i øst, en krise som etter muren ble flyttet til vest. Derfor skrev New York Times i 1963, to år etter at muren ble bygget:

Vest-Berlin led økonomisk pga. muren med tap av omtrent 60.000 faglærte arbeidere.

På 50-tallet drev amerikanske kalde krigere en rå kampanje med sabotasje og ødeleggelse i Øst-Tyskland designet for å ødelegge landets økonomi og få administrasjonen til å falle sammen. CIA og andre sivile og militære amerikanske institusjoner rekrutterte, utstyrte, trente og finansierte grupper og individer for å utføre alt fra småkriminalitet til terrorisme, for å gjøre livet vanskelig i Øst-Tyskland og svekke folkets støtte til styre og stell.

USA og dets agenter brukte eksplosiver, brannstiftelse, kortslutninger og andre metoder for å skade kraftstasjoner, skipsverft, kanaler, havneanlegg, offentlige bygninger, gassforsyning, kollektivtransport, broer, etc. De sørget for avsporing av godstog som skadet arbeidere, brente vogner på godstog og ødela trykkluftslanger på andre, brukte syre for å skade viktig fabrikkutstyr, fylte sand i turbinen til en fabrikk for å få den til å stoppe opp, satte fyr på produksjonsutstyr, fikk folk med på å jobbe sakte i fabrikker, drepte 7000 kyr til et kooperativ, tilsatte såpe i melk beregnet på østeuropeiske skoler, og var i besittel-

se av contharidin da de ble arrestert, en gift som var tenkt tilsatt i sigaretter for å ta livet av østeuropeiske ledere. (Noam Chomsky.)

10 år etter at muren falt opplyste *USA Today* at 51 % sa de var lykkeligere under kommunismen.

Cuba og Operation Northwoods 1962

Samme året som Cuba-krisen førte verden på randen av atomkrig, la CIA og forsvarsledelsen planene for *Operation Northwoods* frem for president Kennedy. Dokumentet ble frigitt høsten 1997. Planene viser hvordan USA ville lage en falsk hendelse som skulle gi påskudd til å invadere og ta kontroll over Cuba.

”USA kan aldri finne på å planlegge terror på en måte som involverer bedrag og bruk av passasjerfly,” sa flere politikere etter 11. september 2001. *Operation Northwoods* involverte nettopp bedrag og bruk av passasjerfly.

Operasjonen manglet ikke kreativitet. Det dreide seg om å lage falske angrep på USA sin militærbase på Guantánamo på Cuba. Her er elementer fra prosjektet, fritt oversatt:

- starte rykter, bruke hemmelig radio
- lage falske angrep
- fange (vennligsinnete) cubanske sabotører
- starte opprør nær hovedporten (vennlige cubanere)
- detonere ammunisjon og starte branner
- brenne fly (sabotasje)
- skyte granater fra utsiden inn i basen, lage noe skade på installasjoner
- fange angrepsstyrker som kommer sjøveien
- fange militærgrupper som stormer basen
- sabotere skip i havnen, lage store branner, bruk av naftalin
- senke skip nær innløpet til havnen

- lage begravelsesseremonier for falske ofre
- angripe og skyte ned sivilt amerikansk fly
- flightplan velges slik at flyet krysser Cuba
- passasjerer er studenter på ferie eller gruppe som har bruk for charterfly
- et fly fra Eglin (Air Force Base, Florida) blir malt som duplikat
- duplikatet blir gjort om til en drone (ubemannet)
- flyene tar av slik at de møtes syd for Florida
- her vil passasjerfly gå ned til minimum høyde og lande trygt
- dronen fortsetter å fly etter passasjerflyets flightplan
- over Cuba vil dronen sende "MAY DAY, er under angrep av cubansk MIG"
- sending vil bli avbrutt og flyet sprenges ved bruk av radiosignal

Operation Northwoods beviser selvfølgelig ikke at 11. september 2001 var en "inside job". Men den beviser at militære og politiske ledere kan tenke slike tanker, og at de har gjort det før. President John F. Kennedy sa nei til *operation Northwoods*.

Planene ble frigitt i 1997:

<https://hvamenerpartiene.com/vedlegg/Cuba.pdf>

Drapet av John F. Kennedy 1963

2023 begynte med at USAs president Joe Biden nektet å offentliggjøre 5000 dokumenter fra drapet på John F. Kennedy – dokumenter som tidligere var lovet offentliggjort. Begrunnelsen er skremmende:

JFK Records Act tillater utsettelse av offentliggjøringen av informasjonen dersom dette anses "nødvendig for å beskytte mot en identifiserbar skade på det militære forsvaret eller etterretningsoperasjoner, rettshåndhevelse eller gjennomføringen av

utenlandske relasjoner som er av en slik alvorlighetsgrad at den oppveier den offentlige interessen for avsløring.”

Begrunnelsen viser at noen har gjort noe så alvorlig at det ikke kan snakkes om selv når alle involverte er døde. Det ligger i kortene at det var CIA som drepte Kennedy og at beviser på dette finnes blant dokumentene som holdes hemmelig.

Vietnamkrigen 1964

I august 1964 skjedde angivelig en hendelse i *Golf of Tonkin* som fikk æren for USA sin inntreden i Vietnamkrigen. USA ønsket å bekjempe kommunismen etter at franskmennene var kastet ut. USA fryktet at dersom Vietnam falt for kommunismen, ville hele Østen følge etter. Vietnam var allerede delt, og situasjonen vanskelig.

USS Maddox ble utsatt for angrep av tre nordvietnamesiske torpedobåter. Et par dager senere vedtok den amerikanske kongressen en resolusjon som ga president Johnson fullmakt til å ta alle nødvendige skritt. Det var bare ett lite problem. Angrepet skjedde aldri. Det var løgn. Det var en falsk flagg-operasjon som ga legitimitet til krig.

Over 50 år senere ble det stuerent å si det høyt. Vietnamkrigen var basert på egenproduserte beviser og løgn og fusk og fanteri ifølge historikere som Daniele Ganser, 32:25 minutter ut i denne videoen:

<https://www.youtube.com/watch?v=vOuGpnORiwk&t=307s>

Vietnamkrigen tok livet av 3 millioner nordvietnamesere. Krigen skadet 304.000 og drepte 58.000 amerikanske soldater.

Revolusjonen i Nicaragua

På norske Wikipedia kan du lese dette om Nicaragua:

<https://no.wikipedia.org/wiki/Nicaragua>

... opprørerne fikk makten i 1979. En midlertidig junta med sandinistlederen Daniel Ortega i spissen ble satt opp. Ortega ble valgt til president i 1984, og satt med makten til han i 1990 tapte for en koalisjon av borgerlige partier ledet av Violeta Chamorro.

Tiden mellom 1979 og 1990 nevnes ikke med et eneste ord. Men det skjedde noe viktig da også.

Etter at diktatoren Somoza flyktet med hele Nicaraguas penge-sekk i 1979, ble det opprettet et nytt styre ledet av Daniel Ortega. Jord ble tatt fra søkkrrike godseiere som også hadde flyktet med alle pengene sine, og fordelt til fattige, jordløse bønder. Stor innsats ble gjort for å bygge ut skolevesen og helsestell for alle, ikke bare for de rikeste. Daniel Ortega fikk anerkjennelse i mange internasjonale fora.

Tidlig på 80-tallet uttalte Verdensbanken at prosjektene var ekstraordinært vellykkete i Nicaragua i enkelte sektorer, bedre enn mange steder i verden.

I 1983 uttalte den Inter-amerikanske Utviklingsbanken:

Nicaragua har gjort bemerkelsesverdig fremskritt i den sosiale sektoren, noe som kan legge grunn for langsiktig sosio-økonomisk utvikling.

Mens Nicaragua for første gang fikk et styre som brydde seg om folket, var amerikanske politikere vettskremte. For USA betyr ordet "stabilitet" bare en ting: sikkerhet for de aller rikeste og for store amerikanske selskaper. George Shultz kalte sandinistene for "en kreftsvulst" som måtte ødelegges. Det gjorde USA på flere måter samtidig: med økonomisk krig, militær krig, diplomatisk krig og medie-krig. USA vant dem alle sammen.

Det første USA sørget for var at Verdensbanken og *Inter-American Development Bank* stoppet all hjelp og assistanse til Nicaragua. Landet ble i 1988 truffet av en orkan som ga større skade enn jordskjelvet i 1972 da Somoza fikk stor økonomisk støtte fra USA, men denne gangen uten å motta nødhjelp fra noen.

USA bygget opp og støttet *contras*, Somoza sin hær som skulle knuse det vellykkete regimet til Daniel Ortega. Fra Honduras gjennomførte USA bombe- og terrortokter inn i Nicaragua. Krigene ble nådeløse, kyniske og blodige. De klarte å få fokus i Nicaragua vekk fra utvikling, velferd og å bygge opp landet. Nå ble det bare fokus på å forsvare seg og å overleve.

Ortega tapte valget i 1990 i et valg som ble en eneste stor farse, trolig manipulert av USA. Deretter ble landbruks-områder tatt fra fattige bønder og gitt tilbake til rike eksilborgere.

Den første Irak-krigen i 1990

George Bush (den eldre) ønsket å jage irakerne ut av Kuwait i 1990, men hadde den amerikanske opinionen mot seg. Den unge irakiske jenta "Nayirah" endret alt dette. Hun fortalte under en høring tåredryppende hvordan hun selv hadde sett at irakiske soldater gikk inn på sykehus i Kuwait by, tok mer enn 300 babyer ut av kuvøsene og la dem på det kalde gulvet for å dø. *Amnesty International* skal ha støttet historien og hevdet de hadde bevis som bekreftet utsagnet. Deretter ble irakerne jaget ut av Kuwait, 130.000 av dem døde underveis. (Amnesty skal senere ha beklaget dette utsagnet.)

"Nayirah" sin tåredryppende fortelling på amerikansk fjernsyn var fabrikkert. "Nayirah" var i virkeligheten datteren til Kuwait sin ambassadør i Washington, og hun var drillet i hva hun skulle si på TV av PR-firmaet Hill and Knowlton. Alt hun fortalte var løgn.

Det falske vitnemålet ble gitt til *United States Con-gressional Human Rights Caucus* den 10.10. 1990:

<https://www.youtube.com/watch?v=LmfVs3WaE9Y>

Løgnen tjente sin funksjon. USA gikk i harnisk og presidenten fikk de fullmaktene han trengte for å starte sin krig. Mange mente krigen var fullt ut berettiget uten Nayirah sin løgn, for Irak sin invasjon av Kuwait ble ansett som uhyrlig, og noen måtte gjøre jobben med å kaste dem ut. Folkerettslig var det imidlertid en ulovlig angrepskrig i strid med FNs charter.

Iraks totale overgivelse

Susan Lindauer var *CIA-asset* eller CIA-ressurs i ni år, først med spesialfelt Libya, deretter Irak. Hun rapporterte til sine føringsoffiserer i CIA ukentlig. En *CIA-asset* brukes gjerne der USA og et annet land offisielt ikke er på talefot, som en bak-kanal. Det må være en person som begge parter har tillit til og som nyter respekt på begge sider. Susan Lindauer var en aktiv fredsforkjemper som var respektert og betrodd av de parter hun jobbet med. I praksis var hun en budbringer mellom amerikansk og iraksk etterretning.

Allerede tidlig i 2000 la Irak seg fullstendig flat for alle USA sine krav og var villig til å gjøre hva som helst for å bli kvitt de dødelige sanksjonene. Her er noe av punktene til utkast for avtaler som ble formulert ifølge hennes bok *Extreme Prejudice*.

1. Fra oktober 2000 ville Bagdad åpne Irak for våpeninspektørene igjen
2. Samtidig skulle amerikanske oljeselskaper få tilgang til oljeutvinning og leasing også på områder som allerede var leaset til Frankrike og Russland
3. Bagdad tilbød seg å kjøpe 1 million biler fra USA hvert år i 10 år for å erstatte sine utdaterte biler

4. Irak lovet å foreta omfattende investeringer i amerikansk telekommunikasjonsutstyr og tjenester
5. Irak lovet omfattende kjøp av medisinsk utstyr og helsetjenester fra USA
6. Irak lovet at alle amerikanske selskaper skulle få samme tilgang til irakske markeder som de hadde før den første Gulfkrigen
7. Irak var enig i å delta som en stor partner i amerikansk anti-terrorisme arbeid

Kort sagt: USA skulle få en sentral plass i gjenoppbyggingen av landet etter sanksjonene, med uinnskrenket våpeninspeksjon, en egen politistyrke med fullt samarbeid fra Irak i alle tiltak som kunne motvirke terrorisme, foruten tilgang til olje, IT, helse og infrastruktur. Alt dette gikk Irak med på uten protester og uten forbehold. Videre skisserte irakske diplomater en demokratiseringsprosess der eksilirakere kunne vende hjem trygt, med rett til å opprette partier og med frie valg og at Saddam Hussein ville trekke seg tilbake med verdighet i løpet av et par år og innføre parlamentarisme.

Irak hadde etterretning som tilsa at landet burde frykte USA. Irak innså at det frykteligste kunne skje, derfor la regimet seg fullstendig flat på alle områder, de overga seg og heiste det hvite flagget til topps. Nærmere en betingelsesløs overgivelse skal man lete lenge etter. Men det hjalp ikke. USA gikk likevel til brutal krig mot et land som hadde overgitt seg, sparket et land som lå nede og bombet dem til helvete.

Susan Lindauer gjorde det klart at hun ikke ville tie med det hun visste. Derfor ble hun puttet i militært fengsel uten lov og dom over lengre tid og truet med tvangsmedisinering.

Det kan se ut som at USA nå benekter hele denne historien, og at det eneste vi har i dag er Susan Lindauer sitt vitnesbyrd gjennom

boken og hennes foredrag. I Norge er hun så vidt vites ikke nevnt med et ord.

Valgkuppet i Florida i 2000

Dette kuppet blir også omtalt som Coup2k. Al Gore presenterte seg etter valget som ”the man who was supposed to be president in the USA”.

Ved presidentvalget i år 2000 ble det tidlig klart at Florida var vippestaten som ville avgjøre om George W. Bush eller Al Gore skulle bli president. Guvernør i Florida var George W. Bush sin lillebror Jeb. Da prognosene gikk i Gore sin favør, ble Bush rasende og sa mens en reporter overhørte ham at det var umulig, hans bror Jeb hadde lovet å levere (promised to deliver) Florida til ham.

USA tillater ikke folk å stemme hvis de er dømt for kriminelle handlinger. Derfor renser man datalistene som brukes i valget for folk som er dømt. Firmaet DBT ChoicePoint fikk i oppdrag å rense valglistene i 2000, til en pris av \$2.317.800, langt over 10 millioner kroner, noe som var flere tusen prosent over de andre tilbyderne. Noen år tidligere tok et annet firma \$5.700 for akkurat samme jobben.

DBT ChoicePoint utførte et arbeid angivelig i strid med kontrakten og uten kvalitetskontroll på en slik måte at resultatet ble veldig galt. I ettertid er det grunn til å anta at alt dette var både tilsiktet og bestilt – og svært godt betalt for.

Trolig stemte hele 9 av 10 svarte innbygger i Florida på Gore, ikke på Bush. Dersom man klarte å hindre stemmer i svarte områder, ville dette automatisk gi seier til Bush. Og det var akkurat det som skjedde. Man antar at rundt 150.000 ble avvist og forhindret fra å stemme. De ble selvfølgelig rasende.

I ettertid ser det ut som om også andre metoder ble benyttet for å manipulere valget i Florida.

Det ble et enormt oppstyr på TV rundt valget i 2000. Til slutt måtte myndighetene gå med på manuell omtelling i Florida der stemmer som var uriktig forkastet også ble tatt med. Resultatet var dramatisk. George W. Bush lå an til å tape valget i Florida og dermed tape presidentvalget i USA.

Republikanerne trakk i alle trådene de hadde tilgjengelig, og klar- te til slutt å få høyesterett i USA til å stoppe omtellingen. Da var Bush sin ledelse redusert til noen hundrede stemmer. Dersom omtellingen bare hadde fortsatt en time til, ville Al Gore vunnet president-valget i 2000 og 9/11 og krigene mot Afghanistan og Irak ville trolig aldri skjedd.

I ettertid er det kommet frem opplysninger om at den amerikanske konstitusjonen bare tillater senatet å beslutte stopp i omtelling. Hvis dette er riktig, er farsen fullkommen.

Journalist Greg Palast fra BBC rapporterte om kuppet i Florida i 2000. Han har skrevet bok om det og har lagt ut foredrag på Youtube.

Afghanistan 2001

Hva er mer naturlig når man utsettes for terrorister fra Saudi-Arabia ledet av Osama bin Laden fra Saudi-Arabia enn å invadere Afghanistan? USA startet *Operasjon Enduring Freedom* 7. oktober 2001, mindre enn 4 uker etter terroranslagene. Dette er utrolig kjapt gjort for en så omfattende invasjon.

Så hvor var Osama bin Laden i 2001? Osama bin Laden skal ha vært pasient og fått behandling (dialyse?) for sin kroniske nyre- sykdom ved det amerikanske sykehuset i Dubai, hvor han lå den 4. juli 2001. Her fikk han besøk fra en lokal leder av CIA og en

agent fra Saudi-Arabia mens han var en av USAs mest etter søkte forbrytere. The Guardian omtalte saken på <https://www.theguardian.com/world/2001/nov/01/afghanistan.terrorism>

Men også den 11. september 2001 var Osama bin Ladens oppholdssted kjent. Han var i et pakistansk militær sykehus i Rawalpindi der han ble lagt inn den 10. september 2001 under vingene til USAs allierte Pakistan, ifølge en rapport av Dan Rather, CBS News:

He could have been arrested at short notice which would have saved us a lot of trouble, but then we would not have had an Osama Legend, which has fed the news chain as well as George W's speeches in the course of the last five years.

En artikkel i CBS News nevnte også saken:

<https://www.cbsnews.com/news/hospital-worker-i-saw-osama/>

Afghanistan vil bli omtalt mer senere, tatt i betraktning at USA trolig tok livet av 3000 av landets egne borgere for å skaffe seg legitimitet til denne krigen.

Den andre Irak-krigen i 2003

Da *Operation Iraqi Freedom* (navnet skjemmer ingen!) startet i 2003 var det som å stjele sukkertøy fra småbarn. Etter sanksjonene fra 1990 manglet landet fortsatt medisiner, medisinsk rekvisita, reservedeler, matforsyninger – alt det et folk trengte for å overleve. Det fantes knapt biler nyere enn 1987-modell, vannverkene lå til forfalls, elektrisitetsforsyningen var sviktende, all infrastruktur var utslitt eller defekt og folket var ruinert etter år med massiv inflasjon. Det eneste de hadde nok av var bensin.

Spesielt barn og eldre som ellers ville overlevd dersom det fantes medisiner, rent vann og mat, døde som fluer. Verdenssamfunnet ble vitne til noe som grenset til folkemord. FN, som i sin tid støt-

tet sanksjonene, var beskjemmet og snakket om å oppheve sanksjonene, tatt i betraktning at det ikke er FN sin jobb å ta livet av folk, men å sikre dem et anstendig minimum og vern. Etter Genèvekonvensjonene er det forbudt å straffe et folk for ledernes synder.

Fra år 2000 ga mange nasjoner blaffen i sanksjonene som var iverksatt etter initiativ fra USA og Storbritannia, og fløy inn nødhjelp av ulike slag.

Det ble også klart at sanksjonstiden nærmet seg slutten, og mange land ønsket å posisjonere seg for å være med på å bygge opp igjen Irak. Her var snakk om ordrer for milliarder av dollar, store penger fra en ressursrik stat som mange vil ha sin del av.

USAs utenriksminister general Colin Powell møtte i FN og vist satellittfoto av ulike mobile anlegg som kunne inneholde biologiske eller kjemiske våpen, eller kanskje atomvåpen.

Landet der knapt en heis fungerte og som manglet rent vann skulle angivelig ha avanserte masseødeleggelsesvåpen. Resultatet ble et bomberegner som verden knapt har sett maken til i nyere tid.

Mange år senere ble det kjent at bevisene var egenproduserte falske bevis, basert på løgn. Det fantes ingen masseødeleggelsesvåpen, noe USA var klar over hele tiden. Krigen var dermed i strid med internasjonal rett. Men Irak hadde olje, mye olje. I tillegg ville Saddam Hussein gå vekk fra petrodollar. Dette alene kan ha blitt hans dødsdom.

Storbritannias statsminister Tony Blair har i ettertid gått ut og sagt unnskyld til Irak, fordi de handlet på dårlig etterretning. Colin Powell har sagt at han angrer på talen han holdt i FN.

Ingen er rettslig forfulgt etter overgrepet mot Irak, ingen fordømmer USA, og USA er fortsatt inne i Irak selv om Irak har uttalt at USA ikke er ønsket der.

Valgkuppet i 2004 i Ohio

George W. Bush stilte som president til sin andre periode i 2004, og nok en gang lå han an til å tape valget, denne gang mot John F. Kerry. Også i 2004 ble republikanerne beskylt for valgfusk. Vippestaten Ohio viste hvordan det skjedde.

Denne gangen ble ingen velgere avvist fra å stemme som i Florida i 2000, ingen ble rasende, alt så ut til å gå etter boken. I Ohio presenterte CNN en valgdagsmåling som viste at Kerry ville vinne valget. Da Bush likevel vant valget, slettet CNN sin første valgdagsmåling og la ut en ny valgdagsmåling som samsvarte med valgresultatet. Greg Palast fra BBC luktet luntet med en gang, og tok første fly til Ohio for å undersøke.

En valgdagsmåling regnes som nøyaktig. Man spør dem som kommer ut fra valglokalet hva de faktisk har stemt. Målingen viste at John F. Kerry var valgets klare vinner. Derfor var det så rart at det noen timer senere dukket opp en ny valgdagsmåling som viste at George W. Bush vant.

I Ohio ble over tre og en halv million avgitte stemmer ikke talt opp men forkastet som ugyldige og senere makulert før noen kunne kontrollere dem. Begrunnelsen var at svarte velgere ikke klarte å fylle ut valgkortet riktig. Dette var stemmer som i hovedsak støttet John Kerry.

CNNs valgdagsmåling bekreftet omfanget av fusket. For når vi ser på de to valgdagsmålingene, viser antallet forkastete stemmer at den første valgdagsmålingen var korrekt. Forskjellen på de to målingene beviser forskjellen mellom avgitte og godkjente stemmer, og dermed omfanget av valgfusket i Ohio. Det var helt

sikkert ikke dette CNN ønsket å bevise med en ny valgdagsmåling.

En våken seer trykket PrintScreen på PC-en sin, derfor har vi begge de to forskjellige målingene og kan se omfanget av valgfusket som ble gjennomført. Hos verdens beskytter av demokrati og anstendighet ble det gjennomført to valgkupp på rad, og det uten at noen fikk reaksjoner mot seg, ingen ble tiltalt eller straffet og saken ble knapt nevnt i media.

Du kan se de to valgdagsmålingene her:

<https://hvamenerpartiene.com/saker/valgkuppene.htm>

Libya

Vi vet nå at Libyakrigen ikke var resultat av den arabiske våren, det var ikke en krig der folket reiste seg i protest mot en despot som bedrev folkemord. Krigen var designet av USA og ble gjennomført av USA, Storbritannia og Frankrike og allierte. Krigen startet på bakken av tusen spesialsoldater fra Qatar, væpnet til tennene og svært mobile i sine splitter nye Toyota pickuper. De gikk rett i strupen på Libyas militære, støttet av opposisjonen i Libya, med ett klart mål: å tvinge Gaddafi til kamp og få ham avsatt og drept. Derfor avviste de alle bønner fra verdenssamfunnet om våpenhvile, de var betalt for kamp og krisemaksimering.

Historiene om at Gaddafi importerte afrikanske leie-soldater, brukte sine fly for å slakte sivile og at han ville starte folkemord i Libya var ikke bare løgn. Det var desinformasjon, omhyggelig designet av USA, utplassert bl.a. gjennom Al Jazeera i Qatar, for å overbevise FN og verdens-opinionen at NATO måtte intervensjonere og at Muammar Gaddafi måtte fjernes. Hvis ikke ville man få et folkemord på linje med Rwanda i 1994. FN og en hel verden lot seg forlede, bortsett fra de landene som sto bak og visste hva som egentlig skjedde.

Norge involverte seg sterkt i Libyakrigen uten bred debatt i media, uten grundig politisk behandling, og uten noen kritisk vurdering av bevisene som viste hvorfor krigen var nødvendig. Jens Stoltenberg var pådriver for norsk deltakelse.

Fremdeles sier norske politikere at ”vi ville gjort det samme i dag”, det vil si at de nok en gang kan tenke seg å delta i en krig på løgnaktig grunnlag, uten grundig politisk behandling, uten bred offentlig debatt og uten kritisk gjennomgang av bevis.

Boken *Libyakrigen* av professor emeritus Ola Tunander dokumenterer hvem som har gjort hva i Libya, når, hvor, hvordan og hvorfor. Han forteller hvordan alle de store mediehusene, inkludert norske aviser og NRK, dekket denne krigen ensidig. Løgnaktig retorikk og bedrag fikk NATO og Norge til å løpe ærendet til opposisjonen i Libya og bombe det mest velstående landet i Afrika et par generasjoner tilbake og permanent destabilisere det.

Dersom NATO ønsket å beskytte sivile, var det de væpnete opprørene NATO skulle stoppet. Dette har NATO hatt kjennskap til med sin tilgang på god etterretning. Det betyr i så fall at vår forsvarsallianse er ansvarlig for løgn, drap og bedrag.

Arkitekten bak Libyakrigen heter USA. USA designet en krig som fremstilte det gode som ondt og det onde som godt, slik at vi ikke bare kjøpte retorikken, men ble med på leken akkurat som i Afghanistan og Irak. Libyakrigen, som også ble kalt Hillary Clinton sin krig, var ifølge Tunander en eneste stor forbrytelse, en terrorhandling mot det libyske folket.

En skjebnens ironi ville at samtidig som Norge terrorbombet i Libya, ble vi utsatt for et like meningsløst terrorangrep i Oslo og på Utøya. Man skulle nesten tro at Vårherre gjorde oss et velfortjent pek.

Mens Anders Behring Breivik tok livet av 77 mennesker, tok Libyakrigen livet av kanskje 30.000 mennesker. Mens ABB ødela noen bygninger, ødela bombene i Libya tusenvis av bygninger, fortsatt ligger bydeler og landsbyer øde etter bombingene, 10 år etter. Mens ABB ikke klarte å ta ned styre og stell, klarte krigen i Libya å ta livet av president Muammar Gaddafi og ta ned hele statsapparatet permanent. Krigen førte til kaos og en flyktningkrisse som pågår fortsatt. Et velorganisert styre ble bombet vekk, en ordnet økonomi og en stat med mye god velferd for folket ble erstattet av fattigdom og kaos.

Begge terrorhandlingene ble gjennomført og planlagt ut fra en syk ideologi. Ingen av dem kan rettferdiggjøres. Begge var overlatt drap. Bak begge terrorhandlingene var noen ansvarlig. For Norge sin del heter den ansvarlige for Libyakrigen Jens Stoltenberg, den gang statsminister. Han ble belønnet for sine forbrytelser med stillingen som generalsekretær for NATO. Det er bare Anders Behring Breivik som er blitt dømt.

Syria

Tim Anderson er seniorforeleser i politisk økonomi ved Universitetet i Sydney. Han forsker og skriver om utvikling, rettigheter og selvbestemmelse i Latin-Amerika, Stillehavsregionen i Asia og Midtøsten. Han har forsket på konflikten i Syria og har skrevet boken *The Dirty War On Syria*. Han skriver i forordet:

Selv om enhver krig gjør bruk av løgner og desinformasjon, har den skitne krigen om Syria sett et nivå av massiv desinformasjon som verden aldri har sett maken til.

Den dag i dag er det mange som ser på den syriske konflikten som en borgerkrig, et folkelig opprør mot en despot, eller en slags intern gruppekonflikt. Disse mytene er diktert av stormakter som har utført en serie med regimeskifter i Midtøsten de siste femten årene, alle under falske påskudd. Når så få i Vesten går ut mot krigen i Syria i motsetning til invasjonen av Irak, er det fordi de er forledet om dens sanne natur.

10 år etter at konflikten i Syria startet, omtaler fortsatt medier i Norge den som et folkelig opprør. Som en del av den arabiske våren reiste folket seg angivelig mot undertrykking og mishandling og ville ha et bedre liv. President Bashar al-Assad fremsto over natten som den nye Adolf Hitler. Assad slo tilbake og bombet sivile, kvinner og barn nådeløst. Han utførte til og med gassangrep mot sitt eget folk, og bombet sykehus sønder og sammen.

Det er bare ett problem. Noen sier at hele historien er falsk. Noen sier at opprørerne som angrep det syriske regimet var grupperinger av leiesoldater og islamister som rykket inn fra nabolandene i sine Toyota Pickuper. De drepte offentlighetspersoner, tok folket som gisler og klorte seg fast som geriljasoldater. Eneste måten å bli kvitt dem på var å bombe dem ut eller kjempe dem ut kvartal for kvartal.

Ifølge Tim Anderson hadde Washington knust Libya, nå var det Syria sin tur. USA ga penger, våpen og opplæring til ulike jihadistgrupper og leiesoldater med kamperfaring fra Irak og Libya, enten direkte eller gjennom sine venner i Saudi-Arabia, Qatar, Emiratene, Israel eller Tyrkia. Også våpen til overs fra Libya, blant annet gamle russiske gassvåpen, ble flyttet til Syria og andre konfliktområder. Et falskt gassangrep skulle gi USA et påskudd til å bombe og nedkjempe Assad, få til et regimeskifte i Syria og få kontroll over Syria og landets olje. USA har til og med en ”opposisjon” i eksil, klar til å settes inn som et ”demokratisk valgt styre” hvis Assad ble beseiret.

Krigen ble designet med løgner, falske hendelser og et nivå av desinformasjon som verden aldri har sett make til. Selv den dag i dag, etter at mange av løgnene er grundig tilbakevist, gjentar seriøse medier de samme løgnene. NRK har jevnlig sitert en FN-rapport som påsto at Assad sto bak gassangrep mot sitt eget folk.

Da president Barack Obama ville rykke inn i Syria på grunn av gassangrepet, fikk han ikke lov verken av kongressen eller FN. Det var simpelthen ingen som trodde at Syrias president kunne finne på å gasse sine egne og gi USA et flott påskudd til å bombe ham til døde. Tim Anderson går i sin bok gjennom alle de viktige hendelsene i Syria, dokumentasjonen rundt dem, og han avslører mange av løgnene.

USA har aktivt brukt NGOer (*Non-governmental organisations*) til å fremme sin desinformasjon. Foruten å bruke *Human Rights Watch* og *Amnesty International*, skapte USA og dets venner *The White Helmets*, *The Syria Campaign*, *Free Syrian Voices* og *Mosaic Syria*.

En viktig kilde til feil i media er en enkeltperson i London som kaller seg *Syrian Observatory for Human Rights* (SOHR) som mange vestlige byråer, også NRK, flittig har benyttet.

Men USA regnet ikke med at president Bashar al-Assad er populær. Han har opprettet en moderne, sekulær stat og bidratt til gode forhold gjennom mange store reformer. Han har stor støtte i folket sitt. Da terroristangrepene startet, samlet mesteparten av folket og hæren seg rundt Assad i kampen mot opprørerne.

Takket være støtte fra Russland, ikke minst flystøtte fra september 2015, og koordinerte bakkestyrker fra Iran, Irak og Libanon, ble terrorgruppene jaget ut.

Tim Anderson eller boken hans er ikke nevnt med et ord på NRK. Her er han i et intervju om Syria:

<https://kenfm.de/missing-link-dr-tim-anderson/>

Men Syria sliter. Sanksjonene mot regimet er harde, med de konsekvenser det har for folket. USA er inne med egne styrker på bakken som hindrer Assad å få kontroll over sin egen olje for å

bygge opp igjen landet. Norge skal ha bidratt med 13,5 milliarder kroner som via ulike NGOer ensidig har blitt kanalisert til opprøerne og dermed til USA sin kamp for regimeskifte i Syria.

Ukraina

Krigen i Ukraina er, når denne revisjonen skrives i mars 2022, blitt en medie-krig som er vunnet av USA. Det er blitt en enestående kampanje mot russerne som så langt er toppet ved at gassrørledningen Nord Stream ble sprengt. Hva er sannheten bak denne krigen?

Da sovjetunionen gikk i oppløsning, lovet vestlige ledere at NATO ikke skulle utvides østover. Dette løftet ble snart brutt, og et knippe av baltiske og østeuropeiske land ble medlem i NATO.

Løftene om ikke å utvide NATO østover ble gitt muntlig. Generalsekretær Jens Stoltenberg sier at fordi avtalen ikke ble nedtegnet skriftlig, har den ingen gyldighet. Nå finnes det skriftlig dokumentasjon i form av notater, korrespondanse, referater og meldinger fra de årene løfter ble gitt. Dokumentene ble frigitt i 2017 og finnes på George Washington University i The National Security Archive. Det er også grunn til å minne om at avtalen mellom Khrushchev og Kennedy etter Cubakrisen også var muntlig, og ingen stiller spørsmål ved om den er gyldig eller ikke.

Dokumenter med løfter om ikke å utvide NATO østover finnes her, samme med et godt resymé av saken;

<https://nsarchive.gwu.edu/briefing-book/russia-programs/2017-12-12/nato-expansion-what-gorbachev-heard-western-leaders-early>

Da de siste to landene Georgia og Ukraina skulle innlemmes i NATO sa Putin at nå var det nok, dette var en rød linje han ikke ville akseptere at NATO trådte over. I 2008 ga han klar beskjed

til USAs president George W. Bush at dersom Ukraina ble innlemmet i NATO, ville han ta tilbake Krim.

Russland har nyttet Krim som hjemmebase til Svartehavsflåten siden 1783. Krim ble av Sovjetleder Nikita Khrushchev overført til Ukraina under et jubileum i 1954, noen sier det skjedde i fylla. En overføring mellom to stater i samme union har i praksis ikke noen som helst betydning, det var en hyggelig gest.

Frem til Yanukovich ble kastet, ble Krim-spørsmålet håndtert klokkelig av en russisk-ukrainsk overenskomst som ga russerne en langsiktig leieavtale av marine-fasilitetene på Krim. Mange statsledere har i private samtaler med Jeffrey Sachs uttrykt at Krim alltid har vært russisk og alltid vil forbli det i fremtiden. Krim kan ikke bli årsak til noen tredje verdenskrig, men er et punkt som må la seg løse ved forhandlinger. Likevel har USA og Ukraina benyttet annekteringen av Krim for alt den var verdt.

I 2014 skjedde et statskupp i Ukraina der USA-vennlige opprørere tok kontrollen over Ukraina, og russerne annekterte Krim.

Bak kuppet sto tre amerikanske neokonservative, nemlig Jake Sullivan, Victoria Nuland og Joe Biden, et team som har holdt sammen fra 2014 og fortsatt styrer utviklingen i Ukraina.

Jake Sullivan ble Joe Bidens assistent i februar 2013 og spilte en stor rolle i å forme USAs utenrikspolitikk overfor Libya, Syria, and Myanmar. Han ble Joe Bidens utenriksrådgiver allerede før Biden ble valgt til president.

Victoria Nuland ble ansvarlig for forhold i Europa, Eurasia og NATO fra 2013 og besøkte ved flere anledninger Ukraina. Fra 2021 ble hun Joe Bidens undersekretær for politiske saker. Teamet Sullivan – Nuland – Biden holder godt sammen fortsatt.

Victoria Nuland med flere hevder at USA investerte fem milliarder dollar for å få til regimeskifte i Ukraina. Investeringen må i ettertid sies å ha vært vellykket:

<https://www.youtube.com/watch?v=U2fYcHLouXY>

Men russerne nektet å overgi Krim-halvøyen med basen for Svar-tehavsflåten. Dette ble et skår i gleden for USA og en kilde til sanksjoner og politisk retorikk som minner om kampanje, særlig når man sammenligner annekteringen av Krim med andre annekteringer og invasjonjer som USA har deltatt i verden over.

Tiden fra 2014 til krigen brøt ut i 2022 benyttet Ukraina til å oppgradere forsvaret til NATO standard takket være massiv støtte fra USA.

Nå (mars 2023) ser det ut som USA/NATO kriger mot Russland inne i Ukraina, og at USAs allierte vil pøse på med våpen, ammunisjon, tanks og kanskje til og med fly. Da får vi en eskalering som kan ende i global krig, trolig atomkrig.

Krigen i Ukraina har en side til, foruten det vi ser på TV i Norge. Eksempelvis har professor Jeffrey Sachs mange gnistrende foredrag liggende på Youtube, her er et av dem om krigen i Ukraina:

<https://www.youtube.com/watch?v=D1oV2JQVnj4>

USA - et fristed for terrorister

I 2002 ga John Pilger ut boka *The New Rulers of The World*, også gitt ut på norsk med tittelen *Verdens nye herskere*. Boka er deprimerende lesning, særlig hvis man har tiltro til vestlig politikk og USAs gode intensjon for å fremme demokrati i verden. Her skal vi bare sitere noen linjer som et apropos til George W. Bush sitt utsagn:

I krigen mot terrorisme skal vi spore opp disse ugjerningsmennene uansett hvor de er, uansett hvor lang tid det tar.

Bush behøvde ikke dra til Afghanistan eller Irak for å finne terrorister. USA er ifølge Pilger det største fristed og trenings-senter for terrorister i verden. Her er noen eksempler:

- Guatemalas tidligere forsvarsminister Hector Gramajo Morales, ansvarlig for tortur og massakre, var utdannet ved *Kennedy School of Government* ved Harvard.
- Tidligere general José Guillermo Garcia var leder av El Salvadors militære på 80-tallet. Han har vært bosatt i Florida siden 1990-tallet.
- Hans etterfølger, general Carlos Vides Casanova, kjent for tortur og drap og leder av den fryktede Nasjonalgarden, bor nå også i Florida.
- General Prosper Avril, Haitis diktator som likte å vise frem sine torturofre på TV, ble av den amerikanske regjeringen flydd til Florida da han ble styrtet.
- Leder av dødsskvadronen på Haiti, Emanuell Constant, bor i New York
- Armando Fernandez Larios, medlem av en chilensk militæravdeling som var ansvarlig for tortur og henrettelser etter Salvador Allendes fall i 1973, bor i Miami.
- Den argentinske admiralen Jorge Enrico, kjent for tortur, drap og forsvinninger på 70-tallet, bor på Hawaii.
- Thiounn Prasith, Pol Pots bøddel, bor i Mount Vernon i New York.
- Fire vietnamesere som var snikmordere i USAs *Operation Phoenix*, som var finansiert og planlagt av CIA og ansvarlig for opp imot 50.000 drap, bor i California.
- Fort Brenning i Georgia er verdens ledende universitet for terrorisme, tidligere kjent som *School of the Americas*, og har trent opp rundt 60.000 latinamerikanske soldater, politifolk, paramilitære og etterretningsagenter.

- 40 % av statsrådene som satt i regimene til Lucas Garcia, Rios Montt og Mejia Victores og bedrev folkemord i Guatemala, gikk på *Fort Brenning* i Georgia.
- De to offiserene som begikk de verste ugjerningene i borgerkrigen i El Salvador gikk også på *Fort Brenning* i Georgia.
- Elever fra *Fort Brenning* drev Pionochets hemmelige politi i Chile samt de tre viktigste konsentrasjonsleirene.
- Fort Brenning (omdøpt til *Western Hemisphere Institute for Security Cooperations* eller Whisc) anbefalte sine elever bruk av utpressing, tortur, henrettelser og arrestasjon av vitners slektninger.

Al-Qaidas terrorisme er puslete i sammenligning med USA, ifølge John Pilger. Dokumentasjonen av amerikansk terrorisme er omfattende. Noe av det grovste Pilger nevner gjelder president Bill Clinton. Da Clinton ga ordre om å avfyre missiler mot den farmasøytiske fabrikken Al-Shifa i Sudan i 1998, var påstanden at det var et ”anlegg for kjemiske våpen”. Fabrikken var derimot kjent som den eneste kilden til 90 prosent av basismedisiner for et av verdens fattigste land.

Problemet kan ha vært at de produserte generiske medisiner billig, noe legemiddelgigantene i USA ikke likte. Derfor ble fabrikken utslettet.

Også Khashoggi sine drapsmenn var trent i USA under kontrakt med amerikansk UD. NRK skrev 23. juni 2021:

Fire av saudiaraberne som deltok i drapet på den kjente saudiarabiske regimekritikeren Jamal Khashoggi ble trent i USA, melder New York Times. Khashoggi ble drept av en døds-skvadron på det saudiarabiske konsulatet i Istanbul i Tyrkia i 2018. Fire av de 15 som deltok i drapet på Khashoggi fikk opplæring av sikkerhetsselskapet Tier 1 Group, skriver den amerikanske avisen. De var i USA i 2017 under kontrakt med amerikansk UD, ifølge New York Times.

Natt til 7. juli 2021 ble Haitis president Jovenel Moïse drept i sitt hjem av 28 leiemordere. USA har trent 7 av dem.

<https://steigan.no/2021/07/pentagon-bekrefter-at-usa-har-trent-7-av-de-28-leiemorderne-som-drepte-haitis-president/>

6. Dagens måter å krige på

De fire store aktørene på sjakkbrettet er den russiske bjørnen, det muslimske kalifatet, den kinesiske dragen og det amerikanske imperiet. Tredje verdenskrig blir forhåpentlig ikke utkjempet med kuler og krutt, men nær sagt med slips og helt andre midler på helt andre slagmarker.

Her er en litt tilfeldig liste med punkter hvor leseren selv kan hake av for de respektive aktørene og se hvem som allerede har tatt i bruk hvilke midler verden over.

- **Politisk krig**
Pressemeldinger, uttalelser, intervjuer, handlinger osv. der det legges tydelige føringer mot en fiende. Fiendens handling gjøres avskyelig, mens egne handlinger er akseptable.
- **Diplomatisk krig**
Å tale med to tunger er diplomati i praksis.
- **Etterretning**
Snowden avslørte hvordan USA drev etterretning mot egne borgere og mot statsledere og befolkning i andre land.

- **Krig i media**
Det påstås at den skitne krigen om Syria har vist et nivå av desinformasjon som verden aldri har sett maken til.
- **Cyberkrig**
Både Kina, Israel, Russland, USA og andre har tropper med dataeksperter som kan ta ned viktig infrastruktur og utføre sabotasje, stjele og rigge valg. De kan utøve sine ugjerninger fordekt slik at et fiendtlig land får skylden.
- **Biologisk krig**
Kina og USA har gjensidig beskyldt hverandre for å ha designet og spredt corona-viruset. Vi vet at stormaktene har laboratorier der de dyrker virus og bakterier.
- **Falske rykter**
Krigen i Libya startet ut fra falske rykter om massakrering og folkemord. Ryktene var designet av USA og utplassert av Gaddafi sine fiender.
- **Falske hendelser**
Vietnamkrigen startet basert på en falsk hendelse designet av USA selv, nemlig at nordvietnamesere gikk til angrep på et amerikansk krigsskip.
- **Kontroll med organisasjoner**
USA har god kontroll over ulike NGOer (*Non Government Organisations*) og bruker disse til å skaffe seg støtte. USA bruker *National Endowment for Democracy* (NED) som en underentreprise for CIA.
- **Kontroll med fagbevegelser og partier**
Stormakter søker innflytelse på fagbevegelser og partier. Ledere i fagbevegelser og nøkkelpersoner i politiske partier for-

søkes rekruttert som støttespillere eller agenter.

- **Finansiering av opprør via nødhjelp**
Nødhjelp og utstyr blir kanalisert via ulike hjelpeprogrammer og havner hos andre på grunn av korrupsjon.
- **Støtte fra vennligsinnete stater**
Her kan det være nok å se hvem som bidrar til blokkering av viktige vedtak i FN, for eksempel vedtak som fordømmer kriminelle handlinger utført av Israel.
- **Sanksjoner**
USA sine sanksjoner gjelder nå Russland, Syria, Venezuela, Nord-Korea, Cuba og Kina for å nevne de viktigste. Sanksjonene rammer spesielt hardt fattige mennesker. Målsettingen er å gjøre forholdene så vanskelig for folk at de snur seg mot regimet og bidrar til regimeskifte.
- **Konfiskering av midler**
USA og Storbritannia har jevnlig konfiskert midler til til personer i land som de er i konflikt med. Samtidig er de redd for å miste troverdighet for de håndterer mye penger som stammer fra skatteunndragelse, kriminalitet og korrupsjon.
- **Handelskrig**
Målet med handelskrig er å tvinge et land i kne økonomisk.
- **Løgn**
Løgn er mer regelen enn unntaket i konflikter. Vi kan ikke lenger stole på den informasjonen vi får om konflikter gjennom de store mediene.
- **Hvit propaganda**
er å gi et fordreid bilde av virkeligheten ved hjelp av et selektivt utvalg av ensidige påstander som i seg selv er sanne.

Svart propaganda er å fordreie virkeligheten ved hjelp ren løgn. Og grå propaganda er en blanding av sannhet og løgn.

- **Kampanjer**

Asymmetriske reaksjoner er typisk i kampanjer, men for-dømmer en men ikke en annen for samme handling.

- **Fordekte hendelser og sabotasje**

Hemmelige tjenester har brukt og bruker agenter, lojale grup-per og betalte kollaboratører i beste James Bond-stil verden over.

- **Fjernstyrte drap og ”kirurgisk bombing”**

Fjerndrap ved bruk av droner eller raketter er en grei måte å henrette fiender på i land man offisielt ikke kriger med. USA kaller dette ”nødvendig utrenskning” av uønskete elementer.

- **Etablering av baser**

USA skal nå ha rundt 800 militære baser inkludert mindre en-heter i mer enn 70 land. Russerne skal ha 21 større anlegg utenfor Russland. Baseoppbygging er en viktig del av gene-rell opprustning.

- **Generell opprustning**

Våpenindustrien har stor makt. Det brukes enorme beløp på avanserte våpen som spys ut over hele kloden. Jo nærmere våpen utplasseres rundt en fiende, jo mindre blir tidsfristen til å behandle eventuell feilalarm.

- **Bruk av stedfortreder (proxy hær)**

Finansiering, opplæring og utrustning av ulike grupper som sendes inn i land som invasjonstyrker under påskudd av å være ”folkelige” er nå nær sagt regelen, ikke unntaket. Det bidrar til å pulverisere ansvaret for å føre krig.

- **Etablering av ”humanitære” terrorgrupper**
White Helmets i Syria er eksempel på at en terrororganisasjon fremstår som humanitær hjelpeorganisasjon.
- **Nytale**
Nytale ble innført av George Orwell i boken *1984*: Krig er fred. Frihet er trelldom. Uvitenhet er styrke. Det smaker bedre å kalle en voldtekt for ”Operation Iraqi Freedom” eller angrep for ”forsvar”.
- **Frykt**
Frykt er alltid brukt for å manipulere folkemasser, spesielt for å skremme dem til å støtte krig. Før var det kommunistene, så ble det krig mot terror og muslimene, nå er det russerne og kineserne som er den store fienden.
- **Demontere demokratiet**
Demokrati strider ofte mot maktmenneskers ønske om at noen få skal beholde verdiskapningen alle bidrar til, at noen få skal eie alt det som er verdt å eie, og at krig er nødvendig. Demokratiet har blitt kraftig redusert i mange land.
- **Korrupsjon**
Hellas-krisen var resultatet av at greske politikere fikk ”statslån” som deretter ble sluset inn på deres egne private kontoer i skatteparadiser, mens staten Hellas måtte hefte for ”statsgjelden”. Politiske beslutninger tas av korrupte politikere mot klekkelig betaling, som skatteregler, lisenser for å utnytte naturressurser osv.
- **Utpressing**
Politikere og ledere med ”svin på skogen” er mål for utpressing. Ofrene tvinges til å ta beslutninger, gjøre handlinger, gi informasjon osv.

- **Kriseinitiering**

Dette er et nytt ord, brukt for å skape en krise som krever intervensjon av USA, NATO eller FN. Eksempler på kriseinitiering er å skyte demonstranter fra hustak, sørge for gassangrep eller beskyldte noen for folkemord. Vi kan forvente nye, kreative og ukjente måter som vil initiere kriser.

Konklusjon

Ut fra alle disse punktene kan vi mistenke at tredje verdenskrig allerede har startet, og at det har skjedd uten at verdenssamfunnet ser ut til å bry seg om det.

Enkelte politikere tror at rustningsspiralen kan gå oppover i det uendelige uten at noe fryktelig vil skje.

11. september 2001 har spilt en stor rolle som katalysator i alt dette, som den viktigste enkelthendelsen i dette årtusen for alle onde krefter.

DEL 2: HENDELSER 11. SEPT.

Jeg definerte teori slik: ”En teori er realistisk begrunnede antagelser som er fremsatt som forklaring på kjensgjerninger”. Gir hendelsene 11. september realistisk begrunnede antagelser som er fremsatt som forklaring på kjensgjerninger for noen av de to teoriene?

Dette kapittelet omhandler enkelte pussige, interessante og spektakulære hendelser fra denne dagen.

Men FBI har ikke bare kjempet med motstandere av den offisielle teorien, FBI har også kjempet med seg selv. Husker du alt oppstyret rundt mobiltelefonsamtalene? Noen hevdet at det var umulig å ringe på mobil fra et fly i 30.000 fots høyde, og i lav nok høyde ville flyet ha hatt så stor hastighet at mobilsamtalen måtte skifte mellom basestasjonene fortere enn basestasjonene kunne klare å følge med.

Ifølge David Ray Griffin har FBI snudd. I 2006 sa FBI at disse mobilsamtalene aldri har funnet sted. Det betyr at Ted (Theodore) Olson, som var regjeringsadvokat i USA, har løyet om mobilsamtalen med hans kone Barbara Olson. Hun var kjent kommentator fra CNN og Fox og ringte fra flight 77 som angivelig krasjet i Pentagon. Hun var eneste kilde som nevnte hvilke våpen kaprerne brukte, nemlig tapetkniver, og det er derfor ikke lenger hold for å si at kaprerne i det hele tatt brukte slike, ifølge Griffin.

7. Tidslinje

Det finnes flere tidslinjer for 11. september. Ifølge David Ray Griffin skyldes dette et ønske om å få klokkeslettene til å passe bedre sammen. De klokkeslettene man ikke er enige om gjelder spesielt Dick Cheneys inntreden i kommandobunkeren i Det hvite hus, detonasjoner som ikke sammenfaller med flykrasj eller kollapser, og klokkeslett for krasjene i Pentagon og i Shanksville som ikke faller sammen med klokker som stoppet og tidspunkt på ferdskskrivere. David Ray Griffin har omtalt alle detaljer rundt dette. Her er en tidslinje som er mye brukt:

- 08:13: Siste kontakt med flight 11, det første flyet er kapret
- 08:20: Flight 77 tar av 10 min. forsinket
- 08:20: Den første kappingen av flight 11 er kjent, og de første jagerflyene skulle vært sendt på vingene
- 08:30 – 08:39: President Bush forlater Florida hotell for skolebesøket på Booker Elementary School
- 08:46: World Trade Center 1 blir truffet av flight 11
- 08:46 – 08:55: Flight 77 blir kapret minutter etter at første tårnet i New York blir truffet
- 08:52: Jagerfly blir sendt på vingene fra Otis AFB hele 190 miles unna for å gå etter flight 11. Flybaser nærmere New York blir IKKE benyttet.
- 08:54: Flight 77 blir snudd rundt mot Washington, kappingen av flyet som treffer Pentagon har skjedd

08:55: Bush ankommer Booker Elementary School. Det første tårnet i WTC er truffet, og det er 3 kjente kaprede fly i luften

09:00: Pentagon setter beredskap til Alpha, det er tre nivå under maksimum

09:03: Tårn nummer to blir truffet av fly i New York, President Bush blir informert. Bush fortsetter programmet etter planen som om ingenting var skjedd.

09:12: Flere ringer angivelig hjem fra Flight 77 på mobiltelefoner.

09:27: Først nå ringer Bush til Cheney i Det hvite hus. Men de diskuterer ikke å skyte ned kaprede fly.

09:30: Kongressen er ennå ikke evakuert i Washington, Bush holder sin pressekonferanse i Florida nøyaktig etter planen.

09:32: To klokker i Pentagon stopper pga. kraftig eksplosjon idet noe treffer bygget

09:38: Flight 77 treffer Pentagon

09:41: Dick Cheney beordrer jagerfly fra St. Andrews flybase i luften "nå", det er gått 1 time og 20 minutter fra første kapring var et faktum

09:46: En del av Pentagon raser sammen etter nok en kraftig detonasjon som også finnes på foto

10:06: Flight 93 krasjer på et jorde i Pennsylvania

16:57: BBC-reporter Jane Standley kunngjør live fra New York at World Trade Center nr. 7 var rast sammen 23 minutter før det skjedde. BBC kunne også fortelle hvorfor bygget raste sammen. I TV-reportasjen kan man se bygget i bakgrunnen.

17:20: World Trade Center nr. 7 raser sammen som om det ble revet profesjonelt

Kveld / natt: Jeb Bush og FBI flyr med en C-130 til Huffman Aviation School i Florida og tar med seg arkivene til Mohammed Atta og de andre kaprerne som hadde vært der, dette er mange dager før kaprerne er identifisert.

8. Innsidehandlene

Dagene før 11. september ulmet det i finansmarkedet i USA. Innsidehandel med American Airways (AMR) og United Airlines (UAL) var påfallende. Det ble inngått uvanlig mange kontrakter på "Put Options" på selskaper som ble rammet den 11. september. Antallet steg så dramatisk dagene før terror anslaget at noen i markedet må ha visst hvem som skulle rammes, når det skulle skje og hvor det skulle skje.

Vi kan bare undres over hvor innsiderne fikk sin informasjon fra og hvor detaljert den var. Ingen i USA skulle vite dette. Ingen etterretningsorganisasjon i USA sa de hadde grunnlag til å forutse eller forhindre terroren. Riktignok ble justisminister John Ashcroft og andre ledere i Pentagon advart mot å fly dagene før 9/11, og en del andre pussigheter fant sted. Men landet ble ikke satt i full beredskap, tvert imot ble det gjennomførte "øvelser" som svekket beredskapen betydelig. Konspirasjonsteoretikere hevder akkurat dette var hensikten med disse øvelsene.

Amerikanske myndigheter sier de ønsket å spørre innsidehandlerne hvor de hadde fått sine tips fra, men fordi gevinstene aldri ble hentet, forble det et mysterium hvem de var, sa myndighete-

ne. Ikke en journalist i hele den vestlige verden løftet på et øyebryn, dette fant de helt akseptabelt.

Forklaringen er blank løgn. Du kan ikke gå inn i en bank og forplikte deg til en million dollar i gjeld, eller for den saks skyld sette inn en million dollar på konto, anonymt. Heller ikke kan du handle på børs og forplikte deg til gjeld eller gevinst anonymt. Du må legitimere deg eller ha en handlekonto som du har opprettet ved hjelp av solid legitimasjon, trolig må du ha kredittverdighet for beløpet du gambler om, og du må oppgi et kontonummer for eventuell gevinst før du får plassere noe veddemål på børsen.

Børsen og amerikanske myndigheter vet nøyaktig hvem disse menneskene er selv om de sier noe annet. Det betyr igjen at innsidehandlerne er blitt dekket av folk høyt oppe i systemet fordi det ikke skulle lekke ut at noen hadde detaljert kunnskap om terroranslagene før de skjedde.

Her er noen av handlene som ble plassert på børs før 9/11:

- American Airlines: Den 10. september ble det solgt 2.282 kontrakter på Put-opsjoner inklusive salg (total any expiration). American Airlines opplevde at aksjeverdien ble redusert med 40 % den 11. september 2001.
- United Airlines: Mellom 6. og 7. september ble det solgt 2.881 kontrakter på Put-opsjoner inklusive salg (total any expiration). United Airlines sin aksjeverdi ble redusert med 43 % den 11. september 2001.
- Morgan Stanley: Mellom 6. og 10. september ble det solgt 2.157 kontrakter på Put-opsjoner for handel i oktober til \$45. Det er 27 ganger mer enn tidligere daglig gjennomsnitt på 27 kontrakter. Morgan Stanley disponerte etasjene fra 58 til 73

med 2500 ansatte i WTC nr. 2. Bare 10 av dem døde takket være gode evakueringsplaner.

- Merrill Lynch: Mellom 5. og 10. september ble det solgt 12.215 kontrakter på Put-opsjoner for handel før 22. september til \$45 hver. Det er 12 ganger mer enn tidligere daglig gjennomsnitt på 252 kontrakter. Merrill Lynch hadde 2000 som jobbet i WTC2, bare en håndfull døde. Tapet etter 11. september skal ha vært 43 millioner dollar.
- Citigroup: Mellom 6. og 10. september ble det solgt 14.000 opsjonskontrakter på at aksjekursen falt under \$40. Det er 45 ganger mer enn tidligere daglig gjennomsnitt. Citigroup sitt reiseforsikringskrav etter WTC-angrepene ble forventet til 500 millioner dollar.
- Bear Stearns & Co: Mellom 6. og 10. september ble det solgt 3.979 kontrakter på at aksjen falt under \$50. Det tidligere gjennomsnittet for disse opsjonene var 22 kontrakter.
- Marsh & McLennan Cos: Den 10. september ble det solgt 1.209 kontrakter på at aksjekursen skulle falle under \$90 den tredje uken i september. Tidligere gjennomsnitt var 13 kontrakter daglig.

Kilde: "The Hidden History of 9 – 11" fra Part II side 69-70 m.fl. som omtaler bevis på innsidehandel i dagene før 11. september 2001. Denne seksjonen av boken er skrevet av Paul Zarembka, professor i økonomi ved *State University of New York at Buffalo*.

En times dokumentarfilm av usikker kvalitet trekker de samme slutninger: Det skjedde økonomiske transaksjoner tett opp til 11. september som tyder på at noen må ha hatt innsideinformasjon om hva som skulle skje.

<https://www.youtube.com/watch?v=6tS7Ot5LPsk>

9. Øverstkommanderende i USA

USAs president er øverstkommanderende for de amerikanske styrkene og er derfor i en spesiell situasjon. Presidenten er den eneste som kan trykke på atom-knappen eller gi ordre til å skyte ned et sivilt passasjerfly.

Derfor går han ikke engang på do uten at Secret Service vet hvor han er og kan få fatt i ham i en krisesituasjon. Han er alltid i kommunikasjon med nødvendige instanser. Han er alltid omgitt av livvakter og rådgivere som bistår i vanskelige situasjoner.

Han visste i motsetning til innsidhandlerne ikke hva som skulle skje.

11. september 2001 var presidenten på skolebesøk. President Bush ankom *Emma E. Booker Elementary School* vest i Florida 9 minutter etter at det første tårnet i New York ble truffet. Det er på dette tidspunkt 3 andre kjente kaprede fly i luften. Situasjonen er altså rimelig delikat, om ikke kritisk ennå, og den er absolutt uavklart.

På Booker går programmet som avtalt uten endringer, det er kostund der barna leser høyt for presidenten.

Etter noen minutter treffer et fly det andre tårnet i New York, en hel verden som sitter foran TV forstår at denne gangen er det alvor. Da går en person fra Secret Service frem og hvisker presidenten i øret: "America is under attack." Klokketiden er 09:03.

Dersom Secret Service og Bush ikke hadde forhåndskunnskap om hva som skjedde, måtte de være åpne for alle eventualiteter. Det kunne være begynnelsen på tredje verdenskrig. USA var under angrep.

Var det russerne?

Var det kineserne?

Var det Saddam Hussein?

Var det Libya?

Hvem i helvete var det som angrep USA?

Ingen visste noe.

Alle visste at det var alvor.

Det var krig.

På hjemmebane!

Det spilte ingen rolle hvem det var. Nå skulle drillen gjennomføres som Secret Service og forsvarsstaben hadde trent på i årevis. Fienden skulle nedkjempes, og det øyeblikkelig, med atomvåpen om nødvendig.

Hva gjør USAs øverstkommanderende nå?

Ingenting.

I hele 24 minutter gjør han ingenting.

Dette vet vi helt sikkert fordi seansen ble direkte sendt på amerikansk TV. 5 minutter ut i denne mobilvideoen får Bush vite av en Secret Service-agent at "America is under attack":

<https://www.youtube.com/watch?v=IedVRYUNWUU>

George W. Bush blir sittende foran TV-kameraene sammen med barna og bla i en bok han holder opp ned uten å gjøre noe fra 09:03 til 09:27.

I bakgrunnen kan du høre at det piper hissigere og hissigere fra tekstmeldinger på telefonene til pressefolkene og Secret Service. Alle i rommet unntatt lærerinnen og barna vet nå hva som har skjedd i New York, alle vet at flere fly er kapret, alle vet at USA er under angrep og alle ser at USAs president og øverstkommanderende sitte der rett foran dem alle og gjøre ingenting. Han holder seg til sitt oppsatte program, som inkluderer en pressekonferanse kl. 09:30.

I Det hvite hus satt Dick Cheney, som mange har kalt USAs egentlige president, og hadde full kontroll. Bush ringte ham kl. 09:27 og snakket med ham et par minutter før pressekonferansen startet etter oppsatt program kl. 09:30. Vi vet at det ikke ble gitt noen ordre om å skyte ned passasjerfly, så mye er referert.

På dette tidspunkt har flight 77 snudd og er på vei mot Washington. Det er 5 minutter unna Det hvite hus, kongressbygningen og Pentagon. Det er ennå tid til å skyte det ned. Dette blir ikke engang diskutert. Jagerflyene på St. Andrews flybase utenfor Washington står fremdeles på bakken, mannskap sitter i flyene klare til å ta av, men får ikke lov.

Pressekonferansen husker mange av oss, og det kan se ut som Bush glipper med tungen denne dagen. For han fortalte at han så på TV hvordan det første flyet traff tårnet i New York. Dette treffet ble ikke vist direkte på TV. De få amatørøptakene som fikk med seg hendelsen ble ikke kjent og vist før flere timer etterpå.

Det andre treffet ble vist på direkten, men da satt Bush i et klasserom uten TV og hørte på barna. Hvis han så et tårn bli truffet av noe fly, må det ha skjedd på TV i bilen på vei fra Florida Hotel til

skolen, og da på en intern kanal som kun presidenten hadde tilgang til, filmet av noen som visste hva som skulle skje.

Den amerikanske presidenten er et viktig militært mål både strategisk og symbolsk. Dette vet både Secret Service og presidenten. Alle visste hvor presidenten befant seg denne morgenen, han var på et offisielt annonsert og planlagt besøk på kjent adresse. Kunne det være et kapret fly på vei til barneskolen i Florida også? I så fall ville et par hundre barn også være utsatt for risiko.

For Secret Service er det eneste korrekte i en slik situasjon straks å få presidenten i sikkerhet på et ukjent sted, og deretter så snart som mulig via en sikker vei få ham i kommandostolen i en trygg bunker eller i luften i Air Force One.

Secret Service er så godt drillet på krisesituasjoner at de vet nøyaktig hva de skal gjøre hvis det blir krig. Når de ikke fikk presidenten i sikkerhet, må de ha handlet under ordre å ikke gjøre noe.

Cheney derimot ble oppsøkt på sitt kontor i Det hvite hus av folk fra Secret Service lenge før seansen var slutt på Booker. Han ble i løpefart nærmest båret ned i kommando-bunkeren mens beina hans så vidt nådde ned til golvet. Her ble det handlet etter gitte prosedyrer.

Tenk deg at du sitter i et ikke spesielt viktig møte. Så kommer en sekretær bort og hvisker deg i øret: ”Noen holder på å bryte seg inn i huset ditt!” Blir du sittende en halv time uten å gjøre noe som helst for å redde familien din?

I Arbeiderpartiet sitt sentralstyre i Oslo var det møte den 11. september. Straks man oppdaget hva som skjedde ble møtet avbrutt og statsminister og utenriksminister forberedte seg på den jobben som kanskje skulle gjøres. De handlet, i motsetning til Bush, slik det var relevant.

Bush satt uten tvil trygt på skolen i Florida, han var ingen trussel for barna rundt ham, han var ikke noe mål for terroraksjoner. Det visste Secret Service og det visste presidenten. Dette må ha vært planlagt, noen annen forklaring finnes ikke, sier konspirasjonsteoretikerne.

10. Detonasjoner i New York?

Den offisielle versjonen av kollapsene i New York har alltid vært krystallklar på at det aldri forekom detonasjoner i tårnene eller WTC7. En av grunnene til at alt stål etter kollapsene ble sendt til Kina for omsmelting uten å bli undersøkt av eksperter, var nettopp at man – i strid med prosedyrer for alvorlige hendelser – ikke så noen grunn til det fordi det angivelig ikke hadde forekommet detonasjoner.

Mens NIST hårdnakkert hevder det ikke ble brukt eksplosiver eller forekom detonasjoner i noen av de tre skyskraperne, finnes det videobevis og vitnesbyrd om det motsatte. Denne informasjonen er viktig fordi moderne bygg er så solid bygget at dersom man ønsker å rive dem, må man først svekke konstruksjonene spesielt i nederste del av bygget. Dette gjøres med ”innledende detonasjoner”. Uten dem vil man simpelthen ikke klare å få revet et moderne bygg.

Rystelser i grunnen

En indikasjon på detonasjoner gjelder merkbare rystelser i grunnen 12 sekunder før det første tårnet krasjer. For mange år siden fant jeg en video tatt fra kamera montert på tripod inne i en leilighet høyt oppe. Vinduene var lukket og man kunne ikke høre

lyder fra byen, men 12 sekunder før kollapsen var det et tydelig drrrrrrrrrrrrrommm som minner om lyden vi hører i grunnen i et hus når noen har sprengt en større salve en kilometer eller to unna. Samtidig ser vi bildet riste på grunn av rystelsene i grunnen. En mann i bakgrunnen sa høyt: "What was *that* ???!!!" – og 12 sekunder etter kollapset første tårnet.

Jeg har funnet en annen video tatt utendørs der vi kan se nøyaktig samme rystelsen 18 sekunder ut i videoen, og 12 sekunder før kollapsen, men fordi det er tatt utendørs får mikrofonen ikke med seg drønnet.

<https://www.youtube.com/watch?v=rpQ8ipjg1b0>

Arkitekter og ingeniører for 9/11 Truth har publisert en artikkel der det påstås at disse rystelsene ikke samsvarer med NIST sin fremstilling av det som skjedde.

<https://www.ae911truth.org/evidence/technical-articles/articles-in-the-journal-of-9-11-studies/420-did-the-earth-shake-before-the-south-tower-hit-the-ground>

Kraftig smell

To unge menn som ringer hjem fra en betalingstelefon før noen av tårnene har kollapset. 30 sekunder ut i videoen høres et kraftig smell som minner sterkt om en ladning som går av. På andre versjoner av samme videoer er lyden tydeligere: ett kraftig pang, ikke noe rullende drønn.

https://www.youtube.com/watch?v=_MZNPV1ER8Q

NIST forklarer det slik i en publikasjon i 2006:

The seismic spikes for the collapse of the WTC Towers are the result of debris from the collapsing towers impacting the ground. The spikes began approximately 10 seconds after the times for the start of each building's collapse and continued for approximately 15 seconds. There were no seismic signals that occurred prior to the initiation of the collapse of either tower.

The seismic record contains no evidence that would indicate explosions occurring prior to the collapse of the towers.

Altså: NIST sier det var ingen rystelser i grunnen før tårnene kollapset, og rystelsene vi ser på opptakene før kollapsen har ikke skjedd. Dette er ganske spesielt.

Barry Jennings

Et av nøkkelvitnene var Barry Jennings, *Deputy Director of Emergency Services i WTC7*, som sammen med Michael Hess (en av Rudi Giulianis betrodde medarbeidere) ble sperret inne i flere timer i WTC nummer 7 på grunn av detonasjoner som hindret dem å forlate bygget. De ble til slutt reddet ut av brannmenn i god tid før bygget kollapset om ettermiddagen.

Det ligger flere intervjuer av Jennings på nettet:

<https://www.youtube.com/watch?v=nO9Tsigk5fc>

Jennings døde angivelig under mistenkelige omstendigheter (noen sier han og familien forsvant) noen dager før den endelige NIST-rapporten ble offentliggjort. Men lenge før han døde skal han ha gitt under ed et notarius-bekreftet vitnemål om alt det han så og hørte. Rapporten fra NIST har ikke tatt med vitnemålet til Barry Jennings.

George W. Bush om eksplosiver

Det må også tas med en video av en uttalelse fra president George W. Bush den 15. september 2006. Hva han egentlig mener eller forsøker å si her er usikkert, likevel er uttalelsen så forbløffende at første tanke er å hevde at den er falsk.

<https://www.youtube.com/watch?v=3ZnM4ZX65G4>

11. World Trade Center nummer 7

WTC7, også kalt *The Salomon Building*, var en skyskraper på 47 etasjer som også huset New York by sin operasjonssentral ved kriser. Denne holdt til i en forsterket del midt i bygget, og hadde tilgang til eget strømaggregat. Akkurat denne morgenen foregikk en stor øvelse. De brukte pussig nok ikke kommandosenteret i WTC7, men ledet øvelsen fra et midlertidig operasjonssenter nede i havnen der operasjonsstaben befant seg.

WTC7 ble ikke truffet av noe fly og hadde relativt små skader etter at tårnene som sto et godt stykke unna kollapset. Det skal ha vært noen mindre branner i bygget.

Mange kalte WTC7 for ”den rykende pistol”. Da bygget falt ned på sitt eget avtrykk nesten uten å gjøre skade på omliggende bygninger, så det ut som en perfekt riving med bruk av eksplosiver. Med seg i kollapsen tok WTC7 blant annet alle bevisene etter ENRON-skandalen.

Den hollandske rivingseksperter Danny Jowenko hevdet dette var en profesjonell jobb utført av eksperter.

<https://www.youtube.com/watch?v=oMdLVw3AsV4>

Han døde brått og uventet da han i stor fart kjørte inn i et tre i 2011, dager etter at intervjuet om WTC7 ble kjent.

<https://www.veteranstodayarchives.com/2011/07/23/dutch-demolition-expert-danny-jowenko-dies-in-car-crash/>

Kollapsen har flere forklaringsproblemer, noen av dem så vanskelige at *National Institute of Standards and Technology* (NIST) ikke klarte å levere en rapport om kollapsen før i november 2008, hele 7 år etter hendelsen. Ifølge NIST ble bygget ikke revet ved bruk av eksplosiver, det falt sammen på grunn av skade fra brann som spesielt svekket en av de 81 loddrette stålsøylene som sto en tredjedels avstand fra ene siden i bygget. Når denne sviktet, kollapset hele bygget.

Dette er ganske spesielt, fordi ingen skyskraper verden over har kollapset på grunn av brann, til tross for at noen av dem har brent som spektakulære fakler over mange etasjer i dagevis. Stålsøyler har slått seg og vridd seg og bøyet, men byggene har stått. Her er noen av problemene med kollapsen til WTC7.

BBC sin reportasje

BBC hadde en reporter utplassert i et annet høyhus, hun rapporterte live fra New York at WTC7 kollapset og til og med hvorfor det skjedde, hele 23 minutter før det faktisk skjedde. I intervjuet kan vi se bygget stå i bakgrunnen. Fordi det aldri tidligere har skjedd at et høyhus kollapset på grunn av brann, var det pussig å forutse og kunngjøre noe så uvanlig før det skjedde.

Også her må noen ha visste hva som kom til å skje og hvorfor det skulle skje. Kanskje noen trykket på "release" og frigjorde en pressemelding litt for tidlig? Uansett er historien spesiell.

Her er opptak av BBC sin Jane Standley i New York, med WTC7 i all sin prakt i bakgrunnen, live, 23 min. før bygget kollapser:

<https://www.youtube.com/watch?v=677i43QfYpQ>

Fritt fall

Før NIST leverte den endelige rapporten i november 2008, kom det en foreløpig rapport i august 2008. Her påsto NIST at bygget kollapset 40 % langsommere enn fritt fall. Rapporten førte til massive protester.

Fagmiljøet visste nemlig nøyaktig hvor fort bygget hadde kollapset. Ikke minste på grunn av BBC sin forhåndsannonsering av begivenheten, ble denne kollapsen filmet fra alle vinkler. Ingeniører og arkitekter fra *9/11 Truth*-bevegelsen trengte bare å krysse av for et referansepunkt på bygget og følge dette nedover ramme for ramme i videoene. Bygget kollapset beviselig i fritt fall i litt over 2 sekunder (8 etasjer), for øvrig var hele kollapsen i tilnærmet fritt fall, omtrent som tårnene. At NIST ikke klarte å se dette, ble ansett som grov inkompetanse.

Etter disse bevisene snudde NIST og vedgikk i den endelige rapporten at WTC7 falt i fritt fall i litt over 2 sekunder (8 etasjer) og ellers i tilnærmet fritt fall, men bemerkelsesverdig nok uten å fortelle med et ord hvorfor eller hvordan dette kunne ha seg.

Videoene viser at bygget falt rett ned, helt symmetrisk, rett ned på sitt eget avtrykk. Det betyr at hver eneste av de 81 loddrette stålsøylene ble kuttet over hele etasjen i samme mikrosekund, og at dette gjentok seg fort-løpende nedover i bygget slik at kollapsen ikke møtte noen motstand eller forsinkelse fra etasjen under.

Slikt er bare mulig å få til ved bruk av eksplosiver.

Varmen i grunnen

Etter kollapsen til de to tårnene, ble mange forbauset over å finne rester av søyler som stakk opp med et 45 graders kutt som bar spor av høy temperatur. De så ut som de var kuttet med skjærebrenner. Dette er interessant, for når man plasserer ladninger av thermate på loddrette stålsøyler, blir de nettopp plassert på skrå.

Når kuttet er utført, vil den øverste delen av søylen på grunn av skråkuttet tvinges til den side man ønsker kollapsen skal styres.
https://hvamenerpartiene.com//911/911_01_kutt.jpg

Da redningsmannskapene gjennomførte restene fra de tre kollapsene, opplevde de at støvlene bokstavelig talt smeltet. Etter hvert som maskiner fikk gravd seg ned i materien, fant de det de kalte for "strømmer av lava", de hentet opp hvitglødende stål der jernet var så varmt at det dryppet av det. Vi snakker om temperaturer på rundt 1500 grader Celsius. Brannen hadde ifølge NIST (for WCT1 og 2) varmet opp stålet til maksimalt 700 grader.

Dimensjonene på søylene i tårnene var enorme. Nederst var det i kjernen av tårnene firkantede stålkonstruksjoner på 2 x 6 meter som var 5 tommer (12,5 cm) tykke. Thermate detonerer ikke, det reagerer kjemisk med stålet og brenner det så det freser. Resultatet er flytende stål.

Dersom byggene ble revet med bruk av thermate og sprengstoff, ville det gått med flere tonn med eksplosiver og thermate. Dette kunne forklart "elver av lava" i restene fra byggene. Man fant også betongklumper og stål som var smeltet sammen til store lava-klumper som vitnet om enormt høye temperaturer. De offisielle rapportene har ingen forklaring på hvorfor det skulle forekomme flytende stål under de tre byggene.

Fysiker Steven Jones utga i 2006 en publikasjon på 50 sider som analyserer disse forholdene:
<https://hvamenerpartiene.com/vedlegg/WhyDidWTCcollapse.pdf>

16. september kretset en satellitt over New York med et varmfølsomt kamera. Det viste at grunnen under de tre kollapsene fortsatt holdt rundt 747 grader Celsius. Det er høyere temperaturen enn selve brannen ifølge NIST, etter at det var sprøytet vann over hele området i flere dager. Det tok uker før området ble nedkjølt.

Forsikring mot terror

Larry Silvestein signerte en leasingavtale den 24. juli 2001 for hele World Trade Center for en periode på 100 år. Før terroranslagene, klarte han å få forsikret byggene mot terroranslag for \$3.55 milliarder dollar i dekning per tilfelle. Han fikk utbetalt \$4.55 milliarder dollar etter en avtale med forsikringsselskapet (ulike kilder oppgir ulike beløp).

Timing og teften til Larry Silverstein var forbløffende god, den skal han ha.

12. Hullet i bakken

United Airlines flight 93, en Boeing 757, krasjet angivelig på et jorde ved Shanksville, Pennsylvania den 11. september 2001 som den siste av fire terrorhendelser denne dagen. Passasjerene i flyet var i ferd med å innta cockpit og gjenerobre kontroll over flyet da terroristene snudde flyet over på rygg og trakk i stikken slik at det styrtet opp ned i bakken i en vinkel på rundt 40 grader.

Fox News laget en reportasje fra åstedet som de aldri har vist igjen. Her sa reporteren at det ikke var tegn på at noe fly hadde styrtet, ikke noe synlig vrakgods, ingen brann, bare et lite hull i bakken rundt 10 x 20 fot (3 x 6 meter) og litt røyk. Nyere bilder i god oppløsning viser at dette målet kan være litt beskjedent, jeg anser krateret å være 10 x 20 meter, og rundt 1 meter dypt i gjennomsnitt. Det betyr at flyet flyttet på 200 kubikkmeter masse da det krasjet.

Også denne hendelsen har flere problemer. Først av alt var hullet alt for lite til å kunne stamme fra et fly sammenlignet med avtrykkene i WTC1 og 2. Det var ingen avtrykk fra vingene eller flymotorene som traff på hver side utenfor hullet.

Det var også spesielt at det ikke var noen brann etter rester av jetfuel da redningsmannskapene ankom etter noen minutter. Den mest dramatiske forskjellen fra andre flykrasj var mangelen på synlig vrakgods. Ingen motorer, ingen hjulsett, ingen haleror eller vingedeler, ingen seter, ingen livvester, ingen bagasje, ingen menneskekropper eller kroppsdeler, ingenting.

Ikke en dråpe blod

Verken fly eller kropper fordamper ved et flykrasj. Selv etter kremering i et krematorium i 90 minutter er det en betydelig mengde bein tilbake som må behandles maskinelt. Ingen beinrester ble funnet av likhunder i Shanksville.

Rettslegen Wally Miller, *Somerset County Coroner*, kom tidlig til krasj-stedet. Han sa:

I stopped being coroner after about 20 minutes, because there were no bodies there. ... I have not, to this day, seen a single drop of blood. Not a drop.

Senere har han gått fra dette utsagnet og vil ikke lenger uttale seg.

I Shanksville, som i Pentagon der hele flyet skulle være fordampet, klarte myndighetene å identifisere passasjerene ut fra DNA, visstnok inklusive et par passasjerer som ikke sto i passasjerlisten.

Forskjellige kratere etter like krasj

Den 10. mars 2019 styrtet Ethiopian Airlines flight 302, en Boeing 737 Max 8, på et jorde i Etiopia. Det var denne hendelsen som satte alle Max 8 på bakken. Flyet laget et enormt krater anslått i en video av CCTV til å være 50 meter i diameter og 10 meter dypt. Hvis vi sier dybden i snitt var 5 meter, betyr det at rundt 10.000 (ti tusen) kubikkmeter masse ble flyttet på.

Video og foto fra åstedet viser en svær gravemaskin oppe på kraterkanten og gir en indikasjon på størrelsen på krateret. Over hele området lå synlig flydeler, bagasje og kropper eller deler fra kropper strødd utover.

Bilder fra Etiopia og Shanksville:

https://hvamenerpartiene.com/vedlegg/Krater%20etter%20flykrasj_02.pdf

En fullastet og fulltanket Boeing 737 Max 8 veier omtrent like mye som en Boeing 757 med 44 sjeler ombord som hadde vært i luften en stund og forbrent en del drivstoff. Vekten til både EA 302 og UA 93 anslås her til rundt 80 tonn hver.

Begge flyene krasjet i samme vinkel, rundt 40 grader, det ene riktignok opp ned. Begge flyene holdt ifølge ferdsskriverne en hastighet på rundt 930 kilometer/timen da de krasjet. Fordi begge flyene var omtrent like tunge og fløy med samme hastighet, hadde de den samme energien eller sprengkraften da de traff bakken.

Bevegelsesenergien til et objekt er avhengig av masse og hastighet og kan beregnes ut fra formelen

$$E = \frac{1}{2} mv^2$$

E er energien i Joule, m er masse i kilo og v er hastighet i meter per sekund. Energien kan omregnes direkte til kilo TNT.

To like tunge fly styrter i samme hastighet og vinkel på hvert sitt jorde. Hvordan kan det ha seg at det ene flyet laget et krater som var 50 ganger større enn det andre?

Dersom man regner energien til en enkelt flymotor på 3 tonn som styrter i 930 kilometer/timen, vil denne alene lage et krater som er dobbelt så stort som krateret etter flight 93 i Shanksville.

Dette forklarer tilhengere av den offisielle teorien med at jorden i Etiopia var mykere og lettere å flytte, mens det i Shanksville var mye mer stein i jorden.

Bilder med god oppløsning bekrefter dette. Jorden i Shanksville var steinet og tørr og hard, det kan ikke ha vært lett å sprengte vekk et stort krater her. Sprengningsekspertene regner at det går med ½ kilo TNT per kubikkmeter fjell når sprengstoffet er plassert i borehull. Effekten på løsmasse kan mangedobles. Sprengkraften til flyene utgjorde rundt 500 kilo TNT.

Samtidig var det nettopp argumentet ”myk jord” tilhengere av den offisielle teorien brukte for å forklare hvordan et passasjerfly hadde boret seg inntil 10 meter ned i bakken og lukket hullet etter seg, noe som burde vært umulig dersom flyet traff hard og steinete grunn.

Her argumenteres det gjerne med at flight 93 ble skutt ned og ligger spredt på flere lokasjoner. Den offisielle versjonen sier derimot ganske klart at flight 93 styrtet ned i bakken i Shanksville og forsvant. I ukene som fulgte, grov myndighetene opp 60 tonn flyrester fra inntil 10 meter ned i bakken, det utgjør omtrent hele tomvekten til en Boeing 757.

Forskjellen på de to kratrene er vanskelig å forklare. Jeg har forsøkt å få faktisk.no til å verifisere størrelsene ut fra tilgjengelig dokumentasjon, men de ønsker ikke å belyse saken.

Det er altså tre problemer etter flight 93 i Shanksville som skiller seg ut og viser at den offisielle versjonen er løgn:

- altfor lite hull etter UA93
- mangelen på synlig vrakgods etter UA93
- størrelsen på krateret samsvarer ikke med den energien flyet har hatt sammenlignet med EA302.

13. Penagon

Selv på en vakker dag er det vanskelig å orientere seg visuelt fra 30.000 fots høyde.

Du kan ikke se hvor du er og ikke hvor du skal. Du har ingen andre referanser til himmelretninger enn solvinkelen, og problemet ditt er av eksistensiell art: Hvor er du? Hvor skal du? Hvordan skal du komme deg dit? Du skal fly en halvtime – time, og en feilmargin på noen grader vil sende deg milevis fra målet hvis du ikke kan bruke instrumentene.

Men aller først må du overta flyet. Og kapteinen på dette flyet var ingen hvem som helst.

Kaptein Charles Burlingame

Kapteinen denne dagen på flight 77, en Boeing 757-223 med registreringsnummer N644AA, het Charles Burlingame. Han var tidligere F4 Navy flyger og hadde på sitt siste oppdrag for marinen hjulpet Pentagon med å lage planer for hvordan man skulle håndtere at et passasjerfly krasjet inn i Pentagon. Burlingame hadde vært del av Cheney's *Counterterrorism preparedness task force*. Han hadde derfor arbeidet med og for Cheney og kjente ham personlig.

Tilfeldigheten med Burlingame ble påpekt av Barbara Honegger som arbeidet i Det hvite hus under Reagan:

... the main pilot of the 9-11 Pentagon plane, former Navy and then Navy Reservist pilot Charles Burlingame, had recently, in a Reserve assignment at the Pentagon, been part of a Task Force that drafted the Pentagon's emergency response plan on what to do in case a plane hit the building - which his own plane then did. It is therefore very possible - in fact extremely likely, if not certain - that this 'task force' that Flight 77 pilot "Chick" Burlingame was part of the Cheney counterterrorism preparedness task force, and that the Pentagon plane pilot, therefore, directly knew and even worked with/for Cheney.

Burlingame's 9-11 Pentagon plane not only hit the Pentagon that morning, it struck a Command and Control center for that morning's counterterrorism "game" exercise, killing most, if not all, of the "players". We know this because Army personnel from Ft. Monmouth, New Jersey were on special duty assignment at the Pentagon that morning for an emergency response exercise and were killed when Burlingame's plane hit.

Ft. Monmouth, New Jersey also happens to be the headquarters for White House/Presidential communications, including therefore probably also for Air Force One (this is discoverable) - - and recall the warning "Air Force One is next" and the 'secret code' which was called into the White House that morning which WH press secretary Ari Fleischer revealed as a means of explaining why Pres. Bush left Florida for a military base and did not return to the White House. This "warning" was probably called into the White House, if true, by either the Ft. Monmouth White House communications headquarters and/or the Ft. Monmouth counterterrorism exercise "game" players temporarily at the Pentagon that morning.

Ved en skjebnens ironi ble denne mannen utsatt for en hendelse som han hadde trent andre for å forhindre.

Hva gjør en profesjonell krigsflyger hvis det kommer uvedkomne inn i cockpit? Han skyver stikka rett frem slik at de treffer taket med en kraft som kan knekke nakken på de fleste av oss. Deretter trekker han vekselvis positive og negative G-krefter som slenger dem opp og ned mellom golvet og taket til de er bevisstløse. Deretter flyr han flyet dit det skal. Han gir ikke fra seg kommandoen uten motstand.

Men la oss anta du får satt kapteinen ut av spill, du får ham opp av setet og du overtar flyet. Du finner auto-piloten og vet nok til å skru den av. Så må du kunne lese av flyets instrumenter slik at du vet hvor du er, og du må vite koordinatene eller radiofyret til målet. Visuelle holdepunkter kan du bare glemme. Som terrorist kan du ikke kalle opp en flygeleder og be om kursen til Det hvite hus eller Pentagon.

Terrorist Hani Hanjour

Så snur du flyet og flyr dit du skal. En liten unøyaktighet i enhver av disse operasjonene vil sende deg langt ut på landet og bort fra målet. Den arabiske terroristen Hani Hanjour utførte angivelig dette.

På flyskolen karakteriserte de Hanjour som høflig, ydmyk og svært stille. Han ble betraktet som en svært dårlig pilot av en tidligere ansatt på flyskolen:

I'm still to this day amazed that he could have flown into the Pentagon. He could not fly at all.

Hvordan kan en mann som ikke er kompetent til å fly en Cessna klare å fly en Boeing 757? Men dette var ikke den eneste bragden til Hanjour denne dagen ...

Det er 10 miles ute ...

På dette tidspunkt befinner Cheney seg i kjelleren i Det hvite hus, og kongressmann Norman Mineta over-hører en operatør som kommer bort til Cheney og sier ”It is 50 miles out”, litt seinere: ”It is 20 miles out” og ”It is 10 miles out, does the order still stand?” Cheney snur seg og glefser til operatøren: ”Selvfølgelig gjelder ordren fortsatt, har du hørt noe annet?”

Det siktes til informasjon om flight 77 som har snudd og kommer nærmere og nærmere det best overvåkete og det best forsvarte landområde i verden.

Hvilken ordre er det som fortsatt står? Hva er det Cheney holder på med? Hvorfor sender han ikke jagerfly på vingene? Gjelder ordren som står at innkommende fly ikke skal skytes ned?

Jagerflyene som aldri kom

Når det skjer uregelmessigheter med sivile fly i luften i USA går det normalt bare noen minutter før et par jagerfly er på vingene og forsøker å avskjære flyet og finne ut hva som er problemet. Dette skjedde 67 ganger i perioden fra september 2000 til juni 2001, men det skjedde ikke 11. september 2001 før alle flyene hadde krasjet.

11. september ble jagerfly sendt på vingene for seint, fra flybaser for langt borte, de ble sendt i feil retning, og de fløy med lav hastighet når de omsider kom på riktig kurs. Dette gjorde det mulig å la det gå over en time fra World Trade Center ble truffet til jagerfly var på plass i New York og over Pentagon – men da var det for seint til å utrette noe. En time er utrolig lang tid og overhodet ikke i samsvar med den beredskap man forventer i USA.

En time er nok til å tape en verdenskrig.

The Guardian skrev i vantro:

The first hijacking was suspected at no later than 8.20am, and the last hijacked aircraft crashed in Pennsylvania at 10.06am. Not a single fighter plane was scrambled to investigate from the US Andrews Airforce Base, just 10 miles from Washington DC, until after the third plane had hit the Pentagon at 9.38 am. Why not?

På US Andrews Airforce Base ved Washington sto TV-ene på. Det tok ikke mange sekundene etter at det andre tårnet i New York var truffet før flygerne løp og tok på seg utstyret og satte seg i flyene klare til å ta av, utålmodige etter å ta av. De fikk ikke lov. Ikke før det siste flyet hadde krasjet. Men da var det for seint.

Militær transponder

I sivil luftfart benyttes transpondere som gir en firesifret oktal kode, en såkalt squawk-kode, hver gang et radarsveip treffer flyet. Squawk-koden blir tildelt av en flygeleder når flyet flyr inn i kontrollert luftrom eller når det åpner en flygeplan. Flygelederene legger tallet inn i sin datamaskin koblet til flyets kallesignal. Flygelederen kan på sin skjerm se et merke som angir flyets posisjon, retning og bakkefart sammen med flyets kallesignal og høyde på skjermen.

Jagerfly har lenge vært utstyrt med innretninger som sender kode for at andre jagerfly og bakkeradarer kan fastslå om flyet er venn eller fiende (IFF - Identification Friend or Foe).

Pentagon og Det hvite hus er beskyttet med avanserte luftvernssystemer. Dersom et fly med sivil transponder nærmer seg et gitt luftrom rundt Det hvite hus eller Pentagon, skal det bli skutt ned automatisk.

Hvis dette er korrekt, var systemet enten skrudd av 11. september, eller det var et fly med militær transponder som nærmet seg.

Det eneste vi vet med sikkerhet er at flyet ikke ble skutt ned. Hvorfor ikke?

Svingen over Pentagon

Så kommer Hani Hanjour i stor fart og ser Pentagon der nede foran seg. I den delen av bygget som vender mot ham sitter Donald Rumsfeldt og ledelsen i Pentagon. Hvor trygt sitter de?

Istedenfor ganske enkelt å skyve stikka frem og styrte inn i bygget foran seg, gjorde Hani Hanjour en fantastisk manøver. Han passerte til venstre for Pentagon og tok deretter en 270 graders høyresving i bratt nedstigning og høy hastighet og traff Pentagon fra motsatt side i 2. etasje omtrent vannrett.

Han valgte altså å fly forbi målet slik at det forsvant ut av syne fra kapteinsplassen og bak på høyre side av flyet. Deretter la han flyet over i en hasardiøs sving med nærmere 90 grader krenkning og trakk mellom 2 og 3 G, nå med målet skjult bak taket i cockpit. Deretter rettet han opp flyet akkurat i rette øyeblikk noen meter over bakken med målet rett foran seg.

Radaroperatørene som fulgte flygingen, var sikre på at de hadde et militært fly på radaren. Sivile piloter hevder at det er utenfor kompetansen til 90 % av verdens erfarne piloter å fly en Boeing 757 på en slik måte. Noen hevder at en Boeing vil få high speed stall under en slik manøver, andre hevder at flyets computer ville tatt over flyet av sikkerhetsgrunner og iverksatt trygg flyging.

Når du flyr i stor hastighet i en krapp sving, skjer det noe rart som seilflygere, acro-flygere og jagerflygere kjenner godt til. Når flyet krenker nærmere 90 grader, slutter høyderoret å fungere som høyderor. Fordi det nå står loddrett, fungerer det som sideror og må brukes til å justere svingen i sirkelen.

På samme vis slutter sideroret å fungere som sideror, fordi det nå ligger vannrett. Nå fungerer det som høyderor, og bruken bestemmer hvor bratt flyet (som nå står nesten sideveis) skal gå nedover mot bakken i svingen.

Det skal mye kursing, trening og erfaring til for å håndtere en slik krapp sving. Hani Hanjour hadde ingen av delene.

At Hani Hanjour skulle ha glimtet til og prestert en enestående snittflyging med en Boeing mens målet var ute av syne, er ikke bare tvilsomt, det er helt utenkelig. For et militært jagerfly derimot er denne manøveren kurant.

Enda en spektakulær manøver ble forresten utført av terrorister denne dagen. I Shanksville, Pennsylvania, skulle terroristene fly flight 93 i bakken. Istedenfor å skyve stikka rett frem og stupe ned i bakken og samtidig sette ut av spill passasjerene som forsøkte å ta seg inn i cockpit med negative G-krefter, gjorde kapreren et stunt som også må betegnes som ”krevende”. Han snudde flyet i en halv roll slik at det fløy opp ned, og trakk deretter stikka mot seg slik at han stupte mot bakken. Også dette regnes som en akrobatisk øvelse, selv om G-kreftene kan holdes positive hele veien. For en jagerflyger, derimot, er dette en naturlig måte å håndtere jageren på.

Videoene som ble beslaglagt

I motsetning til USAs multimilliard-forsvar, var det noen som reagerte ekstremt hurtig og presist denne dagen. Flere videokameraer fanget opp hendelsen i Pentagon. I løpet av noen minutter var FBI på plass og beslagla samtlige filmer.

De var så raskt på stedet at de på forhånd må ha hatt full oversikt om hvor det sto videokameraer i området og hvor de kunne finne filmene. De må omtrent ha sittet klare i bilene sine da det smalt, klare til å rykke ut og beslaglegge videoer etter en planlagt rute.

Men ikke bare videoer fra bygninger i nærheten ble samlet inn og unntatt offentlighet. Selve Pentagonbygningen som flight 77 sirklet rundt, har 83 videokameraer. På bilder kan du se dem stikke opp fra taket eller ut fra veggene hver hundrede meter på alle fasadene. Ingen av disse videoene er frigjort, til tross for anmodninger om det.

Dersom det virkelig var en Boeing som traff Pentagon, ville det vært en veldig enkel sak å bevise det. Da hadde vi alle sluppet alt dette tøyset med konspirasjonsteorier, og ingen hadde vært interessert i å skrive bøker om det. Hvorfor ønsker ikke myndighetene å bevise det og fjerne all tvil?

Teori om A3 Skywarrior jagerfly

<https://www.yumpu.com/en/document/read/11572199/a3-skywarrior-the-probable-pentagon-attack-aircraft-physics-911>

14. Flyet som mistet feil motor?

Det første flyet laget et avtrykk midt på tårnet som passer godt med størrelsen på en Boeing 767. Hva med det andre?

Da det andre flyet krasjet inn i *South Tower* i New York, løsnet en flymotor. Den raste tvers igjennom tårnet og ut gjennom veggen på andre siden, og landet midt i krysset *Church & Murray Street* fire kvartaler bortenfor hvor den ble fotografert.

En flymekaniker har identifisert at motoren skal tilhøre en Boeing 737, ikke til en mye større 767.

Popular Mechanics, while mentioning that an engine from the South Tower airliner landed in the street, neglected to show an engine photo, engine street location, and engine positive identification. Just by identifying undamaged parts from the damaged engine positive identification of the engine was made in the article: However, the engine identified, a CFM56, is the primary engine of the Boeing 737 not the Boeing 767 alleged to have struck the South Tower.

Shortly after the article was posted, a Boeing 767 airliner mechanic emailed that he concurred with the engine identification and that it was not from a Boeing 767. Excerpts from his email:

"I am an A&P mechanic for a major airline. I overhaul 767's. The engines are NOT from a 767. No 767 in existence uses CFM56's. Not enough power to lift a '67."

https://hvamenerpartiene.com/grafikk/motor_001.jpg

https://hvamenerpartiene.com/grafikk/motor_002.jpg

https://hvamenerpartiene.com/grafikk/motor_003.jpg

En motor til en 767 er svært forskjellig fra en motor til en 737 både i størrelse og ytelse. Derfor er denne historien lett å verifisere eller avkrefte. Det er bare å legge bildene frem for en flymekaniker som kjenner motortypene og spørre. Jeg har forsøkt. Det var ingen i Norge som ønsket å uttale seg. Til slutt fikk jeg en kontakt i England som ut fra bildene uttalte: "Den ser liten ut." Det var alt han ville si.

Hvis det viser seg å være motor fra en Boeing 767, har noen konspirasjonsteoretikere der ute tatt skammelig feil.

Hvis motoren stammer fra en Boeing 737, er det et uomtvistelig bevis på at alt som skjedde denne dagen er løgn og bedrag.

Her i Norge er det bare NRK eller en av de store avisene som kan avklare hva slags motor det dreier seg om på en troverdig måte. Det ønsker de ikke å avklare, og faktisk.no ønsker ikke faktasjekke saken eller å svare på e-post.

Saken er hentet fra

<https://rense.com//general63/wtcc.htm>

Bilder av Boeing 767 motorer:

https://duckduckgo.com/?q=767+engine&t=h_&iax=images&ia=images

DEL 3: MOTIV

Etter at USA trakk seg ut av Afghanistan, noe som er en sannhet med modifikasjoner fordi det fortsatt er til stede mange tusen ”kontraktører”, droneoperatører og styrker plassert på baser i omkringliggende land, har vi her i Norge sett dusinvis av analyser og vurderinger og rapporter om Afghanistan.

Felles for dem alle er at de på forbløffende vis er kjemisk rensert for ordene ”olje”, ”gass” og ”rørledning”.

Dette kapitlet vil vise at disse tre ordene er viktig for å forstå USA sin holdning til Afghanistan og Sentral-Asia, og for å forstå motivet for krigen mot Taliban som må ha blitt planlagt flere år før terroranslagene i USA 11. september 2001.

I så fall er det løgn å si at krigen startet på grunn av 9/11, og krigen var i realiteten en forbrytelse mot internasjonal rett, i godt selskap med alle andre kriger som USA har gjennomført siden andre verdenskrig.

Ikke bare ga 9/11 USA en legitim grunn til krig, den ga USA gode kort til å få diktere sin politikk i regionen helt alene uten å måtte dra allierte i området med på lasset, ifølge journalist Patric Martin i kapittel 16.

15. Olje, gass og rørledning

Når nordmenn hører navn på land som Aserbajdsjan, Turkmenistan og Kasakhstan tenker vi på noen små korrupte stater langt bortenfor Europa, mindre viktige enn oljerike stater som Saudi-Arabia, Irak og Iran. Dette er land vi ikke kjenner, knapt har hørt om, aldri kommer til å besøke, uviktige flekker på kartet. Det er feil. USA ønsket Sentra-Asia velkommen som et potensielt alternativ til oljeavhengigheten fra en ustabil region rundt Persiske gulfen.

Fra tidslinjen i boken *Crossing The Rubicon* av Michael C. Rupert (2004) kan man finne noe av følgende:

I oktober 1996 skrev The Telegraph at Kazakhstan har mer oljereserver enn Saudi-Arabia. Turkmenistan har den femte største gassreserven i verden. Noen av disse reservene er senere justert ned. Kasakhstan er for øvrig det 9. største landet i verden etter areal, mens Frankrike er på 49. plass og Tyskland på 63. plass.

De fleste av ”de kaspiske statene” grenser mot Det Kaspiske Hav, en enorm innsjø som ligger øst for Svartehavet. I nord ligger Russland, i øst Kasakhstan, Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan og Turkmenistan, i syd ligger Iran som grenser til Det Kaspiske

hav i nord og Persiske gulfen i syd, øst for Iran ligger Afghanistan, Pakistan og India, og i vest nord for Iran og mellom Svartehavet og det Kaspiske hav ligger Georgia og Aserbajdsjan.

Mange av disse landene var del av Sovjetunionen som gikk i oppløsning på 90-tallet, der store amerikanske oljeselskaper gjorde sitt inntog med millioner av dollar i bestikkelser og sikret seg storparten av de langsiktige rettighetene til olje og gass. Med på lasset til investeringene fulgte amerikanske soldater som skulle sikre dem.

Condolezza Rice fikk i 1991 direktørstilling i Chevron ut fra hennes ekspertise i Sentral-Asia der Chevron investerte tungt. Hun fikk et tankskip oppkalt etter seg, men skipet ble gitt nytt navn da hun trådte inn i George W. Bush sin administrasjon for ikke å gi inntrykk av at det var tette bånd mellom henne og Chevron.

Men det var noen problemer. Rørledningen fra Kasakhstan til Vesten var russisk og gikk gjennom Russland nord for det Kaspiske hav. USA ønsket slettes ikke å bruke en rørledning under russisk kontroll. Det andre og billigere alternativet var landeveien gjennom Iran gjennom Tyrkia til Middelhavet, men også Iran bød på problemer, derfor så man etter andre alternativer. Kina, et enormt marked, ligger øst for Kasakhstan og beleilig for en rørledning, men i dag er Kina blitt den nye fienden som USA gjerne vil knuse med hjelp av NATO og i hvert fall ikke gi billig olje og gass.

Den "våte drømmen" som er dokumentert mange steder fra Sovjetsunionens oppløsning frem til i dag, var en rørledning sydover fra Turkmenistan gjennom Afghanistan og Pakistan til det Indiske havet.

Ikke bare ville en slik Trans-afghansk rørledning gi et flott alternativ for utskiping, men den ville ende midt i et enormt marked i

India og Pakistan og gi besparelser i transport og dermed økt inntjening.

Enron fikk i november 1993 grønt lys for å lage et svært gasskraftverk nær Bombay i India, og fikk i juni 1996 400 millioner dollar av USA til å utvikle gassfelt i Usbekistan. Men også drømmen om rørledning gjennom Afghanistan hadde et problem. Det het Taliban.

September 1996 erobret Taliban Kabul og fikk kontroll over mye av Afghanistan. Unocal håpet at Taliban ville stabilisere området og støtte deres planer om rørledning som avtalt. Unocal står for Union Oil Company of California og Unocal Corporation, og ble senere kjøpt opp av Chevron.

Februar 1998 uttalte Unocal's visepresident at rørledning ikke vil bli bygget før man får en vennlig regjering i Afghanistan.

Desember 1998, etter al-Qaeda's bombing av amerikanske ambassader i Kenya og Tanzania, ga USA opp å få en rørledning gjennom Afghanistan. Det ble klart at bin Ladens gruppe har interesse for og kjennskap til planene om en rørledning, og man stilte spørsmål ved om Talibans støtte til planene var seriøse.

Juli 1999 forbød USA kommersielle avtaler med Taliban, og rørledningens fremtid var høyst usikker.

I mai 2001 publiserte visepresident Dick Cheney sin energiplan der det kommer frem at USA er avhengig av olje fra de kaspiske statene, Russland og Afrika. Planen inneholder en spesiell formulering: "Det må regnes med å overvinne fremmed motstand for å oppnå dette." Hva mente Cheney egentlig med "fremmed motstand"?

Samme år fikk Zalmay Khalilzad en sentral rolle i området, og senere en større rolle i USAs strategi mot Irak.

Juli 2001 hevdet John O'Neill at alle svar for å bryte ned Osama bin Ladens organisasjon kan bli funnet i Saudi-Arabia. Saudi-Arabia var også sterkt interessert i den Trans-afghanske rørledningen.

Men forhandlingene med Taliban fortsatte, noe som ville vært utenkelig dersom Taliban sto på en "terror-liste" i USA. 2. august 2001 hadde USAs direktør for Asiatiske forhold møte med Taliban ambassadør i et siste forsøk på å få sikret rørledningen.

11. september 2001 skjedde terrorangrepene i USA.

Allerede 9. oktober 2001 (to dager etter at bombingene av Afghanistan startet) hadde USAs ambassadør Chamberlain møte med Pakistans oljeminister om rørledning som nå ble revurdert på grunn av "endrete forhold etter terroranslagene 11. september".

22. desember 2001 fikk Hamid Karzai makten i Afghanistan, han var en betalt konsulent for Unocal. Han ble innsatt som president av USA den 7. desember 2004.

Den 8. februar 2002 ble Karzai og Pakistans president Musharraf enige om å samarbeide videre med rørledningen, og 30 mai 2002 signerte Karzai og andre statsledere i området en avtale om Unocal rørledningen.

Spesielt må nevnes en artikkel i den israelske avisen Ma'ariv av journalisten Uri Averbach som ble trykket verden rundt unntatt i Norge. Han skriver:

"Dersom man ser på kartet over de store amerikanske basene i Afghanistan, blir man slått av det faktum at de er fullstendig identiske med ruten for den prosjekterte oljerørledningen til Det indiske Hav. [...] Osama bin Laden forsto ikke at hans handlinger skulle tjene amerikanske interesser [...] dersom jeg trod-

de på konspirasjonsteorier, ville jeg trodd at bin Laden var en amerikansk agent. Det er jeg ikke, og kan bare undres over sammentreffet.”

Terroristen Osama bin Laden ble utpekt som ansvarlig for terroren i USA 11. september 2001. Og fordi han angivelig hadde sin base i Afghanistan der han trente opp terrorister, invaderte USA Afghanistan. Dette er hovedårsaken til krigen, ifølge den offisielle versjonen, krigen hadde ingenting med olje, gass eller rørledning å gjøre, sier USA.

Og hva er mer naturlig når man utsettes for terrorister fra Saudi-Arabia ledet av Osama bin Laden fra Saudi-Arabia enn å invadere Afghanistan? USA startet *Operasjon Enduring Freedom* 7. oktober 2001, mindre enn 4 uker etter terroranslagene. Dette er bemerkelsesverdig kjapt gjort for en så omfattende operasjon, normalt ville man forventet et års planlegging.

Narkotika

Norske politikere liker å si at krigen i Afghanistan skulle beskytte kvinners rettigheter og være en kamp mot narkotika. Begge deler er løgn, kvinnesak var overhodet ikke tema da landet ble invadert, og narkotika ble tvert imot fremmet av okkupasjonsstyrkene.

Afghanistan alene sto for 70 % av markedsandelen av opium i 2000 ifølge FNs narkotikakontroll-program. Men januar 2001 skjedde det noe. Taliban forbød all opium-produksjon, og area-ler der det ble dyrket opium ble redusert med hele 91 %. Produksjonen gikk ned fra 3.279 tonn til bare 185 tonn.

Noe av det første de amerikanske styrkene og CIA gjorde i november 2001, var å sette fri kjente opium-høvdinge som, sa de, ville støtte USA sine styrker. De begynte straks å utplante enorme områder. Allerede ved innhøstingen i juni 2002 var Afghanistan blitt verdens største leverandør av heroin. Under CIA beskyttelse ble produksjonen i 2002 rundt 3.700 tonn.

Verdensbankens leder uttalte (mars 2003) at narkotika var viktigere for Afghanistans økonomi enn nødhjelp. 2003 ga ny rekord: rundt 4.000 tonn opium, og 2004 ble forventet nærmere 6.000 tonn. Og narkotika-pengene havnet på Wall Street og bidro til å få Dow Jones opp fra 7.200 (2002) til over 10.000 (2004). CIA fraktet tonnevis med narkotika ut med forsvarets fly, og paller med dollarsedler ble flydd inn andre veien, skriver Ruppert i sin bok.

Steigan.no 28. april 2021 omtaler narkotikaproblemet i forbindelse med tilbaketrekkingen av de amerikanske styrkene (med unntak av leiesoldatene/kontraktørene):

<https://steigan.no/2021/04/den-strategiske-heroinen-og-den-afghanske-tilbaketrekningen/>

The Patriot Act

11. september førte til at det amerikanske folket fikk tredd ned over ørene *The Patriot Act*, en lov som gir regimet uinnskrenket makt over folk.

Det ble begynnelsen på en æra med en verdensomspennende totalovervåking som varsleren Edward Snowden bidro til å avsløre, en varsler som ikke kunne få trygt opphold i Norge.

16. USA planla krig lenge før 9/11

20. november 2001 skrev journalist Patric Martin en kronikk på World Socialist Web Site der han dokumenterte at USAs krig mot Afghanistan må ha vært planlagt lenge før 11. september 2001.

Krigen startet 7. oktober 2001, og ifølge Paul Wolfowitz (nummer 2 i Pentagon) tok selve planleggingen av den militære operasjonen bare tre uker.

Det tok det 2 år å planlegge ”Uka” i studentersamfunnet i Trondheim som ble gjennomført i oktober 2021.

Den 5. desember 2021 skrev NRK at Russland hadde flyttet 175.000 soldater til grensen mot Ukraina og USA frykter at Russland kan starte en offensiv mot Ukraina ”i løpet av få måneder.”

I desember 2021 startet USA planleggingen for å ta livet av terrorlederen Abu Ibrahim al-Hashimi al-Qurayshi i Syria. 4. februar meldte BBC at aksjonen var gjennomført. Over en måneds planlegging for å ta livet av én person.

<https://www.bbc.com/news/world-middle-east-60246129>

Det er simpelthen utenkelig at krigen mot Afghanistan bare kan ha tatt tre uker. Paul Wolfowitz løy.

Informerte kilder i britiske, franske og indiske medier avslørte i løpet av juli 2001 at amerikanerne truet med krig mot Afghanistan sommeren 2001. Rapportene gjør det klart at ”dersom de militære operasjonene går som planlagt, vil de finne sted i god tid før snøen faller i Afghanistan, senest i midten av oktober.

Vestlige medier har dekket til den virkelige økonomiske og strategiske interessen som ligger bak krigen for å underbygge skuespillet at den oppsto over natten som svar på 9/11. De har klart å få oss til å se vekk fra det faktum at den raske seieren måtte skyldes omhyggelig planlegging og forberedelse fra lenge før 9/11.

Sannheten er at den amerikanske intervensjonen ble planlagt lenge før terrorangrepene. Dersom historien hadde hoppet over 11. september 2001, er det svært sannsynlig at USA ville gått til krig i Afghanistan uansett, og med den samme fremdriftsplanen.

Gjennom hele 1999 økte det amerikanske presset mot Taliban. Den 3. februar det året reiste Assistant Secretary of State Karl E. Inderfurth og State Department counterterrorism chief Michael Sheehan til Islamabad i Pakistan for å møte Talibans deputy foreign minister Abdul Jalil. De advarte ham at USA kom til å holde regjeringen i Afghanistan ansvarlig for enhver ny terrorhandling av Osama bin Laden.

Vinteren 2000/2001 ble det avholdt møter der formålet var forberedelse av en anti-Taliban militær kampanje. Dette endte med beslutning om å sette i gang militære operasjoner. Krigen mot Taliban var i gang lenge før 9/11.

Bob Woodward, kjent fra å ha avslørt Watergate-saken, kjørte en forside i Washington Post der han viste til at CIA hadde kjørt

halvmilitære operasjoner i det sydlige Afghanistan siden 1997. USAs spionasjeapparat var altså engasjert i angrep mot Afghanistans regime, noe som USA under andre omstendigheter ville kalt terrorisme, fra våren 2000, mer en ett år før angrepene 11. september 2001,

Fra 2001 skiftet USA fokus i politikken fra å drepe eller fange Osama bin Laden til en direkte militær operasjon rettet mot Talibanens regime. Det ble opprettet en internasjonal kontaktgruppe om Afghanistan som møttes i Berlin over fire dager sommeren 2001 der militær intervensjon ble nevnt. ”Det var diskusjoner rundt det faktum at USA var så misfornøyd med Taliban at de kunne vurdere militær handling.”

Ulike kilder beretter at USA samarbeidet med andre stater med enheter i baser rundt Afghanistan om å fronte Taliban. Men 9/11 la til rette for at USA kunne intervensjonere alene og diktere formen på en avtale i Afghanistan helt alene.

Likevel var USA til det siste klar på at de kunne akseptere Taliban-regimet dersom det samarbeidet med planen om å utvikle oljeressursene i Sentral-Asia, noe som viser at Afghanistan ikke var ført opp på noen liste over land som sponset terrorisme.

Samtaler mellom Bush-administrasjonen og Taliban begynte i februar 2001, kort tid etter Bush sin innsettelse. En utsending fra Taliban kom til Washington i mars med presanger til den nye statssjefen, inklusive et kostbart Afghansk teppe. Men samtalene var mindre enn vennlige. Brisard sa det slik: ”en gang under forhandlingene sa USA sin representant til Taliban at ’enten aksepterer dere vårt tilbud om et teppe av gull eller så begraver vi dere under et teppe av bomber’.” I ettertid kjenner vi resultatet.

Det er liten grunn til å tro at 9/11 var en isolert og tilfeldig hendelse. Hver eneste detalj i krigen mot Afghanistan var nøye for-

beredt, og det er grunn til å tro at denne hendelsen som ga dem "legitimitet" til krigen også var det. Både det amerikanske folket og dusinvis av utenlandske regjeringer ble skremt til å støtte militær handling mot Afghanistan i navnet på kampen mot terror.

Så langt fra fritt sitert fra journalist Patric Martin.

Du kan lese kronikken hans på

<https://www.wsws.org/en/articles/2001/11/afgh-n20.html>

eller oversatt til norsk av undertegnede på

https://hvamenerpartiene.com/vedlegg/USA_planla_krig.pdf

se også Stavanger Aftenblad 3. juni 2008

<https://www.aftenbladet.no/lokalt/i/kKodX/krigen-mot-afghanistan-var-planlagt-lenge-foer-11-september>

Øvelsene i Midt-Østen

USA og Storbritannia avholdt to store øvelser i området, noe som innebar at rundt 100.000 soldater fra USA og Storbritannia og et par amerikanske hangarskip var underveis til øvelsene Bright Star i Egypt og Swift Sword i Oman (syd for persiske gulven nær sagt vis a vis Afghanistan) før og under 11. september. Da det offisielle påskuddet kom for å gå inn i Afghanistan kom, var de ikke bare klare, de var også strategisk særdeles godt utplassert for jobben.

Fra boka "The Hidden History of 9-11" s. 271:

"... En uvanlig stor militær oppbygging omkring Afghanistan som fant sted ukene før 11. september antyder flere års planlegging for krigen i Afghanistan. Operasjon Swift Sword sendte 25.000 britiske soldater til Oman, i den største armada siden Falklandskrigen. To U.S. hangarskip ankom den Arabiske Golf utenfor kysten av Pakistan" "Operasjon Bright Star omfattet 60.000 soldater i Egypt."

Paul Stuart på World Socialist Web Site skrev 9. oktober 2001 at britene drev øvelsen "Operation Swift Sword II" i ørkenen til gulfstaten Oman fra 15. september 2001. Dette var britenes størs-

te militæroperasjon siden Gulf-krigen i 1991, og den største marineoperasjon siden Falklandskrigen i 1982.

24 skip, 23.000 personer, 400 pansrede kjøretøy og en skvadron med jagerfly var involvert. Størrelsen på denne øvelsen peker på en bredere strategisk betydning. Øvelsen var først annonsert 8. november 2000.

”Operation Bright Star 2001”, en del av et årlig øvelsesprogram i Egypt der USA deltar sammen med flere andre land, startet i Egypt 8. oktober og varte til 1. november 2001. Den involverte rundt 60.000 personer. Rundt 23.000 amerikanere fra alle grener deltok.

17. PNAC

I boken *The Hidden History of 9-11* på sidene 257 til 261 kan man lese om Cheney sin plan for å få kontroll over verden. Det handler om olje. For allerede i 1990 deltok Dick Cheney (da som Bush senior sin forsvarsminister) i *Defense Planning Guidance group* (DGP) som inkluderte ”hauker” som Paul Wolfowitz, Lewis Libby og Erik Edelman. Deres målsetting var å utvikle en hemmelig strategisk plan for å få kontroll over Eurasia og dermed hele verden. De ville bli lederne i dette globale amerikanske imperiet.

DGP laget en 46 siders hemmelig rapport som la strategier for å kontrollere Vest-Europa, Øst Asia, tidligere Sovjetunionen og Sydvest-Asia. Da New York Times fikk lekket en kopi og avslørte historien ble det skandale, og dokumentet ble tonet ned til det ugjenkjennelige. Dette var Cheneys første erfaring med at det amerikanske folket aldri ville godta en slik plan.

I 1995 forberedte Zalmay Khalilzad strategien i USA etter den kalde krigen. Han frontet ”pre-emptive wars” (å være den som starter krig først for sikkerhets skyld) og å bruke militær makt for å beholde kontroll over oljen i Persiske Gulven. George W. Bush benyttet mye av dette i sin ”krig mot terror”.

En annen strateg, Zbigniew Brzezinski, kjempet med problemet å selge krig til amerikanerne. Han antydet allerede i 1997 at måten USA kunne få folkets støtte var å skape en hendelse i likhet med angrepene 11. september. Han viste til at USAs engasjement i andre verdenskrig stort sett skyldes sjokkeffekten av det japanske angrepet på Pearl Harbor.

Samme året (1997) dukket *The Project for the New American Century* opp, forkortet PNAC, som en litt mer stueren versjon av DPG.

PNAC inkluderte fortsatt Dick Cheney, Paul Wolfowitz, Lewis Libby og Zalmay Khalilzad. 21 andre ultra-konservative hadde meldt seg inn i prosjektet, alle kjente akademikere, Pentagonrådgivere, mediefolk, politikere, lobbyister, kristne fundamentalister og Likudniks (israel-lobbyen). Mange av dem fikk sentrale roller i George W. Bush-administrasjonen. Her er noe av målsettingen til PNAC i 1997 som Bush senere frontet i sin ”krig mot terror”:

- å øke forsvarsbudsjettene vesentlig
- å styrke bånd til demokratiske allierte og å utfordre regimer som går mot USA sine interesser og verdier
- å fremme politisk og økonomisk frihet, dvs. neo-liberalisme, i andre land
- å bevare og utvide en internasjonal orden som er vennlig til USAs sikkerhet, fremgang og prinsipper. (an international order friendly to our security, to our prosperity, and our principles)

I september 2000, et år før terrorangrepene, publiserte PNAC *Rebuilding America's Defenses: Strategy, Forces and Resources for a New Century*, en videreføring av DPG som man fortsatt

anså som ”sunn”, selv om man nå ikke brukte ordet terrorist unn-tatt ett sted:

Amerikas globale lederskap, dets rolle som garantist for fred, hviler på tryggheten til USA, til bevaringen av en maktbalanse i Europa, Midtøsten og den omkringliggende energi-produserende regionen, og Øst Asia, og stabiliteten til det in-ternasjonale systemet med stater i forhold til terrorister, organiisert kriminalitet og andre ikke-statlige aktører.

<https://hvamenerpartiene.com/newinvestigation/RebuildingAmericasDefenses.pdf>

Disse ekspansive planene skyldes ikke Islamsk terrorisme, men behovet for global amerikansk kontroll både militært og kommer-sielt. *Rebuilding America's Defenses* var forventet å ta tid, der-som det ikke dukket opp et katastrofalt og katalyserende element – som et nytt Pearl Harbor.

11. september 2001 fikk de sitt nye Pearl Harbor. Det ga dem ”carte blanche” til å gjøre nøyaktig det de ville.

Det ble startsignalet til en polarisering mellom ”kristne” og ”mus-limer” som har gjort Midt-Østen til en enda verre heksegryte enn før. Det førte til en flyktningestrøm fra Afghanistan og Irak, og senere Libya og Syria, av fattige folk på jakt etter et liv litt over eksistensminimum, uten kuleregn, bomber og droner.

18. USA skal invadere 7 land

Tidligere 4-stjerners general og presidentkandidat i 2004 Wesley Clark møtte opp i Pentagon noen dager etter 11. september 2001 for å se om han kunne bistå med noe. Han tok kontakt med noen av sine gamle kjente, og fikk høre en forbløffende historie som han bl.a. fortalte i et foredrag 3. oktober 2007 i *Commonwealth Club* og som ligger på Youtube.

"Vi skal angripe Irak", sa en offiser i Joint Staff.

"Hvorfor det?" spurte Wesley Clark.

"Vi vet ikke," var svaret.

"Har de knyttet Saddam til 11. september?" spurte Clark.

"Nei, jeg antar de ikke vet hva de skal gjøre med terrorisme, og at de tror dersom de tar ned en stat vil det ødelegge for terroristene. Det blir som det gamle utsagnet: Hvis det eneste verktøyet du har er en hammer, vil hvert eneste problem se ut som en spiker."

6 uker senere var Clark tilbake i Pentagon og traff den samme offiseren, på dette tidspunktet hadde USA startet invasjonen *Operation Enduring Freedom* i Afghanistan.

"Hvorfor har vi ikke angrepet Irak slik du sa?" spurte Clark.

"Det er verre enn det," var svaret, "vi skal angripe og ødelegge regjeringene i 7 land på 5 år. Vi skal starte med Irak, deretter

skal vi ta Syria og Libanon, Libya, Somalia, Sudan og Iran,” sa offiseren mens han holdt opp et memo fra forsvarsstaben.

Utsnitt av foredraget til Wesley Clark 3. oktober 2007:

<https://www.youtube.com/watch?v=S2uzUephyc&feature=youtu.be>

Røyken hadde altså knapt lagt seg etter terroranslagene før USA hadde krigsplanene klare. Allerede var britiske og amerikanske tropper på plass i området på grunn av to svære øvelser som beileilig ble avholdt, og andre tropper var underveis. De manglet bare klarsignalet til å starte krigen.

19. Mennene bak?

En av de største innvendingene mot at 11. september kan ha vært utført av Bush-administrasjonen og folk nær denne, er påstanden at ”ingen kan finne på å gjøre noe slikt”, ”det er ikke mulig at noen i USA vil ta livet av egne borgere for å oppnå politiske mål”.

Historien har vist at dette nødvendigvis ikke er riktig. Det finnes folk som kan tenkes å ha deltatt i ideologien bak handlingene, planleggingen av dem, ledet forberedelsen og utførelse av planene, og ikke minst oppryddingen og tildekkingen etterpå.

Navnene som nevnes i dette kapittelet representerer ”haukene” og israellobbyen i amerikansk politikk. Noen av navnene finner du igjen fra PNAC (Project for the New American Century), andre har hatt sentrale stillinger som gjør at de også kan ha hatt makt, motiv, midler og mulighet til å kunne bidra til å arrangere et falskt terrorangrep mot USA for å fremme regimet sine interesser.

Vi snakker trolig om bruk eller misbruk av 15 billioner (på amerikansk trillioner) dollar bare under Bush i perioden 2000 – 2008. Noen kaller dette det største tyveri fra et folk som verden har sett. I dag har USAs nasjonalgjeld bikket 28 billioner dollar. I motset-

ning til å tjene inn og spare opp oljefond slik Norge har gjort, har USA ganske enkelt trykket dem.

George W. Bush er ikke med i oppstillingen nedenfor av den enkle grunn at han neppe har vært i stand til å planlegge eller gjennomføre noe som helst. Hans rolle har vært en ”puppet on a string”, styrt av Dick Cheney (kalt USAs egentlige president i perioden). Det første året fra Bush ble valgt frem til 11. september 2001 brukte han stort sett tiden til å spille golf mens han overlot realpolitikken til Cheney.

Det er viktig å se hvilke stillinger og maktposisjoner disse mennene hadde og spørre seg i hvilken grad de kunne påvirke og kontrollere viktige områder i USA. Kan de ha vært i stand til å gjennomføre terroranslaget slik tilhengere av den alternative konspirasjonsteorien beskylder dem for?

Her er de mest påfallende navnene i tilfeldig rekkefølge, mye info er hentet fra engelsk Wikipedia.

Dick Cheney

Richard ”Dick” Bruce Cheney ble født i 1941 og han var visepresident under George W. Bush under begge periodene fra 2000 til 2008. Han var tidligere *Chairman and Chief Executive Officer* for *Halliburton Energy Services*, der han hadde en stor aksjepost. Halliburton fikk kontrakt for å bygge opp igjen Irak uten anbud verdt 7 milliarder dollar.

Sammen med Donald Rumsfeld og andre, grunnla han *Project for the New American Century*, en tenketank med målsetting å ”promote American global leadership through military strength” – å fremme amerikansk lederskap ved bruk av militær styrke.

Cheney satt også i styret av rådgivere til *The Jewish Institute for National Security Affairs* (JINSA) før han ble visepresident under

Bush. Cheney styrte *The National Energy Policy Development Group* (NEPDG) bedre kjent som *The Energy task force* eller fritt oversatt: Energi-kommandoen. Gruppen omfattet folk i energi-sektoren inklusive flere Enron ledere. Fra mars 2003 fikk visepresident Cheney fullmakt til å unndra dokumenter han jobbet med fra offentlighet.

Cheney ledet arbeidet i kommandobunkeren i Det hvite hus den 11. september 2001 mens Bush var parkert på *Booker elementary school* i Florida sammen med pressekorpsset.

Her er fra en tale Dick Cheney holdt i 1999 mens han var sjef for Halliburton:

"Hvor skal oljen komme fra for å slukke verdens stadig økende tørst," spurte Cheney, og besvarte deretter sitt eget spørsmål slik: "Fra Midt-Østen med to tredjedeler av verdens olje og den laveste utvinningskostnaden, det er der den endelige premien ligger."

16. september skal Cheney ha uttalt at det ikke hadde vært noen advarsler eller spesiell trussel mot USA som krevde handling i forbindelse med 11. september. Senere fikk vi høre at rundt 20 land hadde advart USA om at noe skulle skje den 11. september. Cheney løy.

Jeb Bush

født 1953, er et viktig medlem av Bush-familien. Han var lillebror til George W. Bush og den 43. guvernør i Florida, den første republikaneren til å bli gjenvalgt som guvernør i dette embetet.

Ved presidentvalget i år 2000 ble det tidlig klart at Florida var vippestaten som ville avgjøre om George W. Bush eller Al Gore skulle bli president. Da prognosene gikk i Gore sin favør, ble George W. Bush rasende og så så en reporter hørte ham at det var

umulig, hans bror Jeb hadde jo lovet å levere (promised to deliver) Florida til ham.

Spørsmål har vært reist om Jeb sin involvering i utestenging av velgere i Florida, *The Florida Felons List*, der i hovedsak svarte og demokratiske stemmegivere feilaktig ble opplistet som straffedømte og dermed stengt ute fra å stemme. Jeb Bush ignorerte minst en direkte advarsel fra en statlig dataekspert om at listen var mangelfull og ikke burde vært brukt.

Også Jeb Bush var aktiv i tenketanken PNAC hvis uttrykte mål var å promotere amerikansk lederskap.

Natten etter 11. september fløy Jeb Bush og føderale agenter til *Huffman Aviation* flyskole i Florida der Mohammed Atta og andre terrorister hadde gått, og hentet med seg alle arkivene. Hvordan visste Jeb Bush hvor han skulle lete bare timer etter angrepene, flere dager før terroristene var identifisert?

Donald Rumsfeld

født 1932, var nummer 1 i Pentagon, forsvarsminister under President George W. Bush fra 2001 til 2006. Rumsfeld var en av grunnleggerne av PNAC og aktivt medlem. Han var med å signere et PNAC-brev datert 29. januar 1998 til President Bill Clinton om at han måtte fjerne Saddam Hussein i Irak.

Rumsfeld hadde et nært forhold til visepresident Dick Cheney fra tidligere administrasjoner. Etter terrorangrepene 11. september ledet Rumsfeld den militære planleggingen og utførelsen av de amerikanske angrepene på Afghanistan samt invasjonen av Irak i 2003. Kritikere av Bush-administrasjonen beskyldte den, og spesielt Rumsfeld, for å komme til makten fast bestemt på å gå til krig mot Irak.

I en rapport sammen med andre medlemmer av PNAC skrev Donald Rumsfeld et år før terroranslagene at

the process of transformation ... is likely to be a long one, absent some catastrophic and catalyzing event - like a new Pearl Harbor,

eller på norsk: ”Det vil ta lang tid å få til en forandring dersom det ikke skjer en eller annen katastrofal hendelse på linje med et nytt Pearl Harbor.”

Rumsfeld var så bestemt på å skaffe seg grunn til et angrep på Irak at han ved ti forskjellige anledninger ba CIA finne bevis som linket Irak til 11. september 2001. CIA kom stadig tomhendt tilbake, ifølge Time Magazine 13. mai 2002.

Hva slags viktige beslutninger, handlinger og møter gjennomførte forsvarsminister Rumsfeld etter at noe eksploderte på andre siden av Pentagon mens ”America is under attack”? Han forsvant fra kontoret sitt og ble senere observert tulsende rundt på plenen utenfor Pentagon der han tok skadene i øyensyn og kanskje forsøkte å gi en hånd til hjelpemannskapene. Det er ikke slikt vi forventer fra en forsvarsminister til en stormakt som er under angrep av ukjente fiendtlige krefter.

Paul Wolfowitz

født 1943, hadde stillingen som nummer 2 i Pentagon etter Rumsfeld. Han er berømt som arkitekt av utenrikspolitikken til Bush-administrasjonen, kjent som Bush-doktrinen, som i 2003 førte til invasjonen i Irak.

Også Wolfowitz var fraværende for viktige beslutninger denne dagen. Han satt i møte i Pentagon da det første flyet traff World Trade Center. De skrudde på TVen og så det andre flyet treffe WTC kl. 09:03. Deretter fortsatte de møtet som om ingenting var skjedd, i motsetning til resten av verden som forsto at ”America

is under attack”, helt til Pentagon ristet etter eksplosjonen kl. 09:37.

Hva skjedde egentlig mellom 09:03 og 09:37 som Wolfowitz ikke fant det viktig å delta i? (Tidspunktene her er hentet fra en annen kilde enn den som er publisert tidligere i denne boken, og kan avvike noe.)

Etter 9:03: Secret Service ønsker å få fly i luften fra Andrews Air Force Base noen minutter unna, men får ikke lov

9:05: Clarke (trolig Richard A. Clarke, "National Coordinator for Security, Infrastructure Protection, and Counter-terrorism"), Cheney og Rice snakker sammen, Clarkes anbefaling om å evakuere Det hvite hus blir ignorert

9:09: NORAD skal ha beordret at jagerfly på Langley gjøres klar til kamp

9:10: Rice og Cheney går til bunkerens i Det hvite hus

9:18: FAA Command Center advarer flygeledere landet over om mistenkelige fly

9:21: Alle broer og tunneler i New York blir stengt

9:24: Jagerfly på Langley blir beordret i luften, men en pilot hevder ordren bare var å bemanne flyene

9:26: Leder av FAA i Rookie stopper alle flyavganger landet over, muligens også de fleste militære fly?

9:27: Cheney får info om uidentifisert fly som er på vei mot Washington

9:28: CNN kunngjør at offisielle talsmenn tror angrepene skyldes terrorister

9:29: President Bush holder sin pressekonferanse i Florida etter planen, sier terrorister har angrepet vårt land.

9:29: Pentagon Command Center startet en høy-nivå konferanse-samtale

9:30: Jagerfly fra Langley tar av mot Washington; de kunne vært fremme etter 6 minutter men brukte en halv time

9:30: Clarke ber Cheneys kommandobunker om Air Force One jagerflyeskorte og adgang til å skyte ned fly. Ingenting skjer.

9:32: Cheney får beskjed at Flight 77 er på vei mot Washington

9:35: Finansdepartementet evakuerer, Pentagon og andre departementer i Washington gjør det ikke

9:37: Flight 77 krasjer inn i den forsterkede delen av Pentagon på motsatt side av der forsvarledelsen sitter.

Nummer 2 i Pentagon deltok ikke på noe av det som skjedde denne halvtimen.

Ifølge *Cobra II: The Inside Story of the Invasion and Occupation of Iraq*, en bok skrevet av Michael R. Gordon og Bernard E. Trainor, forsøkte Wolfowitz før 11. september å få støtte til å utvikle en strategi for motstand mot Saddam Hussein. Wolfowitz sa senere:

11. september var virkelig en vekker, og dersom vi tar skikkelig fordel av denne anledningen til å forhindre fremtidige terrorangrep med masseødeleggelsesvåpen, kan det ha vært en ekstremt verdifull vekker.

Av byråkratiske årsaker endte vi på en sak: masseødeleggelsesvåpen (som grunn for å invadere Irak) fordi det var den ene årsaken som alle kunne enes om.

Wolfowitz, ble i januar 2005 president i Verdensbanken mot mange lands ønsker, men måtte trekke seg to år senere på grunn av skandalen etter at han ga sin nye kjæreste et lønnstillegg uten å gå tjenestevei.

Richard Perle

født 1941, er en amerikansk lobbyist som arbeidet for Reagan-administrasjonen som *assistant Secretary of Defense* og jobbet i *The Defense Policy Board Advisory Committee* fra 1987 til 2004. Han var styreformann fra 2001 til 2003 under Bush-administrasjonen. Perle var tilhenger av pre-emptive angrep, å angripe først slik de gjorde i Irak, som en forlengelse av USAs rett til å forsvare seg selv. Perle støttet et teoretisk første-angrep mot nordkoreanske og iranske atomanlegg. Som mange i den neokonservative bevegelsen, hadde Perle lenge ønsket regime endring i Irak. Hans signatur var med på brevet til Bill Clinton

26. Januar 1998 som PNAC sendte, som ønsket å fjerne Saddam Hussein.

Douglas Feith

født 1953, tidligere privatpraktiserende advokat, tjente som *Under Secretary of Defense for Policy* for President Bush fra juli 2001 til han gikk av fra sin stilling 8. august 2005. Dette gjorde Feith til nummer 3 i Pentagons hierarki den 11. september.

Feith var med å starte organisasjonen *One Jerusalem* som motpol til Oslo-avtalen. Dets formål var å fremme et forent Jerusalem som den udelte hovedstaden til Israel.

Feith har blitt beskrevet som en av arkitektene bak Irak-krigen. En *Pentagon Inspector General Report* fant at Feith sitt kontor hadde utviklet, produsert og spredd alternative vurderinger av forholdet mellom Irak og al-Qaida, der enkelte konklusjoner stred mot det etterretningen var enig om, til høytstående beslutningsmakere. (Wikipedia)

Feith skal på *60 minutes* ha stadfestet at angrepet på Irak var mer et defensivt trekk mot mulige fremtidige trusler fra Saddam Hussein enn en hevn for 11. september-angrepene, for å hindre fremtidige mulige angrep fra Irak. Donald Rumsfeld ga ham denne attesten:

Doug Feith er selvfølgelig uten tvil en av de mest briljante menneskene i regjeringen. Han er bare et sjeldent talent. Og fra min vinkel er det alltid interessant å jobbe med ham. Han har vært en av de intellektuelle lederne i administrasjonen når det gjelder forsvarspolitik.

William Kristol

født 1952, etablerte det konservative ukebladet *The Weekly Standard* sammen med den neokonservative John Podhoretz, finansiert av Rupert Murdoch. I 1997 grunnla han PNAC sammen med

Robert Kagan og flere, en bevegelse som ble kreditert for noen av de utenrikspolitiske vedtakene til Bush-administrasjonen. Også han støttet et brev i 1998 til president Bill Clinton for å få militært angrep på Irak ”for å beskytte våre vitale interesser i Gulfen”.

Han er medlem av den konservative tenketanken *the American Enterprise Institute* som Bush lånte to dusin medlemmer fra for å fylle diverse stillinger i administrasjonen og i ulike råd. Kristol ble senere formann i PNAC og redaktør av *The Weekly Standard*.

Elliot Abrams

født 1948, ble forfremmet av George W. Bush til å bli hans *Deputy National Security Advisor for Global Democracy Strategy*, ansvarlig for å fremme Bushs strategi for demokrati utenlands. Abrams benyttet seg av en resolusjon som ble vedtatt 23. Juni 1987 av *Senate Foreign Relations Committee* som krevde opprettelsten av en demokratisk regjering i Panama, og dermed lot han avsettingen av Noriega bli offisiell politikk i USA. Abrams krevde at det panamanske militæret skulle få slutt på ”politisk korrupsjon”. Abrams planla også kuppet mot Hugo Chávez i Venezuela i 2002.

Abrams er mest kjent for sin rolle i Iran-Contra-skandalen under Reagan-administrasjonen som førte til dom i 1991 for ulovlig å ha holdt informasjon tilbake for kongressen. Han ble senere be nådet av George H. W. Bush (den eldre).

Under Bush-administrasjonen (den yngre) tjente han som *Special Assistant to the President and Senior Director on the National Security Council for Near East and North African Affairs*. Abrams var tilhenger av krig mot Irak.

Larry A. Silverstein

født 1932, er eiendomsmilliardær og leder av Silverstein Properties, en stor eiendomsinvestor. Silverstein var leaseholder av the World Trade Center-bygningene som ble ødelagt i angrepene 11. september 2001.

Silversteins bud å lease World Trade Center ble akseptert 24. juli 2001. Han fikk rundt 4,5 milliarder dollar i forsikringspenger etter ødeleggelsen av tårnene. Konstruksjonen av det nye WTC nr. 7 (tidligere The Salomon Building) begynte i 2002 og sto ferdig i 2006 til en pris av 700 millioner dollar.

Karl Christian Rove

født 1950, var senior rådgiver for President George W. Bush. Presidentens tiltro til Rove var så stor at under et møte med den sørkoreanske presidenten Roh Moo-hyun den 14. mai 2003, hadde han bare med seg Rove og *National Security Advisor* Condoleezza Rice. Rove har hatt en betydelig rolle i å skape politikken i Det hvite hus.

Den 30. juni 2001 avvirket Rove sine aksjer i 23 selskaper, noe som inkluderte mer enn \$100,000 i hvert av selskapene Enron, Boeing, General Electric og Pfizer. Samme dag bekreftet Det hvite hus at Rove hadde vært involvert i administrasjonens møter om energi-politikk mens han samtidig hadde aksjer i energiselskaper inklusive Enron.

Rove er regnet som arkitekten bak valgkampanjene til George W. Bush, og har fått æren for mange andre vellykkete kampanjer.

Han hadde en ledende rolle i Irak-krigen. Han ledet møter i 2002 og 2003 i *The White House Iraq Group* (WHIG), en intern gruppe som ble etablert i august 2002, åtte måneder før invasjonen av Irak. WHIG hadde ansvaret for å lage en strategi "for å publisere Det hvite hus sine påstander om at Saddam Hussein utgjorde en trussel for USA."

Innenfor administrasjonen formidlet gruppen historien om at Hussin sitt regime hadde masseødeleggelses-våpen og bånd til internasjonal terrorisme. Medlemmer i WHIG inkluderte Bushs *Chief of Staff* Andrew Card, *National Security Advisor* Condoleezza Rice, hennes assistent Stephen Hadley, visepresident Dick Cheneys *Chief of Staff* Lewis "Scooter" Libby, *Legislative Liaison* Nicholas E. Calio, og kommunikasjonsstrategene Mary Matalin, Karen Hughes og James R. Wilkinson

Rove ble beskyldt for å ha lekket identiteten til CIA-agenten Valerie Plame. 13. juli 2006 saksøkte Valerie Plame visepresident Cheney, Rove, Libby og andre for å ha ødelagt hennes karriere som hevn fordi hennes mann hadde kritisert etterretningen som overdrev trusselen fra Irak. Bare Libby ble dømt. AbcNews skrev:

Plame rose to notoriety in 2003 after her identity as a covert CIA operations officer was leaked by officials in the Bush White House to undermine the credibility of her then-husband, former U.S. Ambassador Joe Wilson, after he criticized the administration's decision to invade Iraq.

"I have little choice but to conclude that some of the intelligence related to Iraq's nuclear weapons program was twisted to exaggerate the Iraqi threat," he wrote in a New York Times op-ed after he was sent to Niger by CIA officials on a mission to investigate the country's sale of uranium to Iraq.

<https://abcnews.go.com/Politics/valerie-plame-cia-agent-outed-iraq-war-running/story?id=62935987>

Rudolph William Louis (Rudy) Giuliani

født 1944, var borgermester i New York under angrepene 11. september 2001. Han fikk oppmerksomhet for sitt lederskap under og etter denne dagen, og Time utnevnte ham til årets person i 2001.

I september 2006 kom boken *The Grand Illusion* med den ukjente historien om Rudy Giuliani og 11. september, en sterk revurdering av hans rolle denne dagen.

Etter å ha ført kampanje for George W. Bush i 2004- valget, ble han innstilt som *Secretary of Homeland Security* etter Tom Ridge. Men da det kom frem at tidligere affærer og skandaler kunne bli avslørt, takket han nei til stillingen. I 2021 ble han fratatt lisensen til å praktisere som advokat i New York.

Marvin P. Bush

født 1956, var leder for Securacom, også kjent som Stratasec, fra 1993 til juni 2000. Dette selskapet hadde ansvaret for sikkerheten i World Trade Center frem til 11. september 2001, for United Airlines og på Dulles internasjonale flyplass. Selskapet skal ha vært eid av et kuwaitisk-amerikansk selskap der Marvin Bush også hadde en posisjon. Selskapet har blant sine kunder U.S. Army, U.S. Navy, U.S. Air force og Justisdepartementet i prosjekter som "often require state-of-the-art security solutions for classified or high-risk government sites." Selskapet er kjent for å ivareta absolutt alle funksjoner relatert til sikkerhet.

Stratasec skal også ha hatt ansvaret for sikkerheten på Los Alamos National Laboratory der vitenskapsmenn holdt på å utvikle super-thermate av en type som senere ble funnet i støvet etter kollapsene i New York.

Med en far som var president i en periode, en bror som var president i to perioder, og en annen bror som var to perioder guvernør i Florida, ble det spekulert om Marvin skulle gå over i politikken.

Lewis "Scooter" Libby

født 1950, er en amerikansk advokat som var vise-president Dick Cheney's stabssjef, og hans assistent for nasjonal sikkerhet. I til-

legg var han assistent til President George W. Bush, fra 2001 til 2005. Under Bush- administrasjonen tjente Libby i forsvarsdepartementet som *Principal Deputy under Secretary for Strategy and Resources*.

28. oktober 2005 gikk Libby av etter å ha blitt anklaget for å ha forhindret etterforskning, falsk forklaring og løgn av *U.S. Department of Justice Office of Special Counsel* som del av en lekasje der en CIA-agent sin identitet ble avslørt.

Libby ble som den første etter 11. september 2001 den 6. mars 2007 kjent skyldig i 4 av 5 tiltalepunkter og fikk en kvart million dollar i bot og litt over 2 år ubetinget fengsel. Men allerede 3. juli 2007 fjernet president Bush fengselsstraffen.

Det er liten tvil om hvorfor. Libby var Cheney sin stabssjef og handlet på ordre fra Cheney. Libby må ha tatt på seg skylden for at identiteten til Valerie Plame ble avslørt slik at Cheney ikke fikk en ripe i lakken. Cheney sto trolig bak frifinnelsen. Den 13. april 2018 ble han fullt ut benådet av president Donald Trump.

Wirt Dexter Walker III

født 1940, er fetteren til Marvin og George W. Bush. Walker var styreformann og CEO til Securacom, bedre kjent som Stratasec. I styret inngikk også Marvin Bush fra 1999 til 2003. Wirt Dexter Walker III jobbet som direktør i selskapet fra 1987.

Stratasec hadde kontrakter for å sørge for sikkerhet for United Airlines og på Dulles International Airport, flyplassen som American Airlines Flight 77 tok av fra før det krasjet i Pentagon, foruten World Trade Center i New York frem til terroranslagene. Se under Marvin Bush for litt mer info om Stratasec.

Alberto Gonzales

født 1955, var rådgiver under Bush i Det hvite hus i perioden fra 2001 til 2005 og ble deretter justisminister. Gonzales skrev et kontroversielt memo i januar 2002 som undersøkte om Genève-konvensjonen kunne gjelde for terrorister plassert i utenlandske fengsler.

Gonzales godkjente en president-ordre som tillot bruk av militærdomstoler for å dømme terrormistenkte. Han kjempet mot kongressen for å holde visepresident Dick Cheney's *Energy Task Force* dokumenter fra å bli gjennomgått.

Gonzales var en tidlig røst for den kontroversielle *USA Patriot Act*. Han var også anklaget for å være involvert i beslutningen om å tillate at utenlandske stridende i amerikansk forvaring kunne bli deportert til land som tillater tortur for å skaffe mer opplysninger fra dem, men han avviser at han støttet noe slikt.

Oppsigelsen av åtte statsadvokater, også omtalt som *Attorneygate*, av George W. Bush-administrasjonen sent 2006 og tidlig 2007 ble en kontrovers som fikk landsdekkende oppmerksomhet i mars 2007.

John Ashcroft

født mai 1942, var den 79. justisministeren i USA. Han tjente under første periode til President Bush fra 2001 til 2005. Etter terrorangrepene var Ashcroft en sentral støttespiller til *The USA Patriot Act*.

20. Makt, motiv, midler og mulighet

Det er liten tvil om at mennene nevnt i forrige kapittel og deres venner kunne kontrollere det meste i USA. Vi har idealister, ideologer, neokonservative, lobbyister for Israel, rådgivere, toppolitikere, forretningsmenn, investorer og ledere som samlet representerer utrolig mye makt, også innen forsvar og etterretning.

Her finner du menn som hadde ansvaret for sikkerheten på Dulles internasjonale flyplass som flere av terroristene reiste fra, samt ansvar for sikkerheten i World Trade Center frem til terroranslagene. Som en kuriositet kan nevnes at helgen før 11. september (lørdag 8. og søndag 9.) ble det foretatt full shutdown i WTC2 i 36 timer. Strøm, overvåkningssystemer og adgangskontrollsystemer var nede. Det ble utført omfattende arbeid i tårnene, visnok under påskudd at det skulle legges nye internettkabler, noe man ikke behøver å ta strømmen for å gjøre. Newspunch forteller at bombehunder ble avviklet torsdagen før denne helgen til tross for at trusselbildet hadde blitt forverret.

To boot, bomb sniffing dogs were removed from the complex on the Thursday, despite the fact that the complex had been on heightened alert for weeks prior to the attacks, under the orders of U.S. President George W. Bush's younger brother Marvin

Bush who headed up security operations for the WTC at the time.

<https://newspunch.com/911-tower-had-power-turned-off-for-36-hours-weekend-before-attack/>

Blant disse mennene finner du folk som kunne organisere øvelser til tross for at hemmelige tjenester over hele kloden advarte USA at ”noe var i ferd med å skje”, de kunne omdisponere fly og mannskap, og skru av funksjonalitet som sørget for at fly ble skutt ned automatisk over Washington. De hadde full kontroll over forsvar, Secret Service, CIA og FBI og alle de andre institusjonene som var involvert på denne dagen.

Her var også de sentrale folkene bak PNAC, *Project for the New American Century*, som ønsket seg et nytt Pearl Harbor for å kunne få til den endringen og omveltningen de mente var nødvendig for å styrke amerikanske interesser. Og her var skaperne til *The USA Patriot Act*, et svært lovverk som trolig må ha ligget klar allerede 11. september og som ble vedtatt kort tid etter, før noen senator hadde fått tid til å lese den skikkelig.

Her var folk som i flere år før 11. september 2001 ønsket å gjøre noe med Irak og Afghanistan, folk som var kåte på både olje og rørledninger, som etter 11. september 2001 tryglet CIA om å finne en link til Irak slik at de kunne starte krig mot landet. En av dem tjente milliarder i forsikringsutbetaling på at WTC ble utsatt for terror, andre tjente stort på eierskap i selskaper som gjorde det bra på krigene som følge av terroren, for eksempel Dick Cheney med sin aksjepost i Halliburton.

Uansett hva man mener om konspirasjonsteoriene, er det vanskelig å si noe annet enn at disse mennene hadde makt til å gjennomføre terroranslagene 11. september 2001, de hadde motiver for å gjøre det, de satt i posisjoner som ga dem mulighet til å lede det, og de hadde midler til å gjennomføre det. De hadde også makt til

å hogge opp alt bevismateriale fra kollapsene og eksportere det til Kina for omsmelting uten at det ble undersøkt og analysert av nøytrale forskere slik prosedyren tilsier ved en så alvorlig hendelse.

Og ikke minst hadde de makt til å innsette hvem de måtte ønske til å lede kommisjonen som skulle etterforske alt som skjedde denne dagen, slik at rapporten fikk en utforming som samsvarte med deres ønske og under deres kontroll, en rapport som frikjente dem selv for enhver kriminell handling.

21. Israel-sympatisørene

Det har vært mange rykter og spekulasjoner om Israel sin rolle den 11. september 2001. David Ray Griffin ble spurt hvorfor han ikke hadde denne vinklingen med i sine bøker. Han svarte at han ikke var forelagt noen beviser som sannsynliggjorde israelsk innblanding. Dersom han fikk slike beviser, ville han vurdere å ta det med.

Det er imidlertid liten tvil om at Israel har lagt sterke føringer på politikken i Midt-Østen. Israel ønsker ikke at dets naboer skal bli sterke, verken militært eller økonomisk. 11. september 2001 bidro til en polarisering mellom ”kristne” og ”muslimer” som kan ha tjent israelske interesser.

Samtidig vet vi at Israel-lobbyen spiller en rolle i amerikansk og kanskje også i norsk politikk. Her pleies sterke vennskap på tvers av landegrensene. Av de 16 mennene som er listet opp fra Bush-administrasjonen i et tidligere kapittel, er seks født inn i en jødisk familie.

- Paul Wolfowitz (nestkommanderende i Pentagon),
- Douglas Feith som var med å starte organisasjonen *One Jerusalem* som motpol til Oslo-avtalen

- William Kristol, neokonservativ, med på å grunnlegge PNAC
- Elliot Abrams, strateg for George W. Bush,
- Larry A. Silverstein
- Lewis ”Scooter” Libby, visepresident Dick Cheney sin stabssjef

De fleste andre, om ikke samtlige, fremstår som svært vennlig stilt overfor Israel.

Chief of Staff to the Secretary of State, Larry Wilkerson, var usikker på hvor Douglas Feith sin lojalitet egentlig lå, i USA eller Israel.

Jeg har ofte lurt på om deres primære lojalitet var til deres eget land eller til Israel. Det var det som bekymret meg, for det var så mye de sa og gjorde som så ut til å være mer til nytte for Israels interesser enn våre interesser.

Hvem som var ”Likudniks”, støttespillere for det israelske partiet Likud i USA, eller representerte Israellobbyen vites ikke. Men vi vet at dette var sentralt plasserte menn med makt og kontakter og informasjon. Det er ikke utenkelig at Larry Wilkerson sin bekymring kunne gjelde for flere.

Det må derfor anses som opplagt at hvis 11. september ble planlagt og gjennomført av USA, da må Israel på forhånd ha hatt informasjon om absolutt alt som skulle skje denne dagen.

Det er også grunn til å anta at alt som skjedde som følge av 11. september, ble godt mottatt i Israel. I dag sender Israel regelmessig raketter eller bomber inn i Syria og har tydelig uttrykt ønske om at Iran må bombes for å bli kvitt atom-trusselen. Det er nesten som man kan lure på hvem som er nestemann på listen.

22. Anthrax

The Patriot Act ble signert av George W. Bush 26. oktober 2001. Denne ga FBI anledning til å overvåke telefon, e-post og finansielle opplysninger uten rettsordre. Siden den gang har føderale rettinstitanser hevdet at flere av punktene er grunnlovsstridige.

Det første utkastet til det som skulle bli *The Patriot Act* dukket opp allerede 13. september 2001, deretter noe 20. september og 28. september. 2. oktober kom første utkastet til dagens *Patriot Act* og endelig utkast ble lagt frem for politikerne 23. oktober, og ble etter avstemming godkjent den 26. oktober. Dette er en utrolig rask fremdrift for en lovtekst på 300 sider, så rask at man kan anta dokumentet var påbegynt lenge før 11. september og var en del av en strategisk plan. Flere politikere var skeptiske til at de måtte stemme over en lovtekst som de ikke hadde fått tid til å sette seg inn i eller debattere.

Det raske vedtaket kan skyldes konvolutter med anthrax som ble sendt i posten til ulike mottakere. Første angrep var rettet mot aviser og mediefolk en uke etter 11. september.

Den 5. oktober ble det klart for Dick Cheney at han ikke fikk *The Patriot Act* igjennom slik han ønsket, politikerne ønsket seg mere

tid. Bare noen dager etter ble andre runde med anthrax postlagt. Dette satte fart i sakene, slik at loven kunne legges frem for huset 23. oktober og bli vedtatt 26. oktober med en enkelt stemme imot. Andre runde var særdeles avansert anthrax. Totalt døde 5 personer av anthrax, og 17 personer ble syke.

Til å begynne med antok man at Irak sto bak, men ut i desember ble det klart ut fra DNA-analyser at dette var førsteklasses amerikansk produsert militær anthrax. Dette har de fleste amerikanere ikke har fått med seg, de tror fortsatt det var et biologisk våpen som stammet fra Irak.

FBI lanserte teorien om at en ensom ulv i USA sto bak, og ifølge *Lawyers' Committee For 9/11 Inquiry* lanserte de til sammen tre forskjellige ensomme ulver. Var målsettingen med denne etterforskningen å få fokus vekk fra muligheten av at Dick Cheney kan ha beordret brukt litt militær anthrax for å få fart i *The Patriot Act*?

Lawyers' Committee For 9/11 Inquiry har gjennomgått dette eneste angrepet på kongressen ved bruk av biologisk masseødeleggelsesvåpen. En slurvet etterforskning av FBI ble kritisert av *National Research Council* (NRC) og media. Komiteen stiller spørsmål ved hvorfor kongressen ikke vil gjenåpne etterforskningen.

Vedlagt link til samtale i *Lawyers' Committee For 9/11 Inquiry* som gir en 1 time og 12 minutter detaljert gjennomgang av hvorfor de forsøker få tatt saken opp på ny i USA:

<https://www.youtube.com/watch?v=92uOWAQ9Nu8>

23. Debatten i Norge

Debatten i Norge om 11. september 2001 og andre ømtålige emner som involverer vår hovedallierte, har blitt en øredøvende stillhet. Vi får servert alle de stuerene versjonene i media uten engang å få vite at det finnes kritiske røster som mener noe helt annet. NRK ytring tar ikke inn kronikker med kontroversielle syn, og faktisk.no viser liten vilje til å faktasjekke saker som kan rocke ved det offisielle synet. Hvis dette er riktig, har vi kommet stygt ut å kjøre både med hensyn til demokrati og ytringsfrihet.

Såkalt ”psykopatisk debatt-teknikk” nyttes gjerne i vanskelige saker. Fundamentalistiske bevegelser og menigheter bruker ofte slik teknikk. Eksempler er muslimers reaksjon på Muhammed-tegningene, og Israels versjon av krigen i Gaza. Også argumentasjonen mot den nye ekteskapsloven var preget av denne teknikken fra fundamentalistisk kristelig hold.

Her er eksempler på hvordan folk praktiserer psykopatisk debatt-teknikk:

- De bruker slagord og sitater
- gjentar den samme innøvete trygge setningen
- går ikke inn i saklig argumentasjon

- tar mannen istedenfor ballen
- møter et argument med et helt annet motargument
- selekterer: plukker ut en uvesentlig del av et argument og avsporer
- omskriver problemet slik at det ikke lenger er et problem
- opphøyer egne argumenter til Guds (Muhammed, Jahve osv.) sine argumenter (Det står skrevet ...)
- demoniserer: et argument møtes med å kritisere avsender som ond
- diskvalifiserer: et argument møtes med påstand at motparten ikke fortjener å bli lyttet til på grunn av kvalifikasjoner, tidligere utsagn, eller annet
- bruker doble budskap
- bruker stråmenn
- møter saklig argumentasjon med følelser
- bruker trusler, vold eller terror for å få gjennomslag
- slipper ikke motparten til orde

Med disse teknikkene kan man vinne debatten uten engang å debattere saken.

Donald Trump sine taler var smekkkfulle av slik debatt-teknikk, og debatten om 11. september har sett sin del av den, likeså debatten om likekjønnet ekteskap. Disposisjonen for å lukke munnen på kritikere uten å diskutere sak er omtrent slik:

1. man snakker ned vedkommendes kompetanse
2. man snakker ned vedkommendes historikk
3. man snakker ned vedkommendes troverdighet
4. man snakker ned vedkommendes motiver

24. En mulighet står tilbake

Denne gjennomgangen etter 11. september 2001 i en historisk sammenheng gir slik jeg ser det bare en mulig konklusjon:

9/11 var en innsidejobb planlagt og utført av personer i USA, mange av dem navngitt i denne boken.

Konklusjonen kommer etter å ha studert alt som skjedde denne dagen, samt innledningen til det og oppryddingen etterpå.

Den krever at man ser på historikken til den Trans-afghanske rørledningen, til den omfattende planleggingen som må ha stått bak en slik krig, behovet for en hendelse som kunne "legitimere" krigen, og ikke minst hullene i den offisielle versjonen etter 9/11.

Dersom terrorister fra Saudi-Arabia sto bak terroren, da gjorde de utvilsomt Bush-administrasjonen en stor tjeneste. Da spilte de kortene nøyaktig slik Cheney og hans venner i PNAC kunne ønske seg, da ga de USA nøyaktig det påskuddet som USA både ønsket og trengte for å invadere Afghanistan. Da er det fristende å tro at Osama bin Laden var en amerikansk agent som handlet etter amerikansk ordre for å få sikret gassrørledning i Afghanistan.

Men som Patric Martin skrev: Det er liten grunn til å tro at 9/11 var en isolert og tilfeldig hendelse. Hver eneste detalj i krigen mot Afghanistan var nøye planlagt og forberedt, og det er grunn til å tro at denne hendelsen som ga dem "legitimitet" til krigen også var det.

Både det amerikanske folket og dusinvis av utenlandske regjeringer ble skremt til å støtte militær handling mot Afghanistan i navnet på kampen mot terror. Som George W. Bush sa:

"Den som ikke er med oss, er mot oss!"

USA må ha stått bak det som skjedde denne tragiske dagen. Uansett hvor edle motivene kan ha vært for å gjøre det, har verden sett en grenseløs ondskap og enestående vilje til onde handlinger som ikke kan forsvares av noen. Da er ikke bare folket i USA, men en hel verden ført bak lyset på en utilgivelig måte som ikke engang en Nürnberg-prosess vil kunne rette opp i. Da går det en ondskapens akse gjennom Washington.

Det skjedde fire hendelser denne dagen: Tårnene som ble truffet av hvert sitt fly, Pentagon som ble truffet angivelig av et fly, Shanksville der et fly angivelig styrtet i bakken, og World Trade Center nummer 7 som kollapset om ettermiddagen. Dersom det er mulig å bevise at en eneste av disse hendelsene var utført av folk fra Bush-administrasjonen, da faller hele korthuset sammen.

En erkjennelse om at det var en «inside job» vil rive opp allianser og vennskap, føre til sanksjoner og erstatningskrav som verden ikke har sett maken til, snu opp ned på maktstrukturer og handelspartnere, og kanskje bidra til å senke økonomier verden over, inklusiv oljefondet.

Det vil bety slutten for USA som stormakt med krav om at USAs innblandinger i samfunn verden over opphører, nedleggelse av

amerikanske baser i land der USA har uklare motiver og ikke hører hjemme, og det vil måtte føre til oppløsning av NATO og innledningen til et nytt militært forsvarsfellesskap i Europa.

Da er manipuleringen av makt avslørt. Den var ikke til det universelt beste, men en vanvittig hypnose som endte helt galt, for å sne på Harold Pinter sitt Nobelforedrag der han sier:

Det må du gi Amerika: landet har utøvd en ganske klinisk manipulering av makt over hele verden mens det har utgitt seg for å styrke det universelt beste. Det er en strålende, til og med vitig, meget vellykket hypnose.

Dette gjør det svært forståelig at ingen ønsker eller våger å rokke ved det offisielle synet, ikke en gang diskutere biter av det.

Ingen vil åpne den døren.

Derfor får vi ingen debatt her i Norge om saken.

Krig og drap er bare ugreit når russerne gjør det.

For russerne er onde.

DEL 4: HVA NÅ?

Uenigheten om 11. september har blitt en kreftsvulst som ikke vil gå vekk av seg selv. Veien videre er egentlig ganske klar, alternativene gir seg selv:

- Vi kan få en ny, uavhengig kommisjon som gjennomgår saken på nytt. Dette vil neppe skje uten påtrykk fra fagmiljøer, politikere, juridiske miljøer og folkelige organisasjoner verden over.
- Vi kan få en ny gjennomgang i media der problemområder blir omtalt på en saklig måte og alle sider av saken blir belyst. I så fall må vestlige media endre sin policy på hvordan slike saker skal behandles, og kanskje i større grad fristilles fra sine eiere. NRK og Faktisk.no har vist oss hvordan det IKKE skal gjøres.
- Vi kan få fagmiljøer, utdanningsinstitusjoner og forskningsmiljøer på banen til å vurdere, verifisere eller avkrefte påstander rundt det som skjedde. Dette ser nå ut til å skje i noen grad utenfor Norge.
- Vi kan få lov å se dokumentarfilmer på NRK TV som *September 11: The New Pearl Harbor* og *SEVEN*, foredrag av Daniele Ganser og intervjuer og debatter med andre viktige meningsbærere.
- Vi kan la være å gjøre noe.

25. Hva vil "9/11 Truth"-bevegelsen?

Hva er det egentlig tilhengerne av den alternative konspirasjonsteorien ønsker seg nå 20 år etter at terroren fant sted?

Svaret er enkelt: De ønsker seg en ny og uavhengig kommisjon som er rettslig vannrett slik at verden slipper å leve med mistanker og uklårheter på noe område i denne viktige saken.

Den første lederen av 9/11-kommisjonen var advokat Henry Kissinger. Han ble på pressekonferansen etter utnevnelsen spurt om han synes det var problematisk at hans kontor representerte bin Laden familiens interesser i USA samtidig som han var leder for en kommisjon som skulle etterforske terror ledet av et medlem av den samme familien.

Kissinger sto der og stotret foran kamera i flere sekunder, så sa han direkte på TV at han trakk seg fra kommisjonen der og da.

Den nye lederen av kommisjonen het Philip Zelicow, som tidligere hadde jobbet sammen med Condolezza Rice. Hans hovedfelt var "Public Myths" (offentlige myter), og han var den personen som hadde størst innflytelse på innholdet i kommisjonsrapporten. Mye kan sies om Philip Zelicow og kommisjonens arbeid, og

David Ray Griffin har sagt det meste i sin bok *The 9/11 Commission Report: Omissions And Distortions*. Kortversjonen er at Philip Zelicow var Bush-administrasjonen sin mann tvers igjennom. *9/11 truth*-bevegelsen har ingen tiltro til den offisielle rapporten. De ønsker seg en ny og uavhengig kommisjon ut fra følgende punkter:

- En ny kommisjon må være uavhengig enhver administrasjon. Den gamle kommisjonen var i realiteten Bush-administrasjonens verktøy for å frikjenne den samme Bush-administrasjonen for enhver kriminell handling.
- Den må gjøres troverdig ved å inkludere kjente skeptiske akademikere i kommisjonen. Den gamle kommisjonen tok ikke med kjente skeptiske eller kritiske røster.
- Kommisjonen må bli en del av rettsvesenet slik at den kan ta opp bevis og gjøre vitnemål gyldige i en juridisk prosess. Den gamle kommisjonen hadde ingen rettslig myndighet.
- Det må kreves at alle vitner under ed. Dette var ikke nødvendig under den gamle kommisjonen, dermed mistet mange vitnesbyrd sin vekt og ble ubrukelig i eventuell rettssak.
- Kommisjonen må få adgang til å stevne vitner, arrestere dem og bringe dem inn til avhør om nødvendig. Den gamle kommisjonen hentet ikke inn viktige vitner dersom de ikke selv ville vitne.
- Presidenten må frita vitner fra sin profesjonelle taushetsplikt der dette kan være et problem. Det er grunn til å tro mange ikke har fortalt det de vet på grunn av taushetserklæringer som kan utsette dem for rettslig forfølgelse og erstatningskrav.

- Det må gis adgang til å bruke løgn-detektor for å få bekreftet enkelte vitnemål. Dette ble ikke brukt av den gamle kommisjonen.
- Alle vitner må få uttale seg fritt uten noen "mindere" til stede, men gjerne med egen representant eller advokat til stede. Den gamle kommisjonen brukte offentlig utnevnte personer som ble opplevd som svært trakasserende og hemmende for vitner. Mange følte seg presset til å trekke kontroversielle uttalelser.
- Det må loves straffefrihet for alle mindre kriminelle handlinger dersom det kan vitnes mot bakmenn. Den gamle kommisjonen hadde ingen slike løfter.
- Alle omdiskuterte emner må behandles seriøst uten å etterlate tvil eller åpne spørsmål. Den gamle kommisjonen etterlot seg en bråte åpne spørsmål.
- Vitner som risikerer å bli trakassert eller miste jobben på grunn av det de vitner det, må få varsler-beskyttelse. Den gamle kommisjonen hadde ingen beskyttelse av vitner, det motsatte kan se ut til å ha vært tilfelle.
- Trygge kanaler for informasjon og tips må etableres, og viktige tips må følges opp seriøst. Den gamle kommisjonen undertrykket tips og utelot dem fra kommisjonsrapporten.
- En ny kommisjon må få nok ressurser til å gjøre sin jobb profesjonelt og godt. Den gamle kommisjonen skal ha hatt et relativt beskjedent budsjett sammenlignet med kommisjoner etter andre store ulykker.

Her ser vi prosedyrer som er normalt å etterleve i enhver god prosess, mens 9/11-kommisjonen ser ut til å ha direkte motarbeidet dem. Man kan kritisere dem som støtter den alternative konspira-

sjonsteorien for mye rart, men punktene nevnt her er uttrykk for god rettspraksis og legitimt å kreve av enhver kommisjon.

9/11 Truth-bevegelsen skulle selvfølgelig gjerne sett at bevismateriale fra kollapsene ikke ble kjørt vekk til omsmelting i Kina før det var undersøkt for spor etter eksplosiver og bevis på hva som kunne ha forårsaket kollapsen. Dette toget har gått. Derimot *kan* man spørre hvem som var ansvarlig for beslutningen som klart har skjedd i strid med gitte prosedyrer for ulykker og katastrofer, og hvorfor beslutningen ble tatt.

26. White Helmets og Fredsprisen

NRK viste et par ganger i 2017 en profesjonelt laget tåredryppende dokumentarfilm om *White Helmets* i passe tid før Nobels fredspris ble besluttet. *White Helmets* var blant de nominerte.

De hvite hjelmene fremstår som en humanitær organisasjon av sivile syriske helter som har berget over 100.000 menneskeliv fra ruinene etter Assads bombingene. Organisasjonen ble grunnlagt av britten James Le Mesurier som for øvrig døde i 2020 etter fall fra en balkong der han bodde og jobbet.

Pierre Le Corf er en ung franskmann som har reist rundt i Syria og laget rapporter som han la ut på Youtube. Han hevder at de store mediene ikke har gitt oss sannheten fra Syria, men en konstruert virkelighet som lyver om White Helmets. Han ber deg forestille deg at en terrorist kommer til din by, til ditt hus, trekker en revolver og skyter deg i magen. Deretter tar han på seg en hvit hjelm og bærer deg til sykehus. For dette mottar han en medalje og blir symbolet for fred i Syria.

Du finner *White Helmets* kun i områder kontrollert av terrorgrupper i Syria og sammen med dem. Fotografene som dokumenterer innsatsen til hjelmene, er i likhet med hjelmene medlem av ulike

terrorgrupper. De har alle blitt tvunget tilbake av den syriske hæren og allierte russere etter hvert som Syria har tatt landet tilbake.

The Telegraph fortalte 24. september 2018 om hvordan hjelmene ikke ble igjen for å gjenoppbygge landet, men ble evakuert i en ”enestående rednings-operasjon” fra krigsområdet gjennom Israel og Jordan. 98 av dem pluss deres familier har fått asyl i Storbritannia. Er det slik man behandler terrorister eller allierte krigere? *The Telegraph* skriver det slik:

A total of 98 White Helmets and 324 of their relatives were evacuated out of southern Syria through Israel to Jordan in July, in an unprecedented rescue mission conceived by Britain, Germany and Canada, and supported by Israel, Jordan, the US and the United Nations.

<https://www.telegraph.co.uk/news/2018/09/24/britain-grants-asylum-100-white-helmet-rescuers-relatives-syria/>

Dersom de hadde blitt tilbake, ville de blitt tatt hånd av sivile som de hadde terrorisert over flere år, de ville blitt stilt til ansvar for sine kriminelle handlinger omtrent som nazistene ble det i Norge etter krigen.

Det kan se ut som Nobelkomiteen gjennomskuet NRK og annen propaganda, hjelmene fikk ingen fredspris til tross for et imponerende og profesjonelt PR-apparat.

I skrivende stund er Zelenskyj og Jens Stoltenberg nominert til fredsprisen for 2023.

27. Utrensning av meninger

Universitetslærere og journalister er spesielt utsatt for å miste jobbene sine dersom de fremmer et syn som ikke samsvarer med det offisielle synet til eierne. Flere av de mest erfarne journalistene i *The New York Times*, *Newsweek* og *The Wall Street Journal* har blitt nødt til å gå av på grunn av uønskete meninger.

Seymour Hersh

I november 1969 avslørte Hersh My Lai-massakren som skjedde i 1968. De skyldige amerikanske soldatene og offiserene ble dømt til husarrest. For denne reportasjen ble Hersh tildelt Pulitzer-prisen. I april 2004 avslørte Hersh det amerikanske militæres sin tortur av irakiske fanger i Abu Ghraib-fengslet utenfor Bagdad. Han vant også to National Magazine-priser og fem George Polk-priser. I 2004 fikk han George Orwell-prisen.

USAs mest kjente kritiske journalist ble presset ut fra *The New York Times* og senere fra *The New Yorker*. Hersh anklaget Obama-administrasjonen for å lyve om hendelsene rundt Osama bin Laden sin død, og motsa påstanden at Assad hadde brukt kjemiske våpen mot sivile i Syria. Nå kan Seymour Hersh knapt publisere noe i sitt hjemland.

Glenn Greenwald

som arbeidet med Edward Snowden og startet *The Intercept*, ble i oktober 2020 presset ut fra sitt eget magasin. Han følte at han ble sensurert over en planlagt artikkel som var kritisk til den demokratiske nominerte presidentkandidaten Joe Biden.

The Intercept's editors, in violation of my contractual right of editorial freedom, censored an article I wrote this week, refusing to publish it unless I remove all sections critical of Democratic presidential candidate Joe Biden, the candidate vehemently supported by all New-York-based Intercept editors involved in this effort at suppression. ... The current iteration of the Intercept is completely unrecognizable when compared to that original vision.

Steven Jones

Fysikeren Steven Jones analyserte støvet fra New York etter kollapsene. Han fant rester av en svovelforbindelse som er signaturen til militær thermate, samt mikroskopiske *iron-sferes*, små jernkuler som minner om det som spruter når man sveiser elektrisk, et tegn på at jern har smeltet i en voldsom kjemisk reaksjon slik thermate forårsaker.

Han konkluderte med at funnene beviste bruk av militær termitt (thermate), et stoff som reagerer kjemisk med jern i en vanvittig brann. Stoffet brukes til å kappe jernkonstruksjoner ved at det freser seg tvers igjennom tykt stål på sekunder.

Han fikk beskjed om å slutte å publisere disse historiene, ellers ville han aldri mer få jobbe ved noe universitet i USA. Men Steven Jones sto inne for sine funn og ble derfor permittert, senere pensjonert i 2006.

Faktisk.no publiserte 15. september 2017 en faktasjekk av en artikkel som sto i Ny Tid dagen før. Spesielt ser det ut som fak-

tisk.no reagerte på påstanden i Ny tid: ”Mye indikerer at det dreide seg om en kontrollert rivning, mener eksperter.”

Den hollandske rivningseksperter Danny Jowenko var sikker på at rivningen av WTC 7 var en profesjonell jobb utført av eksperter.
<https://www.youtube.com/watch?v=oMdLVw3AsV4>

I boken *Debunking 9/11 myths*, skrevet av David Dunbar og Brad Reagan fra tidsskriftet *Popular Mechanics*, finner vi ifølge faktisk.no påstanden at

Termitt-reaksjonen kan ha skjedd med aluminium og hvilket som helst oksid det var i nærheten av. Til og med aluminium og oksygen kan reagere på denne måten.

Aluminium fra flyet skal altså ha reagert som termitt og forårsaket kollaps og ”flytende lava”. For WTC7 som ikke ble truffet av noe fly, kan kanskje aluminium fra fasaden ha forårsaket dette. Dermed gir faktisk.no Steven Jones rett når han sier at det var spor av termitt i støvet.

David Ray Griffin anser *Popular Mechanics* og boken *Debunking 9/11 myths* som en temmelig useriøs kilde og begrunner hvorfor i sin bok *Debunking 9/11 Debunking: An Answer to Popular Mechanics and Other* som plukker *Debunking 9/11 myths* i filler.

Det er tre grunner til at teorien som faktisk.no promoterer er pussig.

- For det første var det ikke noe fly som krasjet inn i WTC7 som kollapset om ettermiddagen. Det var derfor ingen flytende aluminium etter fly i dette bygget med mindre det har stammet fra fasaden.
- For det andre har 11. september 2001 ikke ført til noen advarsel eller pålegg om å endre konstruksjonen for tilsvarende høyhus verden over for å forhindre liknende kollaps.

- For det tredje og viktigst: dette er ikke en del av den offisielle amerikanske versjonen av hvorfor bygningene kollapset.

Faktisk.no kan i sin iver etter å felle Ny Tid ha falt for eget grep og lansert en kreativ konspirasjonsteori som ikke har plass i den offisielle verden. Faktisk.no har hevet seg over å gå nærmere inn på noe av disse påstandene, de anser saken som lukket.

Tim Anderson

er senior foreleser i politisk økonomi ved Universitetet i Sydney. Også han et eksempel på akademikere som blir forfulgt for sine meninger. Han fikk israel-lobbyen på nakken da han snek inn en bit av en svastika i et israelsk flagg i en slides. Dette skjedde under en forelesning som omhandlet Israels trakassering og drap av palestinere.

Nå viser det seg at israellobbyen støtter universitetet økonomisk. Resultatet ble at han etter egne ord ”fikk sparken for å ha kritisert israelske drapsmenn.” Han skriver dette i American Herald Tribune:

Documents released under freedom of information law (GIPA) show that an Israeli organisation has, over many years, privately contributed millions of dollars to the University of Sydney's Faculty of Arts and Social Sciences (FASS). A sub-branch of the Israeli World Zionist Organization (the Fund for Jewish Higher Education) contributes around half a million dollars to FASS each year, with contributions peaking at \$819,000 in 2019. The WZO is committed to the Israeli colony in Palestine, where more than half the population is denied full citizenship rights.

Han har anket sin sak i det australske rettsystemet for å få tilbake jobben.

Ola Tunander

Ola Tunander (født 1948) er en svensk samfunnsviter og historiker. Han var forsker ved Institutt for fredsforskning (PRIO) i Oslo fra 1987, seniorforsker fra 1989 og Forsker I (Research Professor) fra år 2000 til han ble pensjonert i 2016, da ble han Research Professor Emeritus tilknyttet PRIO.

I en artikkel i Ny Tid under overskriften ”Når man i stillhet vil disiplinere forskningen” påstå han at hans meninger om USAs forbrytelser i Libya i boken *Libyakrigen* ikke er blitt spesielt godt mottatt i USA. Han skriver i Ny Tid 1. mars 2021:

PRIO hadde også opprettet Peace Research Endowment (PRE) i USA. I styret satt president Bill Clintons sjef for Central Command, general Anthony Zinni. Han hadde ledet bombingene av Irak i 1998 (Operation Desert Fox). Parallelt med å inneha styrevervet i PRE var han styreleder i USA for den kanskje mest korrupte våpenprodusenten i verden, BAE Systems, som allerede på 90-tallet hadde gitt saudiske prinser bestikkelse i størrelsesorden 150 milliarder norske kroner etter dagens pengeverdi.

Styreleder for det PRIO-etablerte PRE var president Clintons visehærminister, Joe Reeder, som hadde bidratt til å finansiere Hillary Clintons presidentkampanje. Han hadde sittet i styret for US National Defense Industrial Association og allerede samme måned som Irak-krigen ble innledet, var han engasjert for å få kontrakter i Irak. Han hadde hatt en sentral juridisk stilling for et lobbyfirma som i 2011 markedsførte opprørenes Libyakrig.

Ola Tunander hevder at PRIO har endret sin policy på grunn av samarbeidet med USA, og at hans bidrag ikke lenger var ønsket. Han antyder forbigåelse og nedrykking, at PRIO ville ha full kontroll med alt det han skrev og at han følte seg sensurert.

Facebook

Det rapporteres om stadig flere innlegg som uten grunn blir fjernet fra Facebook under påskudd å være spam eller annet. Forfatte-

ren av denne boken opplevde i juni 2021 at et sitat fra Nobelprisvinner i litteratur Harold Pinter på originalspråket (engelsk) ble for sterkt for Facebook. Det er litt forståelig, for mannen hudflettet USAs kriminelle fremferd på det sterkeste. Likevel er det et tap for demokratiet at private amerikanske virksomheter nå bestemmer hva som tillates ytret.

Google

Hvis du søker etter denne boken på Google, vil du trolig ikke få et eneste treff. Hvis du søker på emner som denne boken tar opp der det burde være naturlig å finne denne boken, vil du heller ikke få treff verken til boken eller til nettsidene til hvamenerpartiene.com. Du kan derimot få treff på boken eller saker jeg har skrevet på andre nettsteder.

Da denne boken ble påbegynt i år 2000, sank henvisninger fra Google til hvamenerpartiene.com med 90 %.

Det skjer fordi Google har ”nedprioritert” boken og nettstedet i sitt forsøk på å gjøre verden til en bedre plass. Dette er emner som noen ikke ønsker skal debatteres, dette er hendelser som ikke skal informeres om. På godt norsk heter det sensur.

Google (etter pålegg fra noen?) ser det som sin jobb her i verden å sortere ut hva som skal vises og hva som ikke skal vises, til og med sortere vekk treff der nettstedet har eneste (eller et av få) korrekte treff. Dette minner stygt om meningsdiktatur fra land vi ikke liker å sammenligne oss med og er milevis langt fra den demokratiske ytringsfrihet vi er vant til i Norge. Dette er ikke Google sin jobb å bestemme.

28. Dokumentarfilmen SEVEN

Det finnes også noen lyspunkter. Et av dem er dokumentarfilmen SEVEN.

Et forskningsmiljø rundt Dr. Leroy Hulsey ved *University of Alaska Fairbanks* har brukt fire år på å undersøke hvorfor og hvordan World Trade Center nr. 7 kollapset om ettermiddagen den 11. september 2001. De publiserte i 2019 sin rapport. Rapporten underminerer den offisielle rapporten til *National Institute of Standards and Technology* (NIST).

Dokumentarfilmen *SEVEN* regissert av Dylan Avery forteller på 45 minutter historien til WTC7. Filmen viser hvordan Dr. Leroy Hulsey (professor i structural engineering) og hans studenter ved *University of Alaska Fairbanks* undersøkte kollapsen, hvordan de jobbet, og hva de konkluderte.

WTC7 var en skyskraper på 47 etasjer som huset flere viktige offentlige institusjoner, bl. annet til Forsvarsdepartementet, CIA, IRS (*Internal Revenue Service*, altså skatteetaten) og *Secret Service*. Bygget inneholdt data til flere Wall Street etterforskninger som det ikke fantes backup av andre steder.

WTC7 ble ikke truffet av noe fly. Bygget sto 100 meter fra det nærmeste tårnet som kollapset og ble bare påført mindre skader fra dette. Et par mindre branner kunne observeres rundt om i bygget. Aldri før har et høyhus i full fyr kollapset på grunn av brann, og det var absolutt ingenting som skulle tilsi at denne skyskraperen skulle falle sammen.

Likevel gikk BBC på luften 23 minutter før kollapsen – mens vi live kunne se bygget stå der i bakgrunnen – og kunngjorde ikke bare at det hadde kollapset, men til og med *hvorfor* det hadde kollapset. BBC sin spådom førte til at denne kollapsen ble filmet fra alle kanter.

Bygget gikk rett ned som en heis, helt symmetrisk, og landet på sitt eget avtrykk som om det var en profesjonell rivingsjobb ingen eksperter kunne gjort bedre.

Vrakgodset ble raskt kjørt vekk for omsmelting i Kina, helt i strid med standard prosedyrer for å ivareta og undersøke bevismateriale. Likevel klarte forskningsmiljøene å sikre seg nok biter av materialet til å bevise at stålbjelker i WTC7 var utsatt for temperaturer rundt 1000 grader Celsius, langt over det man forventer fra en kontorbrann.

NIST fikk så store problemer med WTC7 at de først i august 2008 fikk ferdig en foreløpig rapport der de hevdet at bygget kollapset med 40 % mindre akselerasjon enn fritt fall. Dette fikk fagfolk til å rase. Ingeniørene trengte bare å markere et punkt oppe på bygget og analysere ramme for ramme i videoene, så kunne de bevise at bygget falt i fritt fall i over 2 sekunder (8 etasjer), for øvrig skjedde kollapsen i tilnærmet fritt fall.

NIST måtte snu. I sin endelige rapport i november 2008 vedgikk de at bygget falt i fritt fall i litt over 2 sekunder, men uten å for-

telle hvordan dette kunne skje eller vurdere konsekvensene av et slikt funn.

Professor Hulseby tok på seg å lede en gruppe som skulle forske på WTC7 finansiert av Architects and Engineers for 9/11 Truth. Gruppen skulle finne ut hva som egentlig skjedde og få slutt på spekulasjoner og ulike meninger. For Hulseby og teamet var det ikke bare snakk om å finne ut hva som skjedde, det var også viktig å finne ut hva som *ikke* kunne ha skjedd.

NIST sin rapport som forklarte kollapsen, ble studert i detalj. Deretter ble bygget lagt inn i et dataprogram som simulerte hele kollapsen. Hulseby sin filosofi var at dersom man la inn worst case scenario og selv ikke da klarte å få til en kollaps som støttet NIST sin versjon, da tok NIST feil. Derfor la de inn de kraftigste parametrene og basert på et WTC7 uten noen som helst brannsikring.

Teamet fikk dessverre ikke tilgang til NIST sine beregninger fordi NIST holder dokumentasjonen hemmelig ”for ikke å skade offentlig sikkerhet”.

NIST sin simulering som viste hvordan bygget kollapset slik vi ser på videoene ved at hver eneste søyle sviktet i samme øyeblikk over samtlige etasjer. Simuleringen til Hulseby og hans team ga et helt annet utfall enn NIST. Ifølge NIST var den første søylen som sviktet plassert ca. 1/3 ute på ene langsiden av bygget. Hulseby sitt team fant at dersom denne søylen skulle klare å ta med seg hele bygget, ville WTC7 bikket over på siden istedenfor å falle rett ned symmetrisk.

Hulseby og hans team konkluderer med at NIST tok feil i sin rapport.

Professor Hulseby avslutter dokumentaren ”SEVEN” med å uttrykke sin bekymring. For hvis det er et problem med WTC7, da

er det et problem med 9/11, og i så fall har vi et svært problem. Men det er vanskelig for folk å erkjenne en annen forklaring på 9/11 enn den offisielle. Dette er en dør som ingen ønsker å åpne.

Dersom Hulseley har rett i at det er et problem med 9/11, eller andre eksempler i denne boken viser det samme, er ikke krigen mot terror over. Da har krigen mot terror bare så vidt begynt. Og da hviler et stort ansvar på den fjerde statsmakt som media så langt ikke har tatt.

Dokumentarfilmen "SEVEN" fortjener å bli vist på NRK, men på forespørsel har NRK svart at de ikke har noen planer om å vise den. Det samsvarer med den policy NRK har utvist så langt: bare vise den ene siden av saken.

<https://www.bitchute.com/video/N6gTexNhcWLe/>

29. Keiserens nye klær

Det er fristende å ta med en sterkt forkortet og litt modifisert versjon av det kjente eventyret i noe gammeldags språk:

For mange år siden levde det en keiser som var så uhyre glad i vakre nye klær, at han ga ut alle sine penger for å bli pyntet.

I den store byen hvor han bodde kom det en dag to bedragere. De gav seg ut for å være vevere, og sa at de kunne veve det vakreste tøy man kunne tenke seg. Klærne som ble sydd av tøyet, hadde den forunderlige egenskapen at de ble usynlige for ethvert menneske som ikke dugde i sitt embete, eller som var utillatelig dum.

«Det var jo noen fantastiske klær», tenkte keiseren. «Ved å ha dem på, kunne jeg finne ut hvilke menn i mitt rike som ikke duger til det embete de har, jeg kan kjenne de kloke fra de dumme! Ja, det tøyet må straks veves til meg!»

De satte opp to vevstoler og lot som om de arbeidet, men de hadde ikke det minste på veven. Stadig vekk forlangte de den fineste silke og det prektigste gull. Det la de i sin egen pose og arbeidet med de tomme vevene, og det til langt ut på natten.

«Nå ønsker jeg å vite hvor langt de har kommet med tøyet!» tenkte keiseren. «Jeg vil sende min gamle ærlige minister bort til veverne!» tenkte keiseren. «Han kan se best hvordan tøyet

tar seg ut, for han har forstand, og ingen passer sitt embete bedre enn han!»

Nå gikk den gamle skikkelige ministeren inn i salen hvor de to bedragerne satt og arbeidet med de tomme vevene. «Gud bevare oss!» tenkte den gamle ministeren og sperret øynene opp! «Jeg kan jo ikke se noe!» Men det sa han ikke. Alle mennesker i byen snakket om det prektige tøyet.

Hele natten før dagen prosesjonen skulle være, satt bedragerne oppe og arbeidet. Folk kunne se at de hadde det travelt med å få keiserens nye klær ferdige. De lot som de tok tøyet av veven, de klippet i luften med store sakser, de sydde med synål uten tråd, og sa til sist: «Se, nå er klærne ferdige!»

Keiseren, med sine fornemste kavalerer, kom selv hen der, og begge bedragerne løftet den ene armen i været likesom de holdt noe, og sa: «Se her er benklærne! Her er kjolen! Her er kappen!» og så videre, «det er så lett som spindelvev! Man skulle tro man hadde ingen ting på kroppen, men det er jo dyden ved det!»

«Vil nå deres keiserlige majestet aller nådigst behage å ta deres klær av», sa bedragerne, «så skal vi gi dem de nye på, her borte foran det store speilet!»

Keiseren la ned alle sine klær, og bedragerne bare lot som om de gav ham hvert stykke av de nye som skulle vært sydd, og keiseren vendte og dreide seg foran speilet.

«Gud hvordan de kler deg godt, hvordan de sitter vakkert!» sa de alle sammen. «Hvilket mønster! Hvilke farger! Det er en kostbar drakt!»

Så gikk keiseren i prosesjonen, og alle mennesker på gaten og i vinduene sa: «Gud hvor keiserens nye klær er makeløse! Hvilket vakkert slep han har på kjolen! Så velsignet den sitter!» Ingen ville la seg merke med at han ikke så noe, for da hadde han jo ikke dugd i sitt embete, eller vært meget dum. Ingen av keiserens klær hadde gjort slik lykke.

... inntil et barn ropte høyt: "Men han har jo ikke noen klær på!"

Det kan minne litt om hvordan politikere og mediehus omtaler og bifaller USAs innblanding verden over.

Kanskje en dag vil et barn rope ut de samme ordene: ”Men han har jo ingen klær på!”

George W. Bush sin virkelighetsoppfattelse er slik, fra en tale:

How do I respond when I see that in some Islamic countries there is vitriolic hatred for America? I'll tell you how I respond: I'm amazed that there's such misunderstanding of what our country is about, that people would hate us. I am - like most Americans, I just can't believe it **because I know how good we are.**

30. Problemet

Krig, miljøgifter, menneskeskapte klimaendringer, flyktninger, nød, plastforurensning og mangel på energi, medisiner, ferskvann og mat, er noen av symptomene på det store problemet verden plages med i dag:

Det handler om etikk. Moral. Verdier.

- noen bruker løgn og fusk og fanteri til å starte krig og tjene penger
- krig fører til stadig mer nød, elendighet og større flyktningstrømmer
- ulikhet får øke fordi multinasjonale selskaper ikke betaler skatt der de opererer. Dersom de hadde gjort det, ville utviklingslandene hatt 10 ganger større inntekter til å bygge opp velferd enn de mottar i bistand i dag
- verdens politiske og kommersielle ledere bruker korrupsjon for å kjøpe seg støtte, rettigheter, gunstige skatteregler, handelsfordeler med mer, som bidrar til å demontere verden

Vi har mat nok til alle.
Vi har vann nok til alle.
Vi har medisiner nok til alle.
Vi har penger nok til alle.
Vi har klær nok til alle.
Vi har land nok til alle.
Hvis vi deler på det.

Og vi har arbeidskraft, teknologi, fagfolk og penger til å overvinne nær sagt hvert eneste problem verden over.
Hvis vi vil.

Vi kan bygge opp en fantastisk verden dersom vi velger å bruke penger og ressurser på det, istedenfor å bruke dem til våpen og krig og egen vinning.
Hvis vi vil.

Kanskje våre ledere heller vil føre oss mot undergang. Kanskje finner de det greit at noen få skal eie alt som er verdt å eie på denne kloden, at noen få skal tilføres inntektene fra verdiskapningen som vi alle bidrar med, at noen få skal bestemme for alle og ha makt til å ødelegge kloden.

Epilog

23. januar 2023 kl. 16:00 ble dommedagsklokken (Doomsday clock) stilt frem til 90 sekunder før ”the end” (fra 100 sekunder) for første gang på mange år.

I løpet av det snart halve året som har gått, er det blitt klart at krigen i Ukraina er en proxy krig mellom Russland på den ene siden, og USA / NATO på den andre, der det ukrainske folket blir ofret og landet deres ødelagt.

Politikere i fredsnaasjonen Norge bidrar til å eskalere krigen i Ukraina istedenfor fredsforhandlinger. Eskalering fra NATO og USA vil bli møtt med eskalering fra Russland, og for hver eskalering blir faren for atomkrig større og større.

Nå vurderer enkelte NATO-land å sende egne styrker inn i Ukraina, muligens støttet av egne fly. Da får vi verdenskrig, trolig atomkrig.

Vi har 90 sekunder igjen, kanskje mindre.

Takk for oppmerksomheten!

Det ligger årevis med arbeid bak denne boken du nå har lest. Der-
som du mener den er verdt det, blir det satt stor pris på en dona-
sjon til konto **9525 07 21731**

Du må gjerne legge boken ut på eget nettsted eller omtale den og
legge ut lenke til den slik at flere kan få tilgang til den.

Tilbakemeldinger kan gis på e-post til
tips@hvamenerpartiene.com.

hilsen
Reidar Kaarbø